

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 91

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 9 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3461/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de la qualitat de feina dels immigrants. 4643
  - 2) **RGE núm. 3462/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'immigració. 4642
  - 3) **RGE núm. 3463/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant. 4645
  - 4) **RGE núm. 3464/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a viatge de la consellera d'Immigració a Bonaes Aires. 4646
  - 5) **RGE núm. 3458/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a segell de qualitat turística. 4647
  - 6) **RGE núm. 3469/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocupació turística a les Illes Balears durant la Setmana Santa. 4648
  - 7) **RGE núm. 3473/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans de
-

- dinamització turística de Ciutadella i Alaior. 4649
- 8) RGE núm. 3470/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de les residències geriàtriques i especialitzades que du a terme la Conselleria de Presidència i Esports. 4649
- 9) RGE núm. 3460/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a alta sinistralitat a les carreteres. 4650
- 10) RGE núm. 3468/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de la Conselleria d'Interior en matèria de formació contínua i coordinació de policies locals. 4651
- 11) RGE núm. 3472/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció d'un parc per a la producció d'energia solar fotovoltaica a Ciutadella. 4652
- 12) RGE núm. 3471/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats que s'han presentat a la convocatòria d'ajudes per a inversions en matèria de discapacitat. 4652
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2416/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'escoles laborals. 4653
- III. MOCIÓ RGE núm. 3395/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector industrial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8063/05. 4661
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.** 4667

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

Primera pregunta, RGE núm. 3461/06, relativa a millora de la qualitat de feina dels immigrants...

(Remor de veus)

Pregaria un poquet de silenci, si són tan amables. Moltes gràcies.

...relativa a millora de la qualitat de feina dels immigrants, que formula la diputada Hble. Sra. Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Perdó, Sr. President. Podríem demanar de part del grup parlamentari que aquesta pregunta passàs darrera? És que per unes qüestions fisiològiques la diputada que la du no pot ser en aquest moment a fer la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, no passi pena. Ho farem així.

I.2) Pregunta RGE núm. 3462/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'immigració.

Segona pregunta, RGE núm. 3462/06, relativa a polítiques d'immigració, que formula la diputada Hble. Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, Sr. President. Sra. Consellera, ens deia vostè a una compareixença en aquest parlament, davant una pregunta del meu grup en referència a polítiques d'integració per a persones novingudes, vostè deia textualment: "*Espero que el tiempo demuestre lo que he venido a hacer a esta conselleria*". Bé, doncs, Sra. Consellera, quines actuacions ha duit a terme que no siguin, per suposat, convocatòries de subvencions i que estiguin contemplades dins el segon Pla d'atenció a persones immigrades? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Veo que a pesar de que la semana pasada en la interpelación que se llevó a cabo en este pleno, donde expuse las medidas y acciones realizadas y las que están en marcha desde esta conselleria tanto en inmigración como en cooperación, no se da por enterada, Sra. Diputada. A ver si de esta manera me

comprende y, además de las medidas específicas llevadas a cabo para facilitar la integración de los inmigrantes, medidas que están contempladas dentro del segundo Plan integral de atención a las personas inmigradas, esta conselleria ha creado la comisión interdepartamental para coordinar una clara, ágil y eficaz acción de gobierno, basándose en la transversalidad.

Esta conselleria de Inmigración y Cooperación, como todas las demás consellerias, lo atiende a los nueve ejes de acción contenidos en el segundo Plan integral de atención a las personas inmigradas en Baleares, y que son servicios sociales, acogida, educación, formación y ocupación, vivienda, salud, participación, interculturalidad, igualdad de trato y de género. Pero si usted, Sra. Diputada, desea que yo se las pueda volver a explicar ahora, o de lo contrario las puede usted leer en la transcripción de la sección del pleno, y doy por hecho que por supuesto ya sabe usted que está Internet, que están en Internet, vamos. Como ahora también usted debe saber esta conselleria está desde su creación en la página de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, Sr. President. Sra. Consellera, pot ser que jo no me n'assabenti, però també pot ser que vostè no s'expliqui o no contesti allò que li demanam, no és vera? Vostè ens diu que coordina. Coordina què?, perquè jo el que li deman és quines polítiques du a terme. Per tant, Sra. Consellera, la seva resposta és decepcionant.

Deia vostè en unes declaracions de les primeres que va fer que l'augment de la immigració justifica la creació de la conselleria. Sra. Pastor, el que justifica la creació d'una conselleria són les accions que du a terme i les polítiques que aplica, i la seva feina, fins ara, ni la justifica, ni serveix per resoldre cap dels problemes que tenen els immigrants, que són molts i greus.

D'aquest pla d'immigració que, per cert, és el pitjor pla que s'ha fet a tot l'Estat per les seves mancances, per la seva nul·la concreció, per la manca de temporalització, per la falta de quantificació, idè ni tan sols no ha duit a terme una acció per a cada un dels eixos de què consta aquest pla. Jo també, Sra. Consellera, em reunesc amb els immigrants, i li puc assegurar que no els basta ni estan satisfets, encara que vostè així ho cregui, amb una subvenció per celebrar una festa, perquè les necessitats són moltes i vostè no dóna resposta.

Sra. Consellera, posi's a fer feina; faci alguna cosa que no sigui anar de festa; demostrí que no és cert que ha estat nomenada sols per arrebregar vots a canvi de subvencions, que els problemes dels immigrants són molts i no poden esperar. També pot ser que a vostè, com al Sr. Matas, *las fronteras le vienen pequeñas*, com deixa l'ambaixadora de Colòmbia, però jo, Sra. Consellera, li aconsell que deixi anar l'Argentina i es posi a fer feina aquí perquè en definitiva és aquí on té les seves obligacions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies.

(*Aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, mire, cuando usted tenga un programa de gobierno lo aplica como quiera. Yo aplicaré el que tengo y veré si de esta manera usted me entiende mejor, Sra. Diputada. Le explicaré las medidas llevadas a cabo o en marcha desde esta conselleria.

En servicios sociales: información y orientación, garantía de la red de servicios sociales, convenio con S'Institut, ayudas a los consells y ayuntamientos con el desarrollo de la (...), red especializada, como usted sabe. En acogida, marco de referencia de esta conselleria: ayuda a los ayuntamientos para entrar en esta materia de lleno, apertura del centro autonómico de orientación y asesoramiento, elaboración de una guía, convenio con S'Institut para los (...). En educación: plan de acogida lingüística, elaboración de material didáctico en diferentes formatos...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera, si és tan amable...

(*Alguns aplaudiments*)

I.1) Pregunta RGE núm. 3461/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de la qualitat de feina dels immigrants.

Ara sí que retornam a la pregunta RGE núm. 3461/06, relativa a millora de la qualitat de feina dels immigrants, que formula la diputada Hble. Sra. Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Deman disculpes pel meu retard, que no ha estat motivat pel que jo vull fer.

Sra. Consellera, ara mateix vostè deia que ens dediquem a fer el que són les nostres responsabilitat i que quan tinguem govern ja farem el que nosaltres vulguem. Ara el govern el té vostè; vostè ha demostrat avui en el diari que està molt preocupada pels immigrants que són responsabilitat del govern de Madrid. Però és que resulta que vostè no és diputada a Madrid, vostè és consellera d'aquest govern i li demanem per les seves responsabilitats. Per tant ens agradaria saber quines mesures específiques ha posat en marxa des de la Conselleria

d'Immigració i Cooperació per tal de millorar la qualitat de feina dels immigrants extracomunitaris a la nostra comunitat, tenint en compte que els immigrants que vénen per definició sociològica, Sra. Consellera, són treballadors en la seva major part, perquè vénen sans i amb ganes de treballar i de guanyar-se la vida, però el que no volen és ser explotats o tenir condicions de feina per sota de les que tenen els treballadors d'aquí.

Per tant, Sra. Consellera, li torn demanar quines actuacions en concret ha fet la seva conselleria per millorar la qualitat de feina dels immigrants.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señores y señoras diputadas, mire, en cuanto a esto no debemos olvidar que hay un factor determinante para mejorar la calidad de trabajo de los inmigrantes: es su situación administrativa, y por ésta se suelen encontrar ellos relegados a ocupaciones en economía sumergida, que es a lo que yo me refiero muchas veces.

Por otro lado la Conselleria de Inmigración y Cooperación desempeña un papel fundamental en cuanto a la divulgación de todo tipo de ayudas. Lleva a cabo el Seminario de la inmigración y codesarrollo dirigido a persona inmigrantes para fomentarles como agentes de codesarrollo, que es uno de los objetivos específicos del cuarto eje en el segundo Plan integral de atención a las personas inmigradas, además de llevar a cabo las demás medidas del segundo plan, que son la difusión e información de proyectos y acciones dirigidos a los inmigrantes desde la Conselleria de Trabajo y Formación, en concreto desde la Dirección General de Formación, que ha puesto en marcha en 2005 la iniciativa comunitaria Equal, iniciativa de recursos humanos que tiene como objetivo luchar contra todas las formas de discriminación y desigualdades que pueden darse en el terreno laboral con los inmigrantes.

En las Islas Baleares se han aprobado siete proyectos en los cuales se incluyen actuaciones dirigidas a colectivos de inmigrantes. Todas estas actuaciones tienen como objetivo mejorar la capacidad de inserción laboral de los inmigrantes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies. Sra. Consellera, no és veritat. No són veritat moltes coses. El que és veritat és que vostès no fan res absolutament. Miri, la iniciativa Equal no és del 2005. Sí, és així, és així. La iniciativa Equal no és del 2005, és anterior al 2005, és anterior al 2005. Sí, Sra. Consellera, és anterior al 2005, forma part de les iniciatives comunitàries d'aquest període, és a dir, fins a l'any 2006 i des de l'any 99. Entén, Sra. Consellera? Quasi el 2005 el que està és acabant, la iniciativa Equal, m'entén, i no depèn només del Govern balear sinó d'altres administracions.

El que és cert és que a les dades del Govern balear i del ministeri la sinistralitat laboral ha augmentat un 10% entre el 2004 i el 2005, i són les dades que vostès donen, no les que jo vull o les que voldria, eh? I les que vostès donen és que l'any 2005 aquests immigrants no comunitaris són 38.736 persones que estan sotmeses a condicions de feina pitjors que la resta, per un cosa en concret, només per una cosa: perquè arriben aquí i es posen a treballar i no passen per períodes de formació, encara que siguin els mínim, pel que fa a la sinistralitat laboral, i per tant hi estan sotmesos; la majoria d'ells treballen a la construcció i a sectors on es necessita una alta protecció per a si mateixos.

Però li vull dir una cosa: el primer que ha de fer el Govern balear és dir-nos quants de treballadors immigrants no comunitaris tenen accidents laborals en aquesta comunitat autònoma, perquè això no està publicat...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, decir que el Plan Equal no se está desarrollando hoy, que se ha desarrollado ya, yo la verdad es que no entiendo su postura. Mire, lo desarrolla a través de (...), de (...), de Equival, de Eivissa crea, i entre estos planes hay actuaciones tan directas como ésta: observatorio del seguimiento de aplicación para el principio de igualdad de oportunidades para las personas inmigradas, actuaciones específicas de promoción de la ocupación para emprendedores inmigrantes, actuaciones de sensibilización entre los jóvenes emprendedores, orientación profesional personalizada y asesoramiento, cursos de técnica de búsqueda de empleo, formación básica y compensatoria, fórmulas de conciliación familiar y laboral, servicio de información y asesoramiento sobre recursos sociales, observatorio de capacitación, formación y cualificación profesional, estudio y calificaciones, servicios de apoyo, estudio de diversidad, desarrollo...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3463/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant.

Tercera pregunta, RGE núm. 3463/06, relativa a repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant, que formula la diputada Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, avui li faig una pregunta molt concreta. Com vostè ha de saber l'educació per a l'alumnat immigrant és l'eina fonamental de cohesió i d'integració. Per altre cantó també ha de saber que perquè es pugui donar aquesta educació cohesionadora i integradora els centres han de tenir a les seves aules un percentatge d'alumnat immigrant que representi el que té la societat. També ha de saber, i segur que ho sap perquè li ho hem dit repetidament, que a la nostra comunitat autònoma això no és dóna, sinó que la proporció d'alumnat immigrant és molt més gran a l'escola pública que en els centres concertats.

Davant d'això li faig una pregunta molt senzilla: ara hi ha hagut una oportunitat molt important que és el procés d'escolarització. Jo li pregunto, Sra. Consellera: ha proposat alguna mesura a aplicar dins aquest procés d'inscripció dels alumnes als centres educatius per avançar en el repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant entre els centres públics i els centres concertats?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, la Conselleria de Inmigración y Cooperación está totalmente de acuerdo con la Conselleria de Educación porque no podía ser de otra manera, porque son políticas muy comunes las que tenemos. La Consejería de Inmigración y Cooperación no tiene competencias en cuanto a escolarización del alumnado recién llegado, ésta es una competencia propia de la Consejería de Educación y Cultura; no obstante cabe decir que la Conselleria de Inmigración y Cooperación colabora de forma habitual con la Consejería de Educación, realizando campañas y proyectos para contribuir a la integración del alumnado recién llegado inmigrante. Por tanto hay una estrecha comunicación entre las dos consellerias.

En la comunidad autónoma de las Islas Baleares se aprobó en su día en comisión parlamentaria una proposición no de ley relativa a la escolarización equitativa del alumnado de origen extranjero entre los centros públicos y los centros concertados, y la Consejería de Educación y Cultura se comprometió a presentar de forma progresiva un paquete de medidas destinado a conseguir su objetivo. Algunas de estas medidas ya se aplicaron en el curso pasado, además.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sra. Consellera, la meva pregunta era molt senzilla. Vostè es cansa de dir-nos que no l'entendem, però és que és molt difícil que l'entenguem perquè vostè es contradia. Ens diu que

la Sra. Conselleria és transversal i, alhora, ens diu que no ha fet absolutament res per aprofitar aquesta oportunitat estúpida que tenia en el procés d'escolarització.

És que la meva pregunta era molt senzilla, vostè només m'havia de dir: "No, no he sabut, no he pogut, no he volgut fer res per augmentar l'equitat en l'atenció dels nens immigrants a les escoles públiques". Vostè diu que està molt d'acord amb el Sr. Conseller d'Educació. I tant que hi està, d'acord, perquè vostè ens explica un procés que en aquest mateix ple ja li hem explicat que vostè permet, com permet el Sr. Conseller, que es desnaturalitzi. Vull dir que guarden unes places, teòricament, i que immediatament, quan ha passat un mes, deixen que aquestes places les ocupin persones que no tenen necessitats educatives especials; això es diu desnaturalitzar, pervertir.

Les seves conselleries s'estan convertint en unes expertes en perversió de prioritats, i a vostè, Sra. Consellera, sembla que això li va molt bé. Vostè per ara no demostra que faci res. Li queda un any. Ara ha perdut una magnífica oportunitat. Si continua perdent-les demostrarà això que ja està palès fins ara en aquests sis mesos: que la seva conselleria per descomptat, a la societat balear, no li serveix per a res.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Para lo que sirve la conselleria lo dirá la sociedad balear, no se preocupe usted.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

En este campo que usted acaba de decir le puedo decir que el aumento de plazas para los alumnos con necesidades educativas especiales, por ejemplo, en concreto hemos pasado de dos a tres plazas, no lo negará. La reducción del número de zonas escolares, hemos pasado de cuatro a tres, de zonas escolares. Con todas estas medidas la Conselleria de Educación y Cultura ha intentado conjugar dos objetivos muy importantes: por un lado el derecho de los padres a la libre elección del centro educativo, ya que pensamos que son ellos y no la administración la que debe imponer; por otra parte desde la Consejería de Educación y Cultura -también desde la Conselleria de Inmigración y Cooperación, son conscientes de que es muy difícil mantener estos equilibrios, y en este sentido se ha hecho un esfuerzo de recursos humanos y materiales con los programas de educación interculturales, programas de atención a la diversidad, plan de acogida lingüística y cultural, programa de intervención educativa, etc...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Petit aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 3464/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a viatge de la consellera d'Immigració a Bones Aires.

Quarta pregunta, RGE núm. 3464/06, relativa a viatge de la consellera d'Immigració a Bons Aires, que formula el diputat Hble. Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, en uno de sus inevitables viajes a Argentina a la caza de votos llegó usted antes de las 12 al lujoso hotel Alvear, con tarifas entre 500 y 3.000 dólares por habitación noche. No quiso usted esperar a las 12 para acceder a la habitación y pagó una noche más para poder entrar cuanto antes.

(Remor de veus)

¿Es cierto, Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Diputado, yo sé que a usted le gusta mucho el circo, pero bueno... Sr. Diputado, si le soy honesta no me consta que se haya pagado una noche más de hotel por entrar antes de las 12 en el hotel de Buenos Aires, le soy sincera.

Lo que sí le puedo decir es que esta consellera cuando trabaja lo que hace es presentarse con el debido respeto delante de los demás, duchada, limpia y peinada, y después de un día de intenso trabajo, 3 horas de vuelo desde aquí a Madrid, entre unas cosas y otras, y 12 horas más desde Madrid a Buenos Aires, y mucho más desde luego si lo hace en representación de un gobierno. ¿O acaso usted no lo hace?

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sra. Consellera, pero no a costa de los contribuyentes, con toda claridad. Mire, Sra. Consellera, lo peor de esto...

(Remor de veus)

...usted lo ha dicho, y lo peor de esto es que usted creía que no nos llegaríamos a enterar, porque para ocultar su actuación pidió a la agencia de viajes que le hiciera una factura en la que no constaran ni el número de viajeros, ni las noches que pernoctaron, ni los nombres de los hoteles. Tengo aquí la factura, en la factura pone "traslados y estancia para la

asistencia a la Mesa coordinadora de las comunidades baleares en el exterior en Córdoba, Argentina". Esto es como si pidiera..., esto es como si le presentaran una factura diciendo "por ir a ver a la familia", pero esto no se hace en ninguna agencia de viajes salvo que se lo digan desde determinados sitios.

Mire, ¿cómo se pueden pagar facturas en la que no consta el número de días, ni los pasajeros, ni los hoteles, ni nada? Mire, y esto no es lo peor, lo peor es que usted creía que con esta factura camuflada su conducta podría salir impune. Mire, humanamente la podemos comprender, aunque no justificar que se haya visto deslumbrada por el lujo y que esté impaciente por entrar en una bañera...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...que a sus pies le pone un televisor con pantalla plana o por disfrutar de la porcelana inglesa del hotel más lujoso de Buenos Aires...

(Més remor de veus)

...pero ese capricho..., ese capricho no nos lo tiene que hacer pagar a los contribuyentes.

Le han comentado a usted ya que sería conveniente que devolviera ese dinero. No sé si lo ha hecho o no, pero le aconsejo y sería bueno que lo hiciera. Humanamente podemos comprender lo que le ha pasado, pero políticamente no podemos sino reprobar su actuación. Es más, le tengo que decir, Sra. Consellera...

(Intervenció inaudible)

...le tengo que decir que me ha defraudado, Sra. Consellera. Mire, tenía y tengo la seguridad de que usted, de que su misión es el populismo en la caza del voto del emigrante, pero le puedo asegurar que no me esperaba que usted en sólo unos meses cayera en este tipo de corruptelas tan habituales en otros compañeros suyos de Gobierno.

(Remor de veus)

Pero no se preocupe, no se preocupe, Sra. Consellera. En un gobierno que se va al Rasputín y no pasa nada lo suyo no tiene importancia; usted ya es una más, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Una vez más tergiversa los hechos. Eso que usted ha presentado es de la Mesa coordinadora de viajes interiores en Argentina. Le tengo que decir que antes de haber ido a Argentina ya había visto alguna bañera que otra, pero bueno...

(Algunes rialles)

Esta consellera llega a Buenos Aires prácticamente de madrugada, para que lo sepa todo el mundo, cuando ni siquiera hay nada abierto, ¿eh?, después de 12 horas de vuelo sin contar lo que supone el vuelo de Baleares a Madrid. Tiene desde temprano un programa de trabajo al que se tiene que presentar despejada, después de como mínimo una ducha, cosa que me extraña que al Sr. Diputado le sorprenda y no esté dispuesto a hacer después de un viaje de éstos. Al menos sus compañeros de partido me consta que lo hacían, aunque no quiero entrar en detalles. Además le debo decir que yo esté en las casas baleares del exterior, que están entre mis competencias, es normal. Lo que ya no sé si es tan normal es que cuando yo estoy de visita oficial en alguna de esas casas de Baleares otro exconseller, compañero suyo de partido, está en alguno de estos centros. ¿No será que mientras yo trabajo ustedes son los que van a la caza del voto?

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 3458/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a segell de qualitat turística.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 3458/06, relativa a segell de qualitat turística, que formula la diputada Hble. Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, concretament el dia 20 d'abril a un mitjà de comunicació d'aquesta comunitat va sortir la notícia de la destitució del director de l'Institut de Qualitat Turística, el Sr. Miguel Hernández Magán. Aquest senyor, segons deia la notícia, va ser el promotor del segell balear de qualitat que imita en les formes però no en el fons el segell que atorga l'*Instituto de Calidad Turística Española*.

A quantes empreses de les Balears s'ha atorgat aquest segell?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc he de matisar que no hi ha hagut cap destitució, sinó una petició per part de mateix Sr. Miguel Hernández de

canviar de lloc, i quant a la pregunta en qüestió, 297 diplomes atorgats, i en aquests moments hi ha 416 empreses també adherides a aquest sistema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Evidentment són moltes empreses les que s'han adherit a aquest segell, i jo li recordaré, Sr. Conseller, que en el passat període de sessions es va debatre el tema de la qualitat. Una interpel·lació que va presentar el Grup Socialista es va debatre amb una moció subsegüent, i aquesta moció proposava modificar l'actual política d'implantació d'una marca pròpia de qualitat amb la creació d'una línia d'ajudes que ajudassin les empreses del sector turístic a implantar un sistema de qualitat reconegut, com el que ara atorga l'*Instituto de Calidad Turística Española*, com he dit abans.

Vostès hi varen votar en contra, com es pot suposar, defensant aquest segell propi que ha creat la conselleria. Aquesta Q és una Q similar a la de l'Estat i crec que es pot crear una certa confusió, ja que les condicions per poder obtenir aquest segell de qualitat no tenen les mateixes condicions ni prop fer-hi. Les empreses que tenen la Q de l'Estat han de passar uns controls, unes proves i unes auditories molt exigents, que s'encarrega d'avaluar l'Associació Espanyola de Normalització i Certificació; en canvi els establiments que tenen la Q de Balears no han de passar controls, ni han de fer esforços per millorar la gestió, la qual cosa demostra que aquest segell és un segell devaluat i això també demostra que l'exdirector, aquest director que va demanar anar-se'n, quan feia promoció de l'etiqueta ara fa un any aproximadament per Calvià, oferir i animava els hotelers d'allà a sumar-se al Pla de qualitat dient que els donaria l'etiqueta de franc durant els dos primers anys.

Jo crec que, Sr. Conseller, això perjudica les empreses que s'han esforçat per obtenir un segell reconegut, ja que pot dur a confusió, i crec que desanima aquestes empreses a continuar lluitant per oferir un producte cada vegada millor perquè, per una banda...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja ho diuen, que no hi ha pitjor sord que el que no vol entendre. Efectivament, vàrem discutir ja d'aquest tema, i jo crec que vàrem explicar claríssimament quin era l'objectiu d'aquest segell; crec que ho vaig explicar: era la petita i la mitjana empresa, i quan li mostri els nombres vostè veurà per què.

Nosaltres no hem renunciat a tots aquests sistemes i processos de qualitat de què vostè parla, en absolut. L'únic que volem és fer més fàcil l'accés a aquests sistemes a les petites i mitjanes empreses de les Illes Balears. I a posta des de l'IQT hem creat un segell, un diploma específic que convida aquestes empreses a començar aquest procés, i una vegada que l'han culminat, el de l'IQT, puguin estar en millors condicions per afrontar efectivament les vertaderes normes de qualitat que són les homologades a tota Europa i que tots vostès coneixen. I això és el que estam fent, i a posta la major part dels diplomes atorgats són o corresponen al sector de restauració, on hi ha el component més important de petita i mitjana empresa: 211. Hotels, per exemple, que solen pertànyer molts d'ells a cadenes i a empreses amb una capacitat molt més forta per incorporar-se als sistemes de qualitat, només en tenim 10; per què?, perquè normalment accedeixen directament a aquests processos de qualitat.

Vull insistir i reiterar una vegada més que l'IQT no pretén més que ser la primera passa per començar amb la implantació dels sistemes de qualitat, i això -ja pot donar capades, totes les que vulgui- ja li ho he explicat avui que li he tornat a dir, com ho vaig explicar a vostè i a una altra diputada que va presentar aquesta interpel·lació ja fa prop d'un any, i a posta els dic que no hi ha pitjor sord que el que no vol entendre o el que no vol escoltar.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3469/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocupació turística a les Illes Balears durant la Setmana Santa.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 3469/06, relativa a ocupació turística a les Illes Balears durant la Setmana Santa, que formula la diputada Hble. Sr. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, quina ha estat l'ocupació turística a les diferents illes durant la passada Setmana Santa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, en aquest moment encara no tenim tancades les xifres definitives de l'ocupació del que es coneix com la Setmana Santa, que com vostè sap recull dues setmanes completes, que en aquest cas varen ser dins el mes d'abril, però sí li puc dir que els primers avanços que tenim en aquests moments demostren una ocupació pràcticament fregant el cent per cent a tots els establiments que en aquell moment estaven

oberts, que no són naturalment tots, com no sol passar quasi mai durant la Setmana Santa, i el més important és que aquesta ocupació és molt per damunt en qualsevol cas de la Setmana Santa anterior i de la dels darrers anys, és una ocupació que es reparteix per igual pràcticament a les distintes illes. La qual cosa també és un fet certament significatiu i del qual ens alegrem perquè tots sabíem que durant les darreres setmanes santes, en els darrers començaments de temporada Mallorca havia presentat un comportament millor als que havien presentat les illes de Menorca i Eivissa.

Per tant, jo crec que la valoració que n'hem de fer és satisfactòria i apunta com a començament de la temporada turística, que puguem tenir una temporada vertaderament bona ja en tots els nivells i en tots els sentits per a aquestes Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, gràcies per la seva resposta que ens alegra molt haver sentit el que ens ha dit de l'ocupació del cent per cent durant les festes de Pasqua. Això ens fa pensar que aquest any serà un bon any per al turisme a les nostres illes i d'això estam convençuts que és gràcies a la feina de bona imatge i promoció que feis a les fires de l'exterior, encara que moltes vegades això sigui criticat. Jo vós deman que continueu fent feina, continueu fent feina per al bé del turisme a les nostres illes.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 3473/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans de dinamització turística de Ciutadella i Alaior.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 3473/06, relativa a plans de dinamització turística de Ciutadella i Alaior que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies a l'impuls de la Conselleria de Turisme, durant l'any 2005 es varen aprovar dos plans de dinamització a Menorca, el d'Alaior i el de Ciutadella. Aquests plans de dinamització s'han de començar a executar l'any 2006 i voldríem conèixer en quina situació es troben aquests plans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en aquest moment s'han duit a terme ja les reunions prèvies a la constitució de les comissions de seguiment, tan del Pla de dinamització turística del municipi de Ciutadella, com del municipi d'Alaior. I en aquestes reunions prèvies bàsicament el que s'ha pogut fixar són les quantitats de cada un d'aquests plans i el repartiment corresponent a cada una de les administracions.

En el cas del pla de Ciutadella estam parlant d'una inversió total de 2.971.000 euros, que representaran una aportació del Govern central de 990.334 euros, una aportació de la Conselleria de Turisme de 990.334 euros i la tercera part restant dividida entre l'Ajuntament de Ciutadella i el Consell Insular de Menorca.

En el cas del Pla de dinamització turística d'Alaior, la inversió total serà de 3.171.000 euros, amb una aportació del Govern central d'1.057.000 euros, una aportació de la Conselleria de Turisme d'1.057.000 euros i aquí també novament la tercera part restant l'aportaran en parts iguals l'Ajuntament d'Alaior i el Consell Insular de Menorca.

En qualsevol cas jo crec que el vertaderament rellevant és el fet de què en aquests moments Menorca té en marxa dos plans de dinamització turística, jo crec que és molt important. I això sense cap dubte és fruit de l'esforç que han fet aquests municipis en la presentació d'aquests plans, però també de la feina que des de la Conselleria de Turisme hem fet per conscienciar el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme de la necessitat que tenen aquests destins madurs, com són les Illes Balears, de poder fer front en el futur a una renovació mitjançant aquest tipus d'inversions que representen els plans d'excel·lència.

Jo crec que per tant, el més important i rellevant és el que he dit, en aquests moments a l'illa de Menorca tenim en marxa dos plans d'excel·lència, més un que s'està acabant i que és el de Punta Prima. A Eivissa en aquests moments tenim 3 plans d'excel·lència, com són els de Vila, Sant Antoni i el de Sant Josep i que també a l'illa de Mallorca encara s'estan acabant plans d'excel·lència que es van duent a terme des de fa un seguit d'anys.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 3470/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat de les residències geriàtriques i especialitzades que du a terme la Conselleria de Presidència i Esports.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 3470/06, relativa a estat de les residències geriàtriques i especialitzades que du a terme la Conselleria de Presidència i Esports i que formula l'Hble.

Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, durant aquesta legislatura aquest Govern està apostant fort per millorar les infraestructures socials i sanitàries. Des del nostre grup voldríem que ens expliqués en quin estat es troben les obres de les residències geriàtriques i especialitzades que du a terme la seva conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Agraesc la pregunta Sra. Diputada, perquè efectivament fa referència a un programa important de la Conselleria de Presidència i Esports, un programa que s'està implantant a totes les illes en la construcció de residències geriàtriques i de centres especialitzats. Començaré per la seva illa d'Eivissa.

Dir-li que possiblement la primera residència que estigui acabada serà precisament la de Santa Eulàlia, una residència destinada a persones majors i que està previst just després de l'estiu se pugui inaugurar, començar a funcionar i per tant, donar places i cobertura a aquestes persones majors de l'illa d'Eivissa. Així mateix tenim dos centres en construcció, un a Sant Antoni de Portmany i el pròxim que es començarà en poques setmanes, que serà a Sant Josep, a més dels dos centres de Formentera.

Així mateix també hi ha previst per a l'illa de Mallorca tot un seguit de construccions i per a Menorca també el centre de Ciutadella de persones discapacitades. A Mallorca en aquests moments hi ha en construcció unes 10 residències geriàtriques per a persones majors. He de dir que el grau de compliment és més que satisfactori, hem pogut fer visites a les construccions, com pot ser per exemple la d'Inca, la de Montuïri, o la de Santanyí en aquest cas per posar alguns exemples i estam parlant d'estructures acabades. Per tant, aquestes infraestructures estaran posades en marxa a finals de l'any 2006 i principi del 2007.

I m'agradaria destacar també els centres especialitzats per a Mallorca, el centre de Joan Crespí, discapacitats físics en construcció, també en previsió de funcionament l'any 2006, principis del 2007. El centre d'alzheimer de Marratxí, amb un 70% d'estructura que s'està construint en aquests moments. I la darrera adjudicació que va ser la residència de Parkinson, fa aproximadament un mes i hem complert els terminis perquè l'empresa adjudicatària pugui començar les obres en poques setmanes i la llicència per part de l'Ajuntament de Palma no tardarà gaire. Per tant, és el darrer centre especialitzat que començam a construir en aquestes illes. Jo crec que era important poder dur unes infraestructures d'aquest tipus, però

sobretot comptar amb el suport dels ajuntaments, que també estan fent centres de dia, amb el finançament del 100% de la Conselleria de Presidència, alguns d'ells ja en marxa, com per exemple el centre d'Artà.

Esper que els pròxims s'inaugurin abans d'acabar l'any 2006. Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3460/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a alta sinistralitat a les carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 3460/06, relativa a alta sinistralitat a les carreteres que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Avui la portada del *Diari de Balears* concretament diu: "les carreteres Balears s'han cobrat en els darrers 10 anys 1.400 vides", sense comptar les 35 vides que desgraciadament s'han perdut només en aquests 4 mesos del 2006. Això resulta que un 1,5 per 1.000 de la població de les Illes Balears ha resultat afectada. És un drama humà que ens afecta a tots, a més la majoria són gent jove, com molt bé vostès.

A mi m'agradaria saber el Govern, davant d'aquesta situació, quines actuacions pensa dur a terme?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com vostè sap, tres elements incideixen en la sinistralitat a les carreteres: el conductor, el vehicle i la infraestructura viària. La conducció responsable, l'educació vial i les sancions, com vostè sap, són competència de la Direcció General de Trànsit i per tant, del Ministeri de l'Interior.

Respecte el vehicle, s'ha millorat mitjançant les ITV, que tampoc són competència del Govern, sinó dels consells insulars, garantir que els vehicles tenen unes condicions adequades per circular.

I respecte les infraestructures viàries, dir-li que la part que té competència el Govern, no és tota, perquè som conscients de què la nostra xarxa viària és deficient, hem duit a terme un seguit de duplicacions de calçada i de variants a poblacions, que òbviament incidiran en la reducció de la sinistralitat.

S'eviten accidents frontals, se dona fluïdesa al trànsit i se redueix la sinistralitat.

Aquestes són les mesures. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, miri ja li ho dit en moltes ocasions en aquest Parlament, que era un tema important, un tema molt greu i que hi havia d'haver implicació de totes les administracions. Per tant, no obviï que hi ha competències d'altres administracions. Però Sra. Consellera, vostè se n'ha de donar compte d'un parell de coses que jo li diré.

En primer lloc, hem demanat des del nostre grup de fer una comissió parlamentària per analitzar quins eren els problemes que produïen aquest alt nivell de sinistralitat a les carreteres. I en segon lloc cercar propostes. Vostès, almanco el grup que els dona suport, el Grup Popular i Unió Mallorquina s'han negat, cosa absolutament increïble quan hi ha quantitat de parlaments que duen endavant aquesta comissió.

En segon lloc dir-li Sra. Consellera, la seva aposta per les grans infraestructures i que vostè concretament ha defensat en aquest Parlament, que per exemple fer autopistes significava avançar 5 minuts per arribar a Palma, la qual cosa un dels arguments bàsics era l'augment de velocitat. Vostè perfectament m'ha dit que era una de les causes, com diuen tots els experts, precisament d'accidents de trànsit. Davant d'això jo li he de dir que moltes grans infraestructures no solucionen res, ni donen seguretat, li ho torn repetir Sra. Consellera, han de tornar-se mirar la seva política respecte a seguretat a les carreteres. I allò que fan falta són inversions en infraestructures invisibles, com educació, sanitat, benestar social i d'altres que queden relegades.

Dir-li Sra. Consellera, que el tema de la seguretat no s'arregla mitjançant autopistes, el tema de la seguretat s'arregla mitjançant una bateria de temes, en els quals clarament vostès no estan ni tan sols disposats a fer-hi qualsevol inversió. Li puc dir per exemple en transport públic, 0 pessetes. Educació vial i no només vial, completa, pràcticament no hi ha finançament suficient...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li ho dic afectuosament, me pareix ridícul el debat que vostè manté, ridícul. Jo crec que vostè té un espècie de complex amb els accidents de trànsit que jo gràcies a Déu no tenc i supòs que no

el tenc perquè faig la meva feina i la meva feina és arreglar carreteres i arreglar el transport públic, tots dos. M'agradaria saber vostè què va fer els 4 anys que va tenir en carreteres i en transport públic.

Per tant, jo no tenc aquest complex. I li he de dir que per exemple Lluçmajor, ara farà un any aquest mes de maig, que se va inaugurar tota l'autovia de Lluçmajor i l'autovia de Lluçmajor no ha tengut cap accident enguany i abans la gent se moria i se matava. Jo no dic que no hi haurà cap accident, clar que n'hi haurà, però molts menys dels que hi havia i vostè ho sap perquè a més és usuària d'aquesta carretera.

Dir-li també que no només ho dic jo, la setmana passada va venir el director general de Trànsit estatal a Balears a unes jornades i ho va dir clarament: "*separar los dos sentidos de circulación es la primera medida y la más importante*". Això és el que està fent el Govern balear. Nosaltres estam satisfets de la nostra feina, sabem que s'ha de fer molt més, però sense cap dubte la millora de la infraestructura viària estam convençuts que salvarà moltes vides.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 3468/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions de la Conselleria d'Interior en matèria de formació contínua i coordinació de policies locals.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 3468/06, relativa a actuacions de la Conselleria d'Interior en matèria de formació contínua i coordinació de policies locals que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va adreçada al conseller d'Interior. Sr. Conseller, des del Grup Parlamentari Popular estariem interessants en saber quines actuacions està portant a terme la Conselleria d'Interior en matèria de formació contínua i coordinació de les policies locals?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament aquesta legislatura aquest Govern està fent un esforç molt important de cara a una formació contínua i a un reciclatge de policies locals. I ho feim en 4 àrees

importants, com és l'àrea jurídic-administrativa, els cursos d'especialització en tècniques policials, intervencions en grups juvenils, (...), trànsit i també en formació i promoció de policies locals.

Això se fa a més, d'una forma descentralitzada, com mai s'havia fet en aquesta comunitat. Aquests cursos se fan a Mallorca, a Menorca i Eivissa, de manera que els policies de cada una de les illes no se vegin minvades les seves possibilitats de formació i de poder promocionar dins la carrera de policia.

Aquesta formació continuada que du l'Escola Balear d'Administracions Públiques ens ha permès que l'any 2005 s'han fet ni més ni manco que 91 cursos de formació continuada de policia locals, dels que 55 s'han fet a Mallorca, 15 a Menorca i 21 a Eivissa. Però sent important aquesta xifra de l'any 2005, en aquest primer semestre de l'any 2006 estan programades ni més ni manco que 85 cursos de formació, dels quals 53 seran a Mallorca, 17 a Menorca i 17 a Eivissa. Per tant, podrem dir que en els dos semestres d'enguany se duplicarà el número important i mai conegut de formació de policies locals i reciclatge que s'havia fet l'any 2005.

Jo crec que és important reconèixer la gran actuació que en tema de formació està fent l'Escola Balear, no tan sols en la formació de policies, són cursos distints als que estic dient ara mateix i que ja és un esforç important en formació, sinó que a més se fan un número important perquè pensam que la formació ha de ser l'eina que ens durà a una policia local molt més formada, molt més professional i molt més capacitada. I això ho feim sense cap dubte, perquè pensam i confiam que la policia local és un cos que dóna seguretat a les Illes Balears. És un cos pel qual apostam i és una feina que estam fent de forma i de manera que pugui possibilitar que aquesta policia tenguí autoestima i dedicar-se molt més a donar servei als ciutadans de les Illes Balears. Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3472/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció d'un parc per a la producció d'energia solar fotovoltaica a Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm. 3472/06, relativa a promoció d'un parc per a la producció d'energia solar fotovoltaica a Ciutadella que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Comerç i Indústria, la setmana passada es va presentar a l'Ajuntament de Ciutadella que el Govern promourà un parc solar a la depuradora sud, en terrenys públics i que sabem que donarà llum a uns 200 habitatges, que és el que sortia pels mitjans de comunicació i tindrà una potència de 300 quilovats amb aquests pannells solars. I fins i tot avui surt en el *Diari de Menorca* que el GOB felicita el Govern per aquesta central solar. Per tant, crec que

ens hem de felicitar tots perquè estam en vies de solucionar temes mediambientals també.

El que nosaltres li volem demanar des del grup parlamentari és quin són els objectius que persegueix la conselleria a promoure aquest parc solar a Ciutadella. També vull afegir una cosa, avui és un dia important perquè també serà el parc més gran de Balears i crec que hauria estat important que, aquí es duen molts de cartells sempre negatius que avui s'hagués duit un cartell positiu per aquest tema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, segur que coincideix vostè amb mi que són més importants els fets que els cartells. I nosaltres duim fets aquí i no cartells.

I efectivament, a Ciutadella firmàrem fa pocs dies un conveni entre l'ajuntament, la Conselleria de Medi Ambient i la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, en virtut del qual la Conselleria de Medi Ambient cedia una part dels terrenys de la depuradora de Ciutadella per fer precisament aquesta instal·lació, un parc solar de 300 quilovats i que entrarà en dues fases: la primera de 100 quilovats i la segona de 200.

La intenció és clara i a més forma part de l'estratègia que marca el Pla d'impuls a les energies renovables i que està inclòs dins el Pla energètic aprovat el setembre de l'any passat. Per tant, pot comprovar que en pocs mesos aquest pla no és un munt de papers, sinó que també hi ha fets. Fa pocs dies visitàvem la central de Cas Tresorer, abans presenciàvem l'inici de la demolició de Sant Joan de Déu. Ara firmam aquest conveni a Ciutadella. Fa un temps també tenim l'acord amb l'Ajuntament de Santa Eulàlia d'Eivissa per fer una instal·lació en els mateixes condicions.

I el que pretenem és senzillament que hi hagi una política decidida d'inversió en energies renovables. Consideram que l'administració ha d'impulsar, ha de fomentar aquest tipus d'energies, però qui ha de dur el lideratge d'aquestes inversions és la iniciativa privada, que és qui gestiona bé aquest tipus de negoci. A més optam per una estratègia, sense abandonar l'impuls d'allò que és encara avui l'autoconsum, és a dir, les inversions que puguin fer els particulars per a autoconsum, poder fer generació amb energies renovables, a través del que podríem dir producció industrial per poder injectar en xarxa, de manera que la participació de la generació renovable dins allò que hauria de ser la generació elèctrica convencional, augmenti el percentatge a quotes realment representatives.

La idea, el projecte que té el Govern és que a cada illa hi hagi un parc amb aquestes condicions. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 3471/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entitats que s'han presentat a la convocatòria d'ajudes per a inversions en matèria de discapacitat.

Dotzena i darrera pregunta RGE núm. 3471/06, relativa a entitats que s'han presentat a la convocatòria d'ajudes per a inversions en matèria de discapacitat i que formula la diputada Sra. Carme Feliu de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, és de tots conegut l'esforç que està fent dia a dia aquest Govern per tal de millorar la qualitat de vida de totes les persones que tenen qualche tipus de discapacitat. Tan és així, que també coneixem la convocatòria d'ajudes per fer les inversions oportunes en matèria de justament això, facilitar la vida a les persones amb discapacitat.

Voldríem conèixer des del Grup Parlamentari Popular, quantes entitats s'han presentat en aquestes convocatòries?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Rosa Maria Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la resolució publicada en el butlletí dia 1 d'abril, destinada precisament a aquestes entitats, o associacions sense ànim de lucre que fan feina amb persones amb discapacitat, la veritat és que ha donat un fruit creim que important perquè ha estat ben atesa per aquestes entitats i realment s'han presentat molts de projectes. Són ajudes que van destinades a poder finançar la construcció, compra o adquisició de tot un seguit d'inversions en aquest sentit.

És una despesa important, són 7,5 milions d'euros, per una part cobriran allò que és el capital i també despesa financera. En definitiva l'objectiu era procurar que se poguessin adquirir locals, o se poguessin construir residències, centres de dia, centres ocupacionals, habitatges tutelats, centres de rehabilitació i la veritat és que amb això donam compliment a una de les promeses que va fer el Govern a l'inici d'aquesta legislatura i que era no només ajudar a aquesta associacions en temes de manteniment, de concert de places que és el que tenien habitualment, sinó que el Govern havia de fer un esforç important, seguir ajudant en temes de manteniment, però sobretot donar l'oportunitat de què se poguessin construir noves inversions, perquè en definitiva van destinades després a les persones que tenen una discapacitat.

Podem dir que una vegada tancada aquesta ordre de subvencions, s'han presentat 29 entitats que formen part de les distintes federacions que hi ha a les nostres illes, entre elles la Coordinadora de Físics (CEACS), com també l'UNAC. Hi ha una diversitat de centres distribuïts a tots les Illes, a Mallorca, Menorca i Eivissa. I també no només de determinats espais com poden ser residències i centres de dia, sinó que també se presenten curiosament a aquesta ordre de subvencions, centres ocupacionals o habitatges tutelades que la Llei de la dependència deixarà de finançar i que per tant, haurà d'assumir en solitari el Govern de les Illes Balears.

Evidentment, aquest és el nostre compromís, així ho farem. Per tant, invertirem aquest import de 7,5 milions d'euros, complint els 10 milions d'euros marcats des d'un principi de l'inici de la legislatura i esperam que aquestes obres estiguin acabades l'any 2007.

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 2416/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'escoles laborals.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2416/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'escoles laborals. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista interposa aquesta interpel·lació al Govern i a la Conselleria de Presidència i Esports perquè després de 3 anys de Govern del Partit Popular i després de grans titulars mediàtics, els resultats no poden ser més escassos. Aquest departament de Presidència ha estat un generador de manera constant de publicitat, però els fets mai han acompanyat ni els anuncis, ni les proclames fets per dita conselleria.

Passem al concret, segons els anuncis publicitaris, seria possible conciliar vida familiar i laboral, ja que una de les línies de treball de la conselleria que gestiona la Sra. Puig, era l'obertura d'ajudes a les empreses amb més de 150 treballadors perquè puguin crear-se guarderies en els centres de feina. Així ens ho anunciava la Sra. Consellera en el pressupost de l'any 2004, en el novembre del 2003. La quantitat consignada es xifrava en 371.000 euros. Altres línies que segons ens deien anaven en una direcció similar, era el desenvolupament d'un pla de guarderies amb una inversió de 4 milions d'euros, a més també es disposava d'una partida d'1 milió d'euros per ajudar a les famílies per al manteniment de les guarderies propietat de les corporacions locals i d'entitats sense ànim de lucre. Així anaven senyores i senyors diputats les coses el novembre de l'any 2003.

El juny del 2004, i ara ja ens cenyirem al motiu de la interpel·lació, la publicitat i els coets de com anava de bé la conciliació de la vida laboral i familiar, gràcies i ho cit

textualment de la premsa deia: "un dels projectes més ambiciosos es tracta de la primera guarderia laboral de Balears, que estarà ubicada al Polígon de Son Castelló i que tindrà la finalitat d'apropar les guarderies al lloc de treball dels pares". Les partides destinades en el pressupost foren: 182.228 euros per posar en funcionament la famosa escoleta laboral i explicava la consellera que l'associació d'empresaris d'ASIMA col·laborava en 235.543 euros en aquesta iniciativa i el Ministeri de Treball aportava 182.222 euros restants. També ens deia la consellera, està aquí, que seria la Conselleria d'Educació qui s'encarregaria d'aportar el personal qualificat per a les guarderies laborals i que la de Presidència faria l'aportació econòmica de caire social. Aquestes declaracions són fetes per la consellera Puig, no en el marc d'un pla de guarderies, es fan com a part d'un pla de publicitat i que des del primer dia ens dedica la seva conselleria.

Segueix, durant tres anys hem anat fent preguntes per escrit, per tal de conèixer les inversions, les relacions de llocs de treball, el seu desglossament en mestres, treballadors socials, qui servia els dinars, proporció de doblers que paguen els pares. Tot canalitzat pensàvem a la tan publicitada guarderia o escoleta laboral d'ASIMA. Però les respostes, després d'infinites peticions i després d'infinites preguntes són antològiques i força contradictòries. Mirin, a la pregunta RGE núm. 4127/05 que vaig formular sobre quantes guarderies s'havien fet als centres de treball, la resposta fou concisa: la Conselleria de Presidència i Esports solament ha finançat l'escoleta laboral de l'agrupació d'empreses ASIMA. Aquesta resposta està signada dia 18 de juliol de l'any 2005, supòs que la data és casualitat, no? Però a una altra pregunta que vaig fer, la 2010, és aquí darrera, de l'any 2006, sobre quins tipus de col·laboració del Govern durant els anys 2004 i 2005 ha tingut a l'escoleta ASIMA, es respon que la Conselleria de Presidència i Esports no ha col·laborat en res amb l'escoleta d'ASIMA els anys 2004 i 2005. És aquí, Sra. Consellera, perquè vostè ho pugui veure.

Continuu. A les preguntes que van, ni més ni menys, des de la 7378 a la 7384, i a la núm. 2433, les respostes són un prodigi d'imaginació, sempre la mateixa contestació, a vuit qüestions, vuit. Vegem-ho. Diu textualment: "La gestió dels serveis de l'escoleta laboral de l'agrupació d'empreses d'ASIMA és totalment privada i no és competència d'aquesta administració". O sigui que el Govern se'n desfà. Això no deixa de ser terriblement sorprenent perquè una important institució pública posi inversions i no tengui ni idea dels mecanismes de gestió de l'empresa a la qual ha donat una concessió d'explotació i de gestió.

Ens trobam davant una manca important de responsabilitat, Sra. Consellera, i això és així perquè es tracta de l'aportació d'un servei finançat amb recursos públics que, endemés i pel que es veu a les seves breus respostes, no s'hi avé amb totes les grandiloqüents declaracions de principis que vostè també fa. Afirmam, per tant, que l'opacitat és total, la manca de rigor és absoluta, la reiteració de la mentida és total, ja que ni la Conselleria d'Educació, com vostè afirmava el novembre del 2003, aporta cap personal qualificat, com es va dir, com va dir vostè i com va dir el Sr. Fiol, ni es té massa idea de com estan les coses en aquest enaltit projecte estrella de la seva conselleria, Sra. Consellera.

Són vostès, senyores i senyors de la dreta, uns incompetents militants en matèria social, sí senyor, i no em cansaré de dir-ho cada vegada que surti aquí, amb tranquil·litat, són uns incompetents en matèria social. Aleshores, els he de dir que una deducció se'ns presenta de forma immediata. Cap on, Sra. Consellera, ha canalitzat any rera anys en el seu pressupost, aquests més de 500.000 euros pressupostats per a aquestes glossades escoles laborals?, on han anat aquests pressuposts?

Però la cosa no acaba aquí. Hem sol·licitat més informació sobre altres possibles escoles, que ens comuniquin les dades, Sra. Puig, li he de dir la veritat, és gairebé i permeti'm aquesta llicència, és més fàcil obtenir informació directa del Pentàgon, perquè de vostès ..., mirin un exemple. Volíem saber costos, inversions, despeses de personal, etc., etc., ho he dit abans, del servei de guarderia de Vicepresidència. Iddò no existia tal guarderia, tots sabíem que sí existia, fins que haguérem de descobrir per la nostra banda que no es tractava de la guarderia de Vicepresidència, es tractava de la guarderia laboral del sector naval; aleshores, quan vàrem saber aquesta, amb aquest rocambolesc nom, vàrem poder tenir accés a la informació; si no, sempre és obstrucció, obstrucció, obstrucció per part d'aquest govern de dretes.

Bé, anem també a l'espectacular escoles de Son Llätzer. També, igual que la d'ASIMA, cada any anunciada en el corresponent pressupost i encara avui es troba en situació desapareguda per dir alguna cosa, supòs que vostè pujarà i em dirà que efectivament l'escola es construeix i que vostè posa doblers per a la construcció, però és que vostè l'ha anunciada cada any, cada any durant tres pressuposts, i cada any, cada any, la gent i el personal de Son Llätzer està esperant que vostè faci i compleixi el que anuncia.

Quan se li demana amb la pregunta 7305 de novembre del 2005, quan la pensa obrir; em contesta al cap de quatre mesos: "L'única actuació que fa la Conselleria de Presidència i Esport a l'escola de l'Hospital de Son Llätzer és finançar part de la seva construcció". Punt.

Per acabar, Sra. Consellera, perquè veig que el llumet ja es posar groc, volem saber i la interpel·lam perquè respongui concretament, paga o no paga el que està consignat als pressuposts seus any rera any, i en du tres, Sra. Consellera, tres; qui gestiona, vostè no hi posa, el Govern em refereix, eh?, la Conselleria d'Educació no hi té esment, vostè no hi té esment i les empreses privades fan el que volen, si no hi ha monitors, si no hi ha professors, si no hi ha mestres, si els menús no són adequats vostè ni ho sap ni es preocupa, perquè vostè hi posa doblers públics, però aquestes escoles laborals, com que són privades, a vostès li importa un rave -i perdoni'm l'expressió, no crec que sigui massa forta- si les dietes són adequades, si els mestres són adequats, etc. Li deman, la Conselleria d'Educació té cura del personal, com va dir i li puc demostrar, que en tendria? Li ho deman. A qui subvenciona i amb quins criteris per fer aquestes escoles? A més, ens hauria de dir una cosa que també fa uns quants mesos, li vaig dir a vostè la setmana passada amb bon tarannà a una comissió que tenguérem, vull saber el llistat d'escoles infantils municipals amb les quals col·labora, l'import de les subvencions concedides a aquestes escoles infantils municipals el 2005. Vull saber el llistat d'escoles infantils laborals amb les quals col·labora vostè,

també vull que concreti el caire de doblers de dita col·laboració.

Vostès han de contestar, sobretot si tenim present que s'han omplert la boca de promeses, d'anuncis, de cites constants en els mitjans de comunicació, anunciant sempre, fins ara, mentides i projectes que no existeixen. Pregam, Sra. Consellera, que no se'n vagi per les bardisses, concreti les seves respostes, deixi de vendre focs artificials, han passat tres anys, Sra. Consellera, i reiteram que projectes que no tenen cap mena de resultat efectiu, vostès s'han gastat els doblers públics en operacions més que dubtoses. I li posaré un exemple. La subvenció desproporcionada a entitats privades com Acció Familiar, 48.080 euros per a una escola de pares, per a una escola de pares; i, per una altra banda, han deixat sense cap tipus de cobertura les més elementals infraestructures públiques que s'han obstinat a vendre falsament com a realitzacions.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Puig.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada, per la seva intervenció i pel to de la seva intervenció. Intentaré explicar totes les preguntes que vostè em fa en aquesta interpel·lació. Em permetrà que sigui una mica detallista i extensa, en aquest cas, possiblement un poc més de l'habitual. Abans de fer aquesta explicació, m'agradaria començar contestant tota una sèrie de qüestions que vostè plantejava.

La primera feia referència al tema de les autoritzacions de totes aquestes escoles de guarderies laborals, jo no vull que hi hagi confusió en aquest tema. Crec que tots els diputats d'aquesta cambra saben perfectament que això correspon, per tema competencial, a la Conselleria d'Educació, no pot ser mai que correspongui a la Conselleria de Presidència, i no tenc cap dubte que, efectivament, en aquestes escoles, hi ha el personal qualificat que marca la Conselleria d'Educació, entre d'altres coses perquè és previ al fet que nosaltres aprovem una subvenció i la concedim, que aquests projectes s'hagin presentat i visat per la Conselleria d'Educació; per tant, la resta seria pràcticament impossible.

I quant a l'escola de Son Llätzer, li he de dir que em sembla que està en construcció. Jo vaig tenir l'oportunitat de poder fer una visita fa un parell de mesos i crec que no queda gaire perquè sigui possible que s'inauguri durant aquest any, per tant tendrem una altra escola laboral inaugurada a les nostres illes.

Però, si em permet, començaré a explicar quina és l'actuació que hem fet en aquest sentit, en aquest tema, un tema que creim que és fonamental, perquè vàrem assumir el

compromís des de l'inici de la legislatura de donar suport a les famílies en tot el tema de la conciliació de la vida familiar i laboral, i vostè comprendrà, en haver acabat la meua explicació, que això realment no era un tema de publicitat ni de promeses, sinó que realment estam parlant de realitat i sobretot de places creades a les nostres illes i de places ocupades per infants de 0 a 3 anys, ja sigui a escoles laborals, ja sigui a escoles públiques, i veurà com nosaltres feim l'aplicació pressupostària que explicam cada any a la compareixença dels pressuposts.

Em centraré a la meua conselleria, encara que també hi ha hagut increments per part de la Conselleria d'Educació, però jo crec que és important que em pugui centrar a la meua conselleria. Tenim una política inversora per construir infraestructures d'escoles, tant públiques com privades, com d'empreses, per primera vegada a les nostres illes, per al manteniment i la inversió, i que això respon a una resolució estatal, del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, on es fa una definició del que es considera que són escoles laborals i atén a una ordre del Ministeri de Treball que es va fer l'any 74, i a partir d'aquestes definicions, després adaptades, evidentment, diu que es podran adherir a aquestes subvencions que treguin les administracions les corporacions locals, les entitats privades sense ànim de lucre i també les empreses o les agrupacions d'empreses, i que aquestes les podrà subvencionar tant el Govern central com el Govern de les Illes Balears. I això, Sra. Diputada, es produeix a la nostra comunitat autònoma l'any 2004. Per primera vegada es produeix l'any 2004 que un govern autònom, a través de la Conselleria de Presidència, en aquest cas l'anterior conselleria, que era la de Benestar Social, no posava ni un euro per al manteniment de despeses corrents, ni tan sols per a inversió de construcció de guarderies, no em referiré només a empreses, sinó també a escoles públiques. La Conselleria de Benestar Social en aquells moments, l'any 2003, es dedicava a fer de simple repartidora de l'Estat, és a dir el que feia era repartir la convocatòria que anualment convocava el Ministeri de Treball i Assumptes Socials, i obligava els ajuntaments, si volien sustentar-se en aquestes línies estatals, a cofinançar el que els donava l'Estat, és a dir havien de posar el 50% que posava l'Estat en aquest sentit.

Això va canviar l'any 2004 perquè a partir d'aquell moment el Govern de les Illes Balears va decidir que era important poder col·laborar amb aquestes línies d'inversions, poder aconseguir que els ajuntaments poguessin dur a terme el manteniment de les seves escoles públiques, poguessin invertir molt més i que, per primera vegada també, a les nostres illes es poguessin crear escoles laborals. Per tant, la situació ha canviat bastant perquè si l'aportació de l'any 2003 del Govern de les Illes Balears, repetesc, era zero, en aquests moments, l'any 2006, només per part de la Conselleria de Presidència i Esports és d'un important d'1.400.000 euros.

És una inversió de dos tipus, en dos sentits, per una part manteniment i per l'altra inversió, i això per posar un exemple de quina ha estat l'aplicació pràctica, perquè vostè reitera que la meua conselleria es dedica a fer anuncis i que això no s'acompanya amb fets. Jo n'hi detallaré uns quants perquè crec que és important poder-los conèixer també a través d'aquest parlament. Miri, a través d'aquesta línia que es va treure l'any

2004, a la qual el Govern de les Illes Balears va decidir posar doblers, es va poder crear l'escola d'educació infantil municipal Roses Janer de Ciutadella, es va poder construir l'escola municipal de Sineu, es va pagar l'equipament de les noves aules per a nins i nines de 0 a 1 anys a l'escola infantil de primer cicle de Sant Lluís, a Menorca; i igualment també, l'any 2004, i vostè hi feia referència, el Govern de les Illes Balears va finançar, ajudar a cofinançar el que era la inversió per a ASIMA, evidentment amb una aportació també de l'Estat, i la resta la va assumir l'agrupació d'empreses.

Vostè fa referència a unes preguntes parlamentàries que després diuen "quina aportació va fer la Conselleria de Presidència per a l'escoleta d'ASIMA posteriorment", clar, Sra. Salom, és que, a més, l'ordre estatal que pot llegir al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, també, diu que les empreses o agrupacions d'empreses o, en el seu cas, les empreses d'iniciativa social que es vulguin adherir a aquestes línies de subvencions, s'hauran de comprometre al manteniment de l'ús del servei subvencionat, donant atenció als fills, a aquests nins de 3 anys, menors de 3 anys, durant un període de deu anys, i, si no ho poden fer, hauran de seguir la instal·lació a l'ajuntament corresponent. Per tant, aquestes empreses quan s'adhereixen a aquesta línia de subvencions, ja saben que hauran d'assumir el cost del manteniment, evidentment un manteniment així com el marca la Conselleria d'Educació, amb els professionals, així com marquen que han de tenir les persones al menjador, etc., etc., però el cost no l'haurà d'assumir l'administració, l'hauran d'assumir les empreses. Per tant, la nostra inversió va anar destinada a la construcció, a ajudar la construcció d'aquest grup d'empreses d'ASIMA. I vull pensar que deu ser una línia adequada quan el Govern de l'Estat la manté, és una línia estatal, el que nosaltres feim és fer una aportació econòmica, i després tindrè temps de referir-me a quina ha estat l'evolució del Govern central, del Govern Zapatero, que diu que concilia la vida familiar i la laboral, aquest sí que ho deu fer a través d'anuncis, perquè nosaltres realment no ho veim amb una transposició aquí econòmica, sinó que realment ho proclamen però no ens donen doblers per fer-ho, que és l'important.

Explicava tot això perquè és important destacar quin ha estat el conjunt d'actuacions que ha fet el Govern de les Illes Balears en aquest sentit. He de reiterar que fins a l'any 2003 es dedicava aquest govern a fer de repartidora del Govern de l'Estat, però l'any 2004, com li comentava, això canvia i per a empreses laborals amb aquest import econòmic que vàrem posar, vàrem tenir l'oportunitat de poder ajudar distintes escoles al seu manteniment. Per exemple, en el que es refereix a aquestes escoles laborals vàrem poder ajudar al manteniment a l'associació d'educadors i pares de l'escola d'educació infantil es Passarells, a Menorca, a es Busquerets, societat corporativa a Maó, a l'associació d'educadors i pares d'alumnes de l'escola infantil de Sant Climent de Maó, a l'AMPA del Branca, del Migjorn Gran, es Mussol a Ciutadella, Toninaina de la llar d'infants d'Inca, etc., etc., en podria esmentar molts més fins arribar a 122.000 euros en temes de manteniment, destinant 326.000 euros més per a les corporacions locals en tema de manteniment i 500.000 euros més en tema d'inversió com el que jo comentava, per exemple el que feia referència a l'escola d'ASIMA, però també ens va servir per poder ajudar a la inversió, a la creació d'una aula

nova a l'escoleta municipal d'Esporles, o també es va creat l'escoleta infantil municipal, una part aules noves del Sol d'Andratx, i també es varen dur altres temes amb actuacions d'inversions per a Mallorca i per a Menorca. Per tant, crec que la situació ha canviat considerablement.

L'any 2005 vàrem continuar apostant per aquesta línia que treia l'Estat, curiosament l'Estat hi dedica el mateix import que hi destinava l'any 2003, i l'únic que hi fa un increment és el Govern de les Illes Balears, que arriba fins a 1,3 milions d'euros. No repetiré totes les escoles i escoles que hem ajudat, perquè se m'està acabant el temps, però sí que voldria dir que l'increment de l'import econòmic vol dir que podem arribar a més escoles.

L'any 2006, curiosament, l'Estat continua destinant el mateix import econòmic, els 600 i busques mil d'euros, i l'únic increment de l'import, una altra vegada, és del Govern de les Illes Balears. Per tant, són doblers pressupostats cada any, vostè sap que s'han de gastar, que s'han de justificar, que hi ha una relació de les escoles, jo li he fet menció d'unes quantes, per tant això realment es trasllada en inversió i, el que és més important, en places noves d'escoles.

Jo feia referència a les inversions pròpies de la Conselleria de Presidència i Esports, però també és important, i ho vull destacar aquí, l'esforç que ha fet la Conselleria d'Educació en aquest sentit. Només dir-li que l'any 2003 va destinar 120.000 euros a aquestes escoles públiques, l'any 2004 n'hi va dedicar 598.000, i l'any 2005 n'hi va destinar 961.000.

Crec, Sra. Salom, que les xifres canten, i que vostè pugui aquí una altra vegada i que em digui que jo faig publicitat quan realment són inversions, infraestructures, possiblement el tema del manteniment es pot comprovar amb una ordre de subvencions, però l'aplicació pràctica s'até al que són les inversions, que hem ajudat aquestes escoles, les primers, per a empreses o agrupacions d'empreses, és ver que necessitam la voluntat d'aquestes empreses, que es vulguin presentar i que vulguin ajudar al cofinançament d'aquesta construcció, i sobretot amb el compromís que després han de dur a terme el manteniment, i la infraestructura que es va aprovar l'any 2005 va ser la de Son Llätzer, té un pressupost de 300 i busques mil euros, 357.000 per se exactes, està cofinançada per la Conselleria de Presidència i hi ha un esforç important per part de la Conselleria de Salut, atendra 34 treballadors, pensi vostè que Son Llätzer és un hospital o un centre sanitari jove, que la majoria de la plantilla són dones i que la majoria, també tenen una edat que poden tenir fills i, a més, amb una circumstància important, moltes provenen de la península i, per tant, tenen moltes més dificultats per conciliar aquesta vida familiar i laboral.

Crec que hem fet esforços, però no només hem fet esforços d'anuncis, sinó de fets, pensi que la majoria d'aquestes escoles estan posades en marxa i que les que es finançaran a partir de l'any 2006, veuran aquestes places creades a partir de l'any 2007.

Crec que he donat una explicació a les qüestions a què vostè feia referència, vull pensar també que les preguntes parlamentàries escrites que vostè em comentava que no ha

rebut resposta, esper que realment els responsables de la meua conselleria les hagin contestades en termini, permeti'm que ho comprovi, però crec que ha estat així i pot ser que tal vegada no hagin arribat encara a les seves mans, però pens que en pocs dies serà així.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i per cinc minuts, en primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

EL SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, he de dir a la diputada del Partit Socialista, que subscriu una part important de tots els arguments que ha donat respecte d'aquesta interpel·lació, tenint en compte que molts de temes, ja dic, una gran majoria, excepte en obres de grans infraestructures i sobretot d'autopistes, que és el que sí ha fet el Govern del Partit Popular, en molts altres temes, sobretot en temes socials, el que ha fet, efectivament, són grans proclames publicitàries, vendre molt de fum, però darrera no hi ha res d'allò que suposadament s'ha dit que es faria.

Una de les coses que es varen dir que es faria, i jo almenys m'agradaria, si la diputada que interpel·la ho pot aclarir, perquè no ho tenc clar, és precisament el Pla autonòmic de guarderies, respecte del qual el nostre grup ja va fer una sèrie de preguntes referides a aquest tema, i ens va contestar no Educació, sinó Presidència, la consellera Rosa Puig, on deia que s'havia fet una comissió tècnica integrada per alts càrrecs i tècnics de les conselleries de Presidència i Esports, d'Educació i Cultura i de Salut i Consum, i que es posaria en marxa un pla autonòmic de guarderies, que s'iniciaria la vigència a partir de l'any 2004 i que es faria una programació relativa a escoles infantils, etc., etc. En tot això nosaltres no hem vist res clar, amb el que hem escoltat ara que acaba de dir la màxima responsable de la conselleria, el que hem vist és que clarament hi ha actuacions concretes, curiosament la gran majoria es donen a ajuntaments del Partit Popular o molt relacionats, sense saber quins criteris serveixen per fer aquests tipus d'ajudes, i per això hem de concloure que respecte d'aquest tema, consideram que moltes paraules però sense actuacions concretes, sense claredat, sense transparència, no hi ha planificació, sinó que es tracta només d'embullar la troca perquè sembli que es fan coses quan en realitat no és així.

En segon lloc, volem aprofitar aquesta avinentesa per dir el que sempre hem considerat respecte d'un tema tan important com és l'educació infantil de 0 a 3 anys. Creim que no s'han de fer aquestes suposades guarderies laborals, evidentment no tenim temps de donar una llarga explicació del perquè, creim que fer referència, a més, a normativa de l'any 74, crec que almenys a la gent democràtica això ens posa els pèls de punta, tenint en compte que ja s'haurien de fer modificacions a una normativa preconstitucional, i, en tot cas, el que s'ha de fer per part del Govern és consolidar una xarxa pública d'escoles de 0 a 3 anys, de 0 a 6 anys, que l'administració, d'una manera contundent, d'una manera clara, amb un finançament clar, amb

un pla clar que bàsicament respongui a criteris educatius, ha de dur endavant aquesta consolidació de xarxa pública d'escoles a través de l'elaboració del mapa escolar corresponent per donar resposta a les necessitats reals que tenen les famílies amb infants d'aquestes edats, i no precisament anar a afavorir determinats col·lectius. Creim que és un debat que no es pot tractar de la manera com es tracta per part d'aquest govern, on, com dic, exclusivament donar doblers a uns i als altres i, com dic, dir que s'ha fet una guarderia quan en realitat no se sap exactament ni tan sols els doblers que s'han donat ni si funciona, sinó que el que necessita la ciutadania de les Illes Balears és un govern que faci front a un tema social i educatiu important que és l'etapa de 0 a 3 anys i l'etapa de 0 a 6 anys, on les necessitats de cada vegada són més importants per part de les famílies per poder tenir els infants, nins o nines, amb les condicions que pertoca.

Nosaltres creim que aquest debat ni tan sols es vol plantejar i únicament i exclusivament s'actua com desgraciadament veim en massa temes, amb proclames publicitàries que únicament tenen un objectiu electoral i només consolidar determinats aspectes o beneplàcits a petits col·lectius. Com que creim, com deim, en una xarxa pública d'escoles de 0 a 6 anys, creim que, en tota aquesta qüestió, aquest tema, com sempre, el Govern no el vol tractar, i creim a més, i ho hem de dir així a la diputada del Partit Socialista, que continui com a mínim intentant que la consellera li respongui exactament i concretament quines són les actuacions que fa perquè ara per ara, l'únic que veim nosaltres és que embulla la troca i no aclareix de cap manera què és el que fa exactament el Govern de les Illes Balears, només, com dic, intentar fer electoralisme que cada vegada es veurà més agreujat ara que ens apropam a les eleccions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Salom, la consellera li contestava a vostè que per primera vegada s'havien donat ajudes fins i tot a ajuntaments per fer escoles, jo li vull recordar a vostè, perquè veig que la consellera no ho recorda, que hi havia un Pla 0-3 aprovat per l'anterior govern, que el primer any hi havia uns 100 milions de pessetes destinats a ajuntaments, i que s'havia d'anar incrementant progressivament, però que el 2003, quan va tornar a comandar el Partit Popular, va quedar paralitzat. A hores d'ara si s'hagués seguit aquell pla, hi hauria d'haver uns 1.000 milions de pessetes dins aquest pla d'escoles. El que passa és que sí que és cert que aquest pla no anava des de benestar social, sinó des d'educació, perquè l'anterior govern, com que era un govern progressista, entenia que les escoles són eminentment de caire educatiu, sí que fan també una funció d'assistència social, però les escoles són bàsicament de caire educatiu. I sobretot el que entenia aquest govern i almenys és el que entén el PSM és que la conciliació de la vida familiar i laboral no es redueix

exclusivament a crear places de guarderia i molt menys de guarderia laboral. Les polítiques modernes de conciliació de la vida familiar i laboral passen per ajudes a les empreses per donar temps als pares i a les mares per estar amb els infants, passen per ensenyar a les famílies a gestionar el temps per dedicar-lo als seus fills, que el primer lloc de socialització són precisament les famílies, i no exclusivament per dur vuit, deu i fins a dotze hores cada dia un infant a una guarderia. Clar que és més venal, surt més guapo als diaris i surt més vegades dir "hem donat tants d'abonaments de guarderia, donam tants de doblers, cream places, escoles laborals", però les polítiques modernes de famílies no són precisament agafar els infants, aferrats sempre a son pare o a sa mare, corrents cap a la feina, quan acaba la feina cap a ca seva, sinó precisament dedicar més temps als infants.

A nosaltres ens agradaria que aquest govern entengués això i que la conciliació de la vida familiar i laboral fos alguna cosa més que crear unes poquetes places perquè tampoc no se n'han creat tantes, de guarderies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor.

LA SRA. CARME FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, jo pens que amb la seva intervenció ha quedat bastant clar o sobradíssimament clar quina és la política i quina és l'aposta que aquest govern fa entorn a les escoles laborals. I aquesta política no és una altra més que una aposta decidida per dur endavant totes aquelles accions que facilitin i que a la vegada faci de ver real la famosa conciliació entre la vida familiar i laboral de què tant parlam tots. Perquè jo crec que el PP, (...), no és competent en matèria social, carai, jo crec que ho és i molt i ho està demostrant cada dia. Crec que, a més, amb el compromís que vostès varen assumir, està ben clar que el Partit Popular el que vol fer és ajudar totes les famílies de les nostres illes a poder conciliar aquesta vida laboral i familiar, així de clar ho ha dit i així de concretes seran les actuacions que aquest govern durà a terme per tal que aquestes no siguin paraules buides de contingut sinó que siguin paraules reals.

I s'han fet jo crec que moltes i moltes coses, i vostè, Sra. Consellera, ho ha explicat, per la qual cosa la veritat és que tampoc no puc entendre per què se'ns acusa que no s'ha fet res, que no hi ha res fet, sinó que tot són paraules i campanyes; jo crec que està ben clar el llistat ben concret, crec que poques vegades es donen llistats tant concrets d'actuacions que du a terme aquesta conselleria.

I els números canten, ja ho ha dit vostè, i ja s'ha comentat i per tant ja no hi tornaré assistir, però hem passat d'una aportació econòmica directa, per part del Govern de les illes, de l'any 2003, a, si no vaig errada 770.000 euros d'enguany, i això només en concepte de manteniment o d'inversions per a infraestructures, i per no parlar d'altres conceptes, com per exemple els conceptes que també ha explicat, com el bo de la

infància o les ajudes específiques per a les famílies monoparentals o per a les famílies nombroses. Això crec que ho diu tot i a més ben clar.

I a més, pens que s'ha fet una política molt intel·ligent, Sra. Consellera, quant a l'aprofitament dels recursos del Govern central. És a dir que, a més de l'esforç propi que fa aquest govern, s'han sabut aprofitar totes i cadascuna de les oportunitats, que no són moltes, però s'han pogut aprofitar, les oportunitats que han vingut des de Madrid. I això crec que sí que és una bona manera de gestionar els nostres doblers, una bona manera de gestionar els doblers públics.

I a més, és que crec que no acaba aquí l'assumpte, aquest govern no s'ha centrat o no ha volgut conformar-se que sigui únicament la Conselleria de Presidència la que faci la feina per tal de facilitar aquesta conciliació entre vida familiar i vida laboral, sinó que, a més d'aquesta pròpia Conselleria de Presidència ja s'ha comentat que implica la Conselleria d'Educació, que implica la Conselleria de Treball i de Formació.

I senyores i senyors diputats, amb aquestes actuacions polítiques de forma transversal no feim més, pens jo, que beneficiar-nos tots i que aprofitam millor els nostres recursos. Tenim un gran equip de persones a totes les conselleries i implicant-los en temes tan importants i tan necessaris com aquests aconseguirem que sigui tota la societat, com passa afortunadament ja a altres països, tota la societat sigui la que se sensibilitzi davant aquesta nova realitat i aquesta imperiosa necessitat de conciliació. A les nostres mans està que en un futur no massa llunyà no hi hagi cap empresa en aquestes illes, cap lloc de treball que no permeti i que no faciliti aquesta conciliació imprescindible si volem créixer com a persones, però també com a professionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer de tot, Sra. Conseller, i amb un to respectuós, com sempre ha de ser en aquesta cambra, m'agradaria que ens centràssim, perquè sempre tenen l'hàbit tots vostès que quan se'ls interpel·la o se'ls fa preguntes sempre vagin uns anys enrera, sobretot al pacte de progrés, perquè vostè sempre diu que a la legislatura del pacte de progrés no hi havia un duro, però, per exemple, per què no parla de la legislatura anterior del Sr. Matas, o per què no parla dels deu mesos del Sr. Soler, o per què no parla de l'època del Sr. Cañellas, que també estava tot per fer? Vull dir, crec que ens hauríem de centrar i quan l'oposició interpel·la el govern interpel·la el govern d'aquest moment, no el govern anterior; s'imagina que jo ara tragués aquí un tema i interpel·làs el Sr. Soler, imprevisible això, i vostès cada vegada fan el mateix. La veritat, ja ens tenen una mica cansats i els pregaria o que es llegissin el reglament

o que almenys després ja de tres anys i perquè anam per al quart se centrassin una mica.

Per descomptat que el Partit Socialista també pensa que les escoletes de zero a tres anys haurien d'estar ficades dins la Conselleria d'Educació i per suposat que conec la tasca que va fer el Sr. Pons a la legislatura anterior. I ara jo sí que la cit, perquè vostè m'ha obligat, que hi havia aquests doblers, que avui serien molts més si s'hagués seguit des del Departament d'Educació posant doblers a aquesta Conselleria d'Educació per a aquesta tasca fonamental; les guarderies, les escoletes no són aparcaments d'infants, són la primera educació que poden rebre els nostres nins. Per això, quan vostè posa en marxa les escoletes laborals jo me preocup de saber quins mestres hi ha, quins assessors hi ha, quins assistents socials hi ha, quins menús se'ls dóna, quina part paga; que vostè sempre me respon, vostè sempre me respon que no li correspon a vostè. I aquí ha dit que no li correspon ni a vostè ni al Sr. Fiol, si no ho he entès bé, i jo crec que va molt equivocada. O sigui, si aquests doblers que arriben de Madrid i que vostès els incrementen, arriben a la Conselleria de Treball i són finalistes per fer inversions en construccions o reformes, bé, ve així i s'ha de fer d'aquesta manera, però el Govern té la responsabilitat, el govern seu, Sra. Consellera, el govern del PP té la responsabilitat de tenir cura de totes aquestes coses que jo li dic. No pot ser que vostè doni recursos de tothom i després no se'n preocupi, si vostè no se'n vol preocupar passi tota aquesta gestió a l'altre departament, però que se n'hagi de cuidar, Sra. Consellera.

Si anam a veure més dades, m'agradaria aquí, ja que tenc l'ocasió, que vostè m'ha dit que no, que jo anava equivocada, que les preguntes, no sé com ho ha explicat, perquè la veritat jo ho tenc molt clar; tenc aquí davant jo la pregunta feta dia 18 de juliol, que li he fet la broma, el *Día del Alzamiento Nacional*, que no té res a veure, vostè me contesta que la Conselleria de Presidència i Esports solament ha cofinançat l'escoleta laboral de l'Agrupació d'Empreses ASIMA. I dia 10 d'abril de l'any 2006, reny a qui pertoqui, jo ho faria si fos vostè, me diu: la Conselleria de Presidència i Esports no ha col·laborat en res. Sra. Consellera, en res, amb l'escoleta d'ASIMA ni a l'any 4 ni a l'any 5, com pot ser això, com pot ser?

Quant a les preguntes de l'escoleta laboral d'ASIMA, vostè troba normal que jo li faig vuit preguntes i me qüestiona una línia i mitja a totes les preguntes que jo li dit, guardadors, treballadors, mestres, tot el que vostè hauria de tenir previst perquè vostè gestiona doblers públics, no són seus els doblers, són públics. Me diu, la gestió, i no m'equivoc, Sra. Consellera, li passaré, me respon, o me responen: "La gestió del servei de l'escoleta laboral de l'agrupació d'empreses ASIMA és totalment privada i no és competència d'aquesta administració". O sigui, que cada empresari fa el que li dóna la gana, després ens espantarem si tenim una desgràcia en aquestes escoletes? Sra. Consellera, posi cura.

I després, perquè no me'n puc estar i ja s'ha posat vermell, però crec que sí que s'ha de dir aquí, vostè anuncia a l'any 2004 i ho torna anunciar tot just fa quinze dies que posarà un segell de qualitat a les empreses que facilitin la conciliació del treball i de la llar i de la feina, i que aquest premi, ja ho anunciava en el *Diario de Mallorca* el 2004, que faria el premi,

i del 2004 a ara hem de pensar, Sra. Consellera, que no n'ha pogut donar cap de premi, perquè ho anuncia amb dos anys i mig de diferència, suposam que no. Però jo li proposaré una cosa totalment positiva, Sra. Consellera, no es disgusti que jo estic tranquil·la i a més per treure coses endavant, miri, com que les empreses no li responen aquí hi ha una empresa que jo crec que hauríem d'aprendre tots els diputats i diputades de la dreta i de l'esquerra a conciliar vida familiar i laboral, i jo li propòs que els plenis haurien de començar a una hora adequada, a les nou o a les nou i mitja, perquè puguem conciliar vida familiar i laboral; jo li propòs, Sra. Consellera, que les comissions es facin els matins, sempre que es pugui, sempre que es pugui, o sigui que es facin a les quatre de l'horabaixa ha de ser una excepció, ha de ser una excepció perquè no hi hagi sales, però no ha de ser una constant que sempre venim, no podem anar a cercar els al·lots a les guarderies, no podem anar a cercar els al·lots a l'escola, als esports, perquè estam aquí tancats, pares i mares. I després, Sra. Consellera, a mi me faria il·lusió que aquesta primera medalla la pogués donar a aquest Parlament, començam prest i les comissions el matí, i després li posarem al Sr. Rotger la medalla concilia, i jo hi estaré d'acord.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Puig.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, precisament, i com diu vostè, perquè realment jo administr doblers que són públics ho intent fer de la millor manera possible i crec que una manera de fer-ho bé és no perdre inversions que ens vinguin de l'Estat. Sra. Diputada, és que realment moltes d'aquestes infraestructures que es poden fer ara a les nostres illes, en aquest cas, de la qual en tornarem parlar, que és la d'ASIMA, precisament el govern anterior perdia una inversió anual per conciliar la vida familiar i la vida laboral a les nostres illes i per introduir aquí, per primera vegada, aquest tipus d'inversions. Per tant, jo intent tenir cura d'invertir bé els pressuposts que hi ha a la nostra comunitat, però sobretot també intentar tenir cura de no perdre les inversions d'altres administracions i que, en definitiva, van destinades als nostres ciutadans.

I ara vostè feia referència a una proposta, que crec que l'hauria de dirigir al Parlament, perquè jo som membre del Govern de les Illes Balears, però ja que vostè també té tant d'interès en aquesta conciliació de la vida familiar i laboral i té tant d'interès per les diputades i diputats, entenc també, crec que hi va haver una proposta al Consell Insular de Menorca per part del Partit Popular que va fer una proposta que es pogués crear un servei d'escoleta laboral en aquest consell insular i crec que va ser votada en contra pel seu partit. Per tant, jo entenc que aquestes iniciatives, si es plantegen en el Parlament, també s'haurien de poder plantejar als distints consells insulars, i si han estat plantejades prèviament seria bo que haguessin estat ateses. En tot cas, jo entenc que els representants del Parlament atendran aquestes propostes i, com no pot ser d'altra

manera, doncs la disposició també d'atendre aquest tipus de mesures de conciliació igual com fa el Govern i com ha demostrat que fa la seu de Vicepresidència, amb la creació d'una escoleta d'aquest tipus.

Quant al tema de les autoritzacions o dels controls de les subvencions que dona el Govern de les Illes Balears, crec que li he contestat aquesta pregunta en el primer moment, i vostè entendrà que és la Conselleria d'Educació la que ha de donar les autoritzacions, no només d'obertura i funcionament d'aquests centres, sinó del control del personal. I vull entendre i me consta que igual que ho fa a la resta d'escoletes, no entendria perquè no es fa a aquesta escoleta, si posam per exemple la d'ASIMA, igual que ho farà amb la de Son Llätzer. Per tant, hi ha un control estricte d'autoritzacions i de titulacions, perquè si no fos així seria impossible que la meua conselleria pogués donar una subvenció per a la construcció d'una guarderia laboral i, entre d'altres coses, perquè jo he d'enviar la justificació al Govern central, perquè una part d'aquesta finançació ve també per part del Ministeri de Treball i Assumptes Socials i vull entendre que el ministeri tampoc no concediria aquesta subvenció si això no fos possible.

I quant que les preguntes parlamentàries que vostè me diu que ho té molt clar i que hi ha una part o hi ha una pregunta que contesta que sí hem invertit i l'altra que no, una fa referència a temes d'inversions, a les quals el Govern de les Illes Balears va destinar 182.000 euros i busques per ser exactes, i quant al tema del manteniment és precisament aquí l'aposta important que han de fer les empreses que, a part d'haver d'invertir, tenen l'obligació d'haver de dur a terme el manteniment d'aquestes escoletes. Per tant, el Govern de les Illes Balears no segueix aportant en temes de manteniment i això no vol dir que no hi hagi un control, a les escoletes privades el manteniment va d'acord amb l'empresa privada, però ha de seguir unes homologacions, unes titulacions que són obligatòries per a tots. Per tant, això no vol dir que en cap cas es puguin saltar les autoritzacions que marqui la Conselleria d'Educació.

I voldria també explicar una qüestió a la qual s'ha fet referència, que és que es donen aleatòriament aquestes ajudes. Ni molt manco, crec que hi feia referència una altra diputada, però vostès saben que això són convocatòries públiques, es publiquen el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, hi ha concurrència i publicitat i, a més, nosaltres no modificarem en absolut la línia de subvencions que treu l'Estat en aquest sentit, sinó que realment el que feim és l'aportació que fa el Govern de les Illes Balears. Jo feia referència en aquest cas a les escoletes públiques i privades d'empreses o de corporacions locals, perquè aquest era el motiu de la interpel·lació, però evidentment que hi ha altres polítiques de conciliació de la vida familiar i laboral que ha impulsat el Govern de les Illes Balears, i només per fer referència al tema dels infants de zero a tres anys, vostès saben que hi ha el bo escoleta, que cada vegada i de forma anual augmenta el seu pressupost; enguany ajuda de forma prioritària les ajudes monoparentals, i només ajuntant tots aquests programes superaríem els 4 milions d'euros, perquè tampoc no he tengut temps d'anomenar a la meua primera intervenció les escoletes que són pròpies d'aquesta comunitat autònoma i que de cada vegada augmenta el seu pressupost. Però evidentment vostès saben que hi ha moltíssimes altres propostes que ha fet el Govern de les Illes

Balears i ho ha fet a través d'un pla de família, no ho ha fet a través d'aquesta interpel·lació a la qual vostè feia referència.

I miri, no entenc com el Partit Socialista ara mateix me pot dir que no està tant d'acord amb aquests centres quan precisament la línia és estatal, i com pot pujar aquí i pot dir que això són aparcaments d'infants. Les escoles infantils no són aparcaments d'infants ni ho han estat mai, igual que les escoles no són aparcaments de nins ni tampoc els instituts són aparcaments de joves, aquestes escoles compleixen les mateixes funcions que pot accomplir una escola pública; és una etapa voluntària, per tant és una voluntat dels pares decidir si van a una escola infantil de zero a tres anys, està impartida sempre per professionals i sense cap dubte és una educació que s'emmarca dins l'espai educatiu i també assistencial, però contribueix al desenvolupament equilibrat de les seves capacitats tant físiques, com també intel·lectuals i de socialització d'aquests infants. Per tant, el que no podem nosaltres és no fer aquest tipus d'actuacions al marge que en aquests moments segueix estant en funcionament aquesta comissió que es va crear per la Conselleria d'Educació, en la qual participa la Conselleria de Presidència, que és ver que ha de regular no només les escoles infantils sinó tot el que faci referència a la seva normativa i treure un decret, i me consta que ha tengut una paralització perquè tots sabem que s'ha aprovat una nova normativa bàsica i estatal, que és la LOE evidentment, doncs la normativa que surti d'aquesta comissió interdepartamental haurà d'estar acollida a aquesta normativa estatal, que no pot ser d'una altra manera.

Però en tot cas vull acabar la meua intervenció dient que hem deixat de ser una repartidora de l'Estat per invertir també des del Govern, a través de la Conselleria de Presidència, per invertir milions d'euros, perquè això significa milions d'euros al final, i sobretot per invertir en qüestions que es veuen, perquè aquestes places, per exemple de l'escola d'ASIMA, en aquests moments estan ocupades, estaran ocupades d'aquí a uns mesos l'escola de Son Llätzer, igual que estan ocupades totes aquestes escoles municipals a les quals jo feia referència.

I sobretot hem ajudat de forma important les corporacions locals, que fins ara, si volien rebre ajudes de l'Estat, ho havien de fer amb aportacions pròpies. I per tant en aquest moment la Conselleria de Presidència ha apostat també, com a línia per ajudar a la conciliació de la vida familiar i laboral a través d'aquest tipus d'infraestructures.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 3395/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a sector industrial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8063/05.

Seguidament, passam al debat del tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE 3395/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al sector

industrial de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE 8063/06.

Per defensar aquesta moció, i per un temps de deu minuts, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Abascal Jiménez.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. Hace quince días debatimos en este plenario sobre la situación de la industria en la comunidad, el conseller presentó unas cifras diferentes a las que manejábamos otros diputados y, como se base, los números son como las leyes, tienen diferentes interpretaciones; pero en lo que sí coincidimos es que la industria de Baleares está padeciendo una serie de problemas que se deben atender y sobre todo resolver. No es un trabajo aislado ni depende de una sola institución o del sector, pero sí se deben buscar fórmulas para que entre todos se aporten soluciones que permitan recuperar los niveles de confianza, optimismo y sobre todo para evitar que gradualmente desaparezca un sector básico en la economía de las islas. Una economía bicéfala, con el turismo y la construcción como sectores únicos, situación que puede ser muy peligrosa, porque el turismo sabemos que depende de muchos factores ajenos a nosotros, y porque la construcción en unas islas tiene un crecimiento limitado, por mucho que se permita construir llegará un momento en que no habrá más terreno y, por lo tanto, tarde o temprano se acabará.

Ante esta situación, es necesario buscar nuevos sectores y recuperar aquellos que han sido importantes y por eso, debido a que hay un mayor interés en dedicarse a lo que más rentabilidad da a corto plazo, se ha ido perdiendo, hasta el punto en que podemos hablar de sectores residuales. Ya en la interpelación lo comenté, pero es importante que lo volvamos a decir, según el informe de la Cámara de Comercio sobre perspectivas empresariales para el 2006, ante la pregunta sobre esas perspectivas, los empresarios industriales son los menos optimistas, incluso su opinión es peor que la del 2005. Lo mismo le ocurre en cuanto a la mejora de las ventas o de las exportaciones. Si analizamos los resultados a la pregunta sobre la creación de empleo, la industria es la que menos crecerá y se acentúa el pesimismo con respecto al 2005. Y las posibles inversiones, las intenciones son muy prudentes, inferiores al año pasado. Ante esta situación que, recuerdo, es un análisis de la Cámara de Comercio, las instituciones tienen que hacer un mayor y mejor esfuerzo para evitar que el desasosiego se apodere del sector; está claro que la Conselleria de Industria tiene que buscar y aplicar los mecanismos necesarios para variar estas expectativas, y evitar lo que está sucediendo en los últimos años, pérdida de empleo, de inversión, de producción y de interés en un sector que siempre ha sido básico en la economía de las islas.

Ante esta situación, y después de escuchar al conseller, que, por cierto, evitó responder a varias de las cuestiones que le habíamos planteado, nuestro grupo presenta una moción con el único propósito de aportar soluciones a la situación que se está viviendo y que espero sean compartidas por todos los grupos de esta cámara, para entre todos contribuir a la no desaparición de la industria balear.

La moción presenta nueve propuestas de acuerdo. En cuanto a la primera, solicitamos que se presente el plan de reestructuración del sector industrial antes de que finalice el año. Mire, somos confiados y confiamos en que efectivamente este plan se está realizando o se está redactando, el conseller afirmó que se está elaborando, de hecho dijo que su intención era presentarlo en pocos meses, pero como sabemos que ustedes muchas veces hablan de que se están redactando estudios y luego resulta que no es verdad o que se demora a lo largo del tiempo, entendemos que se debe poner fecha, para conseguir el compromiso de la conselleria. Además, no se puede dilatar mucho la búsqueda de soluciones, si se espera más puede ser demasiado tarde.

En cuanto al segundo punto, solicitamos, ya que se está redactando, que se analice, de manera específica, cada uno de los sectores, porque, aunque hay problemas comunes, también los hay diferentes y las soluciones no tienen que ser generales. Por eso, entendemos, ya que el plan está en fase de análisis, se aproveche el momento para hacerlo de manera global y también de manera particular.

En cuanto al tema de Yanko, que fue debatido en la interpelación, pero que no escuchamos qué soluciones concretas pensaba llevar a cabo la conselleria, en todo este proceso siempre ha estado dependiendo de los acontecimientos; nosotros entendemos que la situación es muy complicada y que la propuesta en el Juzgado supone el despido de muchos trabajadores y la presencia testimonial de la empresa en Baleares. Por eso, instamos a la conselleria a que evite ese despido desmesurado de empleados de Yanko, así como que la empresa mantenga un mínimo de producción en la isla, que su presencia no sólo sea para evitar perder el control de la marca.

El punto cuarto de la moción plantea un problema que está afectando a ciudadanos de determinados municipios y que preguntamos al conseller sobre el mismo sin obtener respuesta, pero que nosotros entendemos se debe resolver para tranquilidad de los residentes. Nos referimos a la instalación de plantas productoras de cemento; hay sentencias en contra de la producción de cemento por sus efectos contaminantes. Nuestro grupo solicita que se realice un estudio que garantice que no perjudica la salud, si dicho estudio demuestra que sí es perjudicial, tomar las medidas necesarias para evitar que perjudique a las personas.

El tema de los polígonos industriales, que desgraciadamente ha sido noticia estos últimos días, por el incendio producido en el polígono industrial de Can Valero, que ha supuesto una pérdida importante para muchas empresas. Los sindicatos advierten de que muchos polígonos están en situación de riesgo por no disponer de las medidas de seguridad exigidas y porque no se ha planificado correctamente. En la moción planteamos que la conselleria colabore con las administraciones competentes, sobre todo los ayuntamientos, para adecuar los polígonos industriales, tanto a nivel de seguridad como de servicios, y así mejorar las instalaciones que son básicas para las empresas que están situadas en los polígonos.

El punto sexto de la moción, plantea que los institutos tecnológicos reciban un mayor apoyo y más inversiones. Dichos centros deben ser protagonistas en temas de innovación

y de formación, sin embargo al día de hoy no lo son debido a la falta de recursos. Y que estas actividades son esenciales, si se quiere mejorar la producción y una rentabilidad de las empresas, la calidad y el diseño son la base de la competitividad de los productos que se fabriquen en las islas, pero para ello es necesario que la innovación y la formación lleguen a las empresas. Los institutos tecnológicos deberían ser los impulsores de estos aspectos, pero sin un mayor apoyo y más inversión no conseguirán este objetivo, que es imprescindible para impulsar los sectores industriales. Cuando se lleva a cabo promoción exterior en un determinado producto o sector, el objetivo es introducirse en el mercado del país que se visita, y los resultados, en el caso de la industria, se traducen en el aumento de las exportaciones.

Si después de tres años de realizar una determinada política de promoción este objetivo no se consigue, está claro que algo no funciona bien. De hecho, tenemos una bajada importante en el número de las exportaciones, en el mes de enero, en concreto, un 53,2%, y esto ha supuesto que se han perdido, a lo largo de varios meses más de mil millones de euros, una cifra importante. Y lo peor, sin perspectivas de mejora. Por eso, solicitamos se revise la política de promoción, para evitar que ese descenso continúe, de lo contrario, la apatía en el sector se instalará definitivamente.

El octavo punto solicita se creen en las oficinas del IDI que tiene en todas las islas que se informe y se haga una campaña que permita a los empresarios conocer los diferentes programas y subvenciones que desde el Ministerio de Industria se promueve. Dichos programas están relacionados con problemas que sufren las empresas de la comunidad y dado que desde la conselleria no disponen de recursos suficientes para ayudar al sector, como mínimo que informe de lo que ofrece el ministerio.

Y para acabar, el último punto de la moción insta a que se aumenten las partidas dedicadas a la investigación, el desarrollo y la innovación. El alcalde de Inca, en una entrevista, contestó a una pregunta que hacía referencia a este tema, la pregunta decía que es imprescindible que las regiones y las ciudades sean fuertes, si esto se podía conseguir sin un buen tejido industrial. Y el alcalde de Inca contestó: Dificilmente, porque sólo con un tejido industrial fuerte se puede alcanzar una economía sostenible. En Baleares carecemos de un auténtico tejido industrial porque la única industria fuerte es el turismo. Por eso debemos hacer un gran esfuerzo en investigación, desarrollo e innovación, y en promoción para no perder competitividad y evitar que nuestras industrias se vayan a países donde la mano de obra es mucho más barata. Ese es un problema que se vive igual en toda Europa y, por tanto, las fórmulas son válidas para ellos y son válidas para nosotros”.

Aportamos y nosotros estamos de acuerdo con las palabras que el alcalde de Inca ha dicho al respecto. Por eso nosotros planteamos en este último punto de la moción que se incrementen las ayudas destinadas a la investigación, al desarrollo y a la innovación, porque es única y exclusivamente a través de este trabajo y de estas ayudas cuando podremos consolidar una industria que no esté basada en hasta lo que ahora ha sido la mano de obra artesanal y podamos empezar a tener una industria del siglo XXI.

Como ven, señores diputados y diputadas, esta moción lo único que plantea son propuestas, propuesta que dependerán de que sean aprobadas en esta cámara para que puedan llevarse a cabo, y esperamos y confiamos que así sea por el bien de la industria.

Gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument per dir que des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds donam suport a aquesta moció. Creim que és un moció molt completa i molt assenyada que evidentment pot comptar o hauria de comptar amb el suport de tota la Cambra perquè coincidim nosaltres també plenament amb el fet que el sector industrial a les nostres illes ha de jugar un paper més important del que es juga avui en dia i que s'està produint una certa crisi del sector industrial i s'han de fer actuacions per redreçar aquesta situació.

No voldria insistir molt més ni parlar massa del fet que crec que aquest govern actual està més preocupat per altres temes com puguin ser la construcció i les carreteres, perquè no voldria generar una intervenció, un torn del Sr. Conseller i gastar més temps, ja que estam pendents del debat sobre l'Estatut d'Autonomia. Per tant no insistiré en això, però sí que diré que és necessari que des del Govern també es faci una autèntica política industrial, que aquest pla de reestructuració que es diu a la moció que es presentí abans de final d'any jo crec que s'hauria de presentar el més aviat millor, a finals d'any quedarà molt poqueta legislatura ja per davant i per tant no s'hauran fet d'una manera massa accelerada els deures del Govern. Efectivament, com diu el segon punt, que s'incloguin apartats específics per a cada sector principal, el tema de Yanko també, que sol sortir habitualment aquí en els debats, demanar que el Govern faci actuacions que permetin conservar al màxim els llocs de feina.

Sobre el punt 4 jo crec que és interessant, o sigui, necessitam a les nostres illes tenir un sector industrial, però hem de veure ben bé quines indústries són les que hi pot haver i que no castiguin massa el medi ambient, que ja està castigat. En els temes de les cimenteres jo hi afegiria una preocupació, que són les cimenteres provisionals, o suposadament provisionals, que s'instal·len lligades a projectes de carreteres i que d'aquesta manera no passen els controls ambientals que haurien de passar. És un tema que crec que és d'una gravetat important. Ja dic, necessitam tenir el nostre sector industrial, però també que el sector industrial sigui compatible amb l'entorn, a la nostra situació, i hauríem de tenir especial cura amb els temes de les cimenteres o altres indústries relacionades, altament contaminants, i que se situen -ja dic- de manera provisional però per a temps indefinit i per subministrar a

diversos projectes lligats a aquests projectes de les macrocarreteres.

També d'acord amb la millora de tot el que sigui recerca, les ajudes també als instituts tecnològics, i millora de la informació que es presta per part del Govern cap al sector industrial.

En fi, per aquests motius, com he dit abans, nosaltres donam suport a aquestes nou propostes que figuren a la moció del Grup Parlamentari Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Fa 15 dies en el debat de la interpel·lació i analitzant les dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística i la percepció de la realitat, vàrem arribar a la conclusió que assistim a una lenta agonia de la indústria tradicional de les Illes Balears. El sector del calçat, de la pell, el de la fusta, bijuteria...; fins i tot subsectors lligats a la construcció, que en aquest moment està en una fase expansiva, com pot ser la indústria del moble destinada a la construcció, estan en una franca recessió. Es produeix un tancament gradual però constant d'empreses i una pèrdua de llocs de feina de la qual no s'escapa fins i tot ni la indústria agroalimentària, que amb excepcions veim com havia iniciat una etapa expansiva que en aquest moment s'està truncant.

Bé, les causes també són diverses. Naturalment la més important és la globalització, la competència de productes de l'exterior molt més barats, juntament amb una innovació insuficient que hauria de servir a les empreses per competir en qualitat dins aquest mercat global, i tot això al nostre entendre per una utilització incorrecta o no òptima dels pocs recursos públics de què disposam les administracions públiques de les Illes Balears, amb uns pressuposts insuficients per fer front a aquesta situació. He dit pressuposts insuficients perquè comparat amb el que hi poden destinar altres comunitats que en molts d'aspectes són competidores nostres, i em referesc al País Valencià, Objectiu 1, o a Andalusia, que veim que es destinen molts més recursos a afavorir la implantació de les empreses.

Davant tot això jo crec que aquesta moció planteja algunes propostes de solucions ben interessants. Algunes s'estan fent però de manera parcial. Hem vist que en aquesta legislatura l'Institut d'Innovació Empresarial, que és la principal eina de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Energia, té un paper gris, molt gris, realment no es nota una presència, no actua com a vertader revulsiu del sector en aspectes tan importants com és la innovació, la incorporació del disseny al producte, que és fonamental. Veim com també s'estan tudiant -així de clar- recursos destinats a la internacionalització de les empreses; estan donant pals de cec intentant promocionar productes agroalimentaris a Estats Units, cosa que està molt bé però és un acte totalment voluntarista donades les restriccions que té el mercat nord-americà a la incorporació de productes agroalimentaris i, per contra, no es destinen recursos suficients

a mercats, el mercat europeu, que és el que en aquest moment és el consumidor principal, i el mercat asiàtic, tot i que hem de reconèixer que el conseller ha fet un gran esforç viatjant quasi quasi dia sí i dia no a la Xina. Però la veritat no li ho retreim, no es viatja prou, encara, però realment els recursos no es gasten d'una manera correcta.

Hi ha un tema que és una llosa que impedeix -i que també ho toca la moció- que impedeix el desenvolupament de les empreses, que és la manca d'una política pública de sòl industrial. Hem vist que deu fer sis o set anys que es va aprovar el Pla general de Palma, que va incorporar nous espais, molts d'espais, molts de metres d'urbanitzable destinats a sòl industrial, i no s'explica com amb aquesta incorporació de sòl industrial es demana per un solar industrial 80.000 pessetes el metre quadrat a Palma, quan una promoció pública iniciada la passada legislatura, per exemple al municipi de Porreres, permet que es posi sòl industrial a disposició dels industrials a 14 o 15.000 pessetes el metre quadrat. Perdoni que parli en pessetes, però em ve d'abans de l'euro, el tema, tenc el registre d'abans de l'euro. No només això, sinó que amb unes garanties que no es pot especular amb aquest sòl industrial i, per tant, és un benefici directe per als industrials. Aleshores aquí o hi ha una política d'intervenció pública, de promocions públiques fetes pel Govern o les seves empreses públiques per incorporar sòl industrial barat dins el mercat, o realment les empreses estan venudes, especialment una petita empresa, que és incapaç d'adquirir un solar en aquests preus tan prohibitius.

Per tancar la qüestió, la política d'avalis no pot ser més desastrosa. En aquesta legislatura, segons resposta de la conselleria, s'han concedit dos avalis, un d'ells de 3 milions d'euros a Yanko i a l'empresa que va comprar, Pielsa, i hem vist que tot i deixar ni més ni manco de 500 milions de pessetes, avalar 3 milions d'euros a una empresa, això no ha servit per garantir el manteniment de la producció a les Illes Balears, a Mallorca: ja s'ha tancat la fàbrica de Lluçmajor i pareix que els llocs de feina estan perduts d'una manera irreversible.

Bé, en definitiva pensam que el Govern s'ha de prendre aquesta qüestió molt seriosament; efectivament hi ha d'haver un pla de reindustrialització que haurà de consistir en una suma de petits plans que donin solucions a cada un dels subsectors industrials; haurem d'optimitzar els recursos públics, que sempre seran insuficients; haurem d'abordar polítiques de sòl industrial i, així i tot, no sabem si ens salvarem, perquè un país petit competir dins aquest món realment ho té molt difícil. Però aquí a les nostres illes hi ha molta de gent emprenedora que si té un estímul de l'administració, que a vegades ni importa que sigui econòmic sinó que basta un cop a l'esquena en el moment adequat, podem aconseguir coses importants. Aquesta moció, si s'aprova, pot ajudar, sobretot si llavors el Govern la compleix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, hem assistit fa un moment a unes explicacions, a una exposició de la realitat d'aquestes illes on era tot una catàstrofe. Hem assistit a unes explicacions de la ponent d'aquesta moció on explicava la realitat d'aquestes illes però amb una visió totalment distorsionada. Miri, és cert que la situació no és per amollar coets, tots hi coincidirem, però és cert també que aquesta comunitat autònoma en el 99 era la comunitat autònoma capdavantera en tot, on teníem els millors indicadors econòmics de l'Estat espanyol i que per desgràcia això es va rompre.

Bé, jo he de recordar que en producte interior brut el gener del 2006 les Illes Balears varen créixer un 1,6%. També he de dir aquí, i així hi coincideixen els analistes, que la indústria de les nostres illes ha romput la tendència a la baixa i està amb una recuperació, lenta recuperació que no lenta agonía, lenta recuperació, i també crec que podem assistir amb satisfacció quan hem vist aquests darrers dies les dades en atur, on les Illes Balears és idò la comunitat autònoma on més ha baixat l'atur en aquest mes de març. Assistim també i veim que els indicadors econòmics mostren la recuperació de la nostra economia, una recuperació lenta però al cap i a la fi una recuperació i que ens té a tots preocupats, i més ens preocupam també quan avui podem llegir als mitjans de comunicació que les previsions de la Unió Europea quant a creixement d'Espanya per a l'any 2007 baixen. Per tant jo aquí em deman a veure si el Partit Socialista Obrer Espanyol també traslladarà aquesta preocupació al seu govern de Madrid.

I quant a les exportacions, és cert, les exportacions varen baixar, han anat baixant el 2003-2004, però també és cert, i així ho han de reconèixer, que el 2005 respecte del 2002 hi ha hagut un increment de les exportacions molt important. S'ha romput, per tant, la baixa també, aquesta tendència a la baixa de les exportacions. Això ho hem de mirar amb il·lúsió, ho hem de mirar amb optimisme, però no de bades hem de continuar estant preocupats perquè la feina que hi ha per fer és important.

I coincidesc amb la Sra. Abascal que hem de recuperar la confiança, hem d'aconseguir que els empresaris recuperin la seva confiança, confiança que varen perdre. L'any 99 el grau de confiança dels empresaris de Balears eren els primers dins el rànquing de les comunitats autònomes; el 2003 varen passar a ser els darrers. Coincidiran, idò, que nosaltres estiguem també molt interessats en el fet que els empresaris recuperin la confiança.

I quan vostès em parlen de deslocalització, jo record a principis dels anys vuitanta quan els fabricants de calçat de les nostres illes fabricaven per a marques, marques concretament italianes, que aquí es feia tota la sabata que s'enviava cap a Itàlia i des d'Itàlia els fabricants que tenien la marca comercialitzaven aquestes sabates. Va ser molt difícil rompre amb aquesta situació i això es va fer aconseguint inversió en qualitat, en disseny, en màrqueting, sobretot inversió en marca, i els fabricants de calçat varen prendre bona lliçó del que va succeir i de les fites que varen aconseguir. D'aquí, idò, que no és estrany, no és estrany, que els fabricants avui duguin i fabriquin components de la sabata a l'exterior; no és estrany

perquè si no ho haguessin fet així moltes d'aqueixes fàbriques, per no dir totes, avui ja haurien tancat, i així ho reconeixen també els sindicats, que no és una cosa tan dolenta si allò que es manté són les marques i almenys la fabricació, el muntatge de les sabates es manté a les nostres illes.

Però jo, senyores i senyors diputats, referint-me als punts d'aquesta moció hauria de començar dient *bienvenida al club*, Sra. Abascal, i dic això perquè coincideix amb nosaltres, coincideix amb el Govern, coincideix amb el Partit Popular, ja que les seves propostes són les actuacions del Govern, les seves propostes són propostes d'una oposició que confirma l'actuació que fa el Govern. Estam d'acord amb el primer punt; estam d'acord amb el segon punt; estam d'acord amb el tercer punt.

Com no hem d'estar d'acord amb el primer punt, de presentar un pla estratègic per a la indústria en aquest parlament, si així s'hi ha compromès el conseller? El conseller ha dit que l'estaven redactat i a més vostè ho sap. Per tant no hi ha cap inconvenient en el fet que abans de finalitzar el 2006 es dugui aquest pla estratègic per a la indústria a aquest parlament. I he de recordar que no només depèn del Govern que això sigui així, sinó que també depèn de tots, depèn de tots nosaltres, depèn de tots vostès, perquè, com recordaran -es va dir aquí- que allò que es vol és que sigui un pacte social aquest pla estratègic, un gran pacte, un gran consens entre els sindicats i també els empresaris i també els polítics, és a dir, un pacte social i polític. I poder fer via i no fer-ne, com és natural no només depèn del Govern, de l'administració, sinó que depèn també de tots nosaltres.

Que hi hagi un estudi sectorial dins aquest pla estratègic així ho ha dit el conseller, i així s'està també en aquests moments parlant i discutint dins la Mesa de Diàleg Social, de qui depèn també molt aquest tema. Per tant dins la mesura de les possibilitats, dins els acords a què arribem tots, hi haurà aquests estudis sectorials.

I, miri, com no poden estar d'acord el Govern i el grup parlamentari en el fet que es resolgui la situació dels treballadors i que l'empresa Yanko es mantengui a Mallorca, que és el que ha fet el Govern?; per això els dos avals que ha firmat el Govern. I és clar, que hi estam d'acord. Per això fa feina el Govern, per això en aquest grup parlamentari estam d'acord amb aquestes actuacions.

En el que fa referència al quart punt de la seva moció crec que aquí s'han engronsat, crec que s'han engronsat perquè -ja està bé, no fa res- perquè aquesta proposta és una proposta més de medi ambient que no d'indústria; no crec jo que tenguí molta relació amb la problemàtica industrial quan es parla de fer un estudi sobre l'activitat de les cimenteres per evitar que perjudiquin la població. Miri, crec que és un tema de medi ambient, però jo els he de dir, senyores i senyors diputats, que això és d'obligat compliment ja a dia 2 d'octubre del 2007, és a dir, que abans d'aquesta data totes les cimenteres -no em digui que no, Sra. Abascal, escolti'm- totes les cimenteres hauran de tenir l'autorització ambiental integrada per complir amb Europa; això és una directiva europea, per tant vénen obligades a fer-ho i, a més a més, la Conselleria de Medi Ambient per poder atorgar aquesta autorització haurà de demanar, i així ja ho ha fet perquè hi ha empreses d'aquestes

que ja ho han sol·licitat, haurà de demanar els informes sectorials per complir tota la normativa aplicable a aquest tema, a fi que no afectin la salut pel que afecta a Europa. Per tant no hi ha el perquè haver de fer cap estudi, el que s'ha de fer és donar compliment a aquesta normativa perquè el que hem de fer és complir la llei. Què hem de fer, un estudi?; idè no, no s'ha de fer cap estudi; el que s'ha de fer i el que es farà és que s'estudiarà empresa per empresa si compleixen d'acord amb aquesta directiva. Coincidim idè amb vostè amb la finalitat però no amb l'estudi, ja que les empreses, com dic, a més ja ho han sol·licitat.

Que hem de col·laborar amb les administracions competents per a la construcció de polígons industrials? I és clar, que hi estam d'acord, hi estam d'acord perquè és el que ve fent el Govern i, a més, quasi ha triplicat la inversió en dos anys respecte a allò que va invertir el pacte de progrés en la seva legislatura. Li donaré les dades: 1.313 milions, 2000-2003; 3.589 en el que fa referència només al 2004-2005. Sí, ho crec, ho crec, Sra. Abascal, que li fan mal aqueixes dades que li don, ho crec, ho crec i per això riu. 40 naus contractades a Menorca, naus modulars; el temps del pacte, ni una, ni una, 50 naus modulars enguany les que té contractades aquest govern, sí, i vostè riu; clar, i què ha de fer?, sap que fan de mal, a vegades, les coses.

Ajudes dels instituts tecnològics. És clar, que hi estam d'acord, hi estam d'acord perquè cada any es fa i cada any s'augmenta, a més, cada any hi ha més dotació per als instituts tecnològics.

I pel que fa referència al punt 7 i al punt 9 idè, miri, hi estam d'acord. Pel que fa referència al punt 9 queda molt bé augmentar les inversions en I+D+i; d'acord, no hi ha cap problema ni un, però, escolti, jo crec que hem d'estar a l'espera del que ens digui, que farem entre tots i consensuarem entre tots, aquest pla estratègic de la indústria. Perquè, miri, els recursos són limitats i tots voldríem invertir més en tot, però s'haurà d'invertir en aquells temes, en aquelles coses que es creguin més adients amb el Pla estratègic de la indústria, en aquelles iniciatives en què puguem arribar a un acord entre tots, no només els polítics, sinó també -com he dit abans- amb els sindicats i les empreses i les patronals.

I jo estic convençut que el Govern no tindrà cap inconvenient a modificar la seva política de promoció industrial, modificar, revisar o potenciar la política que està duent en aquests moments el Govern, política que només fa dos anys i vostè ja està reclamant més resultats d'aquesta política quan només fa dos anys que, a més a més, com li he dit al principi, podem assistir al fet que hi ha una recuperació de la indústria i podem coincidir -vostès segur que no- que aquesta promoció exterior que fa el Govern és bona; concretament en exportacions el 90% d'augment a la Xina a títol d'exemple.

Per tant jo els emplaç perquè entre tots siguem capaços d'arribar a un consens en aquest pla estratègic de la indústria que per això es fa, es fa perquè precisament la situació no és pròspera, hi ha preocupació i d'allò que es tracta és si entre tots es pot arribar a aquest gran pacte social i política perquè marqui el futur de les nostra indústria.

I pel que fa referència al punt 8 -i acab, Sr. President- miri, ens pareix bé fer una campanya d'informació de les ajudes que promou el Ministeri d'Indústria, però hi ha d'haver lleialtat institucional, és a dir, estam disposats a fer-ho però almanco hi hauria d'haver un conveni amb el ministeri o l'autorització del ministeri, perquè jo pens que si el Govern fa campanya i divulga i promociona les ajudes que dona el ministeri em pens que seria una apropiació i que no hi hauria gens del que he dit abans, lleialtat institucional. Per tant aquest punt número 8 nosaltres el votariem si vostè volgués introduir aquesta modificació.

Però nosaltres li demanarem votació separada, Sra. Abascal. Ja sé que a vostè les votacions separades no li agraden, ens diu sempre que no, fins i tot quan aquest portaveu en una ocasió li va deixar substituir el Govern de l'Estat pel Govern balear, que jo crec que no hi ha cap confusió, i vostè després no em va deixar votar per separat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver.

(Petit aldarull a la sala)

Sra. Abascal...

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados, Sr. Diputado, la verdad es que estoy contenta, estoy contenta de un cambio de actitud por parte del Grupo Popular, porque hasta ahora muchas de las propuestas que aquí habíamos planteado se solían votar que no porque se decía que ya las estaba haciendo el Govern balear y por lo tanto no era necesario aprobarlas, pero veo que no, que efectivamente esta proposición no de ley pues va a tener un amplio consenso en cuanto a las propuestas que se hacen porque han sido -y lo dije en mi intervención anterior- propuestas destinadas a conseguir que entre todos mejoremos el sector industrial, un sector que..., no lo digo yo, cuando usted ha comentado que yo planteaba aquí un panorama como muy drástico no lo digo yo; mire, perspectivas empresariales 2006; le recomiendo que se lo lea porque además es muy interesante, y así como en otros sectores habla de una recuperación y de un optimismo mayor, pues resulta que curiosamente la industria es la que peores perspectivas presenta en todos los aspectos. Por lo tanto la situación es ésta, la situación es la que hay, no nos la inventamos nosotros.

En cuanto al tema de las exportaciones, mire, las exportaciones registran en el mes de enero su cuarta caída consecutiva, y este periódico está fechado el 19 de abril de 2006; por lo tanto es enero de este año. Quiero decir que la situación también es la que hay con el tema de las exportaciones. Que aquí en la interpelación discutimos sobre el tema de cifras; hablábamos de recuperación en sectores de trabajo. Por otro lado nosotros hablábamos de pérdidas sobre todo en lo que es el sector del calzado, que es una realidad y se han perdido bastantes puestos de trabajo. Pues, mire, es lo que

hay, pero yo aquí no he salido a discutir de si uno tiene razón u otro no tiene razón con respecto al tema de las cifras. Como he dicho antes son interpretables y cualquiera de los dos podríamos pasarnos un buen rato discutiendo sobre este tema.

Pero como de lo que se trata, y lo dije en mi intervención primera, es de buscar soluciones para que un sector que ha sido básico y que ha sido muy importante en nuestras islas pueda volver a recuperar ese protagonismo y como ésa ha sido nuestra intención cuando hemos presentado esta moción, bueno pues salgo aquí a decir que agradezco el apoyo de todos los grupos para que pueda ser aprobada esta moción.

Solamente un inciso en cuanto al tema de la cementera. Sr. Diputado, aquellas plantas de cemento que se ubican temporalmente no necesitan de informe de impacto medioambiental. Por eso nosotros lo que decimos es que aquellas que en un principio se instalan porque van a servir para una determinada obra y que se supone que tiene una duración de unos meses, luego se suele convertir en 1, 2 o más años, pues que tengan ese informe y consideramos que Industria puede llevar a cabo ese informe o solicitarlo a la Conselleria de Medio Ambiente para que lo realice, porque es verdad que ha habido casos de denuncias por parte de ciudadanos y le recuerdo el municipio de Lloseta, tienen una sentencia a su favor sobre que la planta de Cemex situada allí contamina y ha tenido que indemnizar a los ciudadanos. Y para evitar precisamente que esto pueda suponer una situación de riesgo y sobretodo de incertidumbre para los residentes, nosotros solicitábamos este estudio.

Y en cuanto al punto 8 que usted me comenta, que lo suyo sería que se firmara un convenio para que se pudiera llevar a cabo esa promoción de todo lo que son ayudas que desde el Ministerio de Industria se están ofreciendo, bueno me parece lógico. Por lo tanto, si quieren, nosotros lo que podríamos redactar es: "El Parlament de las Illes Balears insta el Govern de las Illes Balears a firmar o a negociar un convenio y que dentro de las actividades del IDI, con oficinas en todas las islas se inicie una campaña de información de todas las ayudas y planes que promueven desde el Ministerio de Industria dirigidas a las empresas industriales". Nosotros entendemos que es lógico que efectivamente se firme ese convenio para que pueda haber digamos una colaboración estrecha y directa porque tanto uno, el ministerio como la conselleria, supongo que tienen los mismos objetivos y es poder dar esa información y esas ayudas a las industrias de nuestras islas.

Nada más, simplemente decir que estoy contenta del cambio de actitud del Partido Popular y espero que a partir de ahora podamos aprobar otras muchas propuestas porque, independientemente que se estén llevando a cabo ciertas acciones, también es verdad que se pueden mejorar todas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. A la meua intervenció he de dir que demanam votació separada. Per tant, si la Sra. Abascal hi està d'acord demanarem votació separada, però m'ho ha de dir.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, perfecto. Estoy de acuerdo.

EL SR. PRESIDENT:

Punt per punt?

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Demanaríem votació separada de l'1, 2, 3 i 8 amb la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

1, 2, 3 i 8 amb la transacció.

Passarem a votar els punts 1, 2, 3 i el 8 amb la transacció.

Senyores i senyors diputats passam a la votació.

52 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Per tant, per unanimitat.

I ara si els sembla bé votam la resta.

Passam a votació.

22 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció. Per tant, queden rebutjats.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Intervendran els grups presentants de la iniciativa, per 15 minuts cada un d'ells, i començarà el Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui no debatrem sobre una llei qualsevol, ni sobre una proposició no de llei d'aquest o d'aquell altre grup, avui estam parlant de reformar, de modificar el nostre Estatut d'Autonomia. Reconec i crec que tots ho hem de fer, que és possible que després de mesos de debats, de reunions, d'acords i de desacords, tots haguem perdut un poc la perspectiva real de la nostra tasca. Avui iniciam els tràmits parlamentaris per reformar la llei fonamental de la nostra autonomia. Arrelat directament a la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia

és l'instrument essencial del nostre autogovern i precisament per això és imprescindible la prudència i el màxim consens en la seva reforma. Però també pels mateixos motius és desitjable l'ambició, l'amplitud de mides i una visió de futur ajustada als interessos de la nostra societat, als interessos del nostres ciutadans.

I no és fàcil combinar prudència i consens amb ambició i visió de futur, quan es tracta d'arribar a acords entre forces polítiques tan diferents com les que avui representam en aquesta cambra. Aquesta diferència entre els nostres idearis, senyal de la riquesa política de la nostra terra, ens obliga a arribar a acords i pactes, a cedir, a renunciar a parts dels nostres anhels, abandonar el dia a dia del debat polític, en benefici d'un debat molt més seré. Aquest esforç de renúncia i de sacrifici farà que el futur Estatut d'Autonomia no sigui l'Estatut que hauria redactat Unió Mallorquina, o Esquerra Unida, o el PSM, o el Grup Socialista, o el Grup Popular. Haurà de ser per força l'Estatut de tots. De fet, la proposta que avui prenem en consideració ja és de tots, tots hi hem aportat les nostres idees i tots hem fet un esforç important per millorar i fins i tot, les perspectives que teníem tots en començar la tasca de la ponència.

Vull insistir, si m'ho permeten, amb aquesta idea. Fins ara tots els partits representants en aquesta cambra hem complit amb el nostre deure, ens hem assegut i ens hem esforçat per arribar a acords defensant els nostres idearis, els interessos dels ciutadans de les Illes Balears i aquest ha de ser el camí. Des d'Unió Mallorquina no podem admetre un Estatut d'Autonomia que respongui als interessos estratègics d'uns o dels altres, dissenyats o imposats des de fora d'aquesta comunitat. Aquest és l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, ni és l'Estatut del Sr. Rodríguez Zapatero, ni és l'Estatut del Sr. Mariano Rajoy. Aquest és el nostre Estatut i el nostre deure, el deure amb els nostres ciutadans, els ciutadans de les Illes, és que aquest Estatut no sigui una peça més dins un tauler d'escacs de l'Estat espanyol.

Vàrem començar la nostra aventura autonòmica amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia l'any 1983. Un Estatut que va ser fruit i també víctima, d'un procés autonòmic atemorit, tallat pel patró de "café per a tots". Allà on encara sorgien pors a la llibertat, va mancar ambició i visió de futur i les Illes Balears varen passar a ser, desgraciadament, una comunitat autònoma de segona. Aquesta és la trista realitat, vàrem haver d'esperar dues reformes posteriors, la de l'any 94 i la de l'any 99 per obtenir realment un marc de competències de primer nivell. Però mai vàrem rebre un correcte finançament, ni se va tenir realment en compte la nostra realitat insular i institucional. Ara tornam tenir una oportunitat i els ciutadans de les illes no la podem desaproveitar. I si ens passam tota l'estona demanant permís a Madrid, o comparant unes comunitats amb les altres, ens tornarem equivocar.

Unió Mallorquina vol el màxim autogovern per a les Illes Balears i ho vol, no perquè ho tenguí Catalunya o el País Basc, sinó que ho vol perquè els ciutadans de les Illes s'ho mereixen. Unió Mallorquina ho vol perquè creim que és just i volem defensar aquesta idea davant de qui sigui, incloent el Congrés dels Diputats o el Senat. No rebem ordres de ningú i ningú ens imposarà cap tipus de límit.

Avui per tant, encetam una tramitació decisiva que no serà ni fàcil ni ràpida. Una tramitació en la que, com hem insistit, farà falta tanta ambició com prudència, tanta valentia com responsabilitat i tanta força i convicció com a capacitat de renúncia i sacrifici. La proposta que avui es pren en consideració ha rebut l'aval dels diputats del Grup Popular, del Grup Socialista i dels diputats d'Unió Mallorquina. Aquests són els tres partits que ostenten responsabilitats de govern a les principals institucions autonòmiques i en el Govern de l'Estat. El fet d'haver firmat aquesta proposta no vol dir que s'accepti en la seva totalitat, ni molt manco. Però sí significa que per part d'Unió Mallorquina que el punt de partida és l'adient i que els punts d'acord són més importants que els punts de diferència. Volem ser optimistes i amb aquest optimisme manifestam que s'ha avançat molt en aquests mesos, s'ha arribat a nombrosos acords i que tan sols fa falta un darrer esforç per arribar a un ample consens que faci possible poder modificar el nostre Estatut d'Autonomia.

És veritat que queden punts polèmics per debatre i per acordar, ningú ho posa en dubte. Poden quedar punts que en el seu redactat actual siguin inassumibles per a una o per a altra força política. Però queda temps per al debat, per al consens i per a l'acord. Un acord, no ho dubtin, vendrà de la renúncia de cada un dels grups i que és el veritable fonament de l'acord, en cap cas vendrà de la imposició d'uns cap els altres. Unió Mallorquina és un clar exemple de capacitat de diàleg i consens i puc posar alguns exemples. Unió Mallorquina proposava una reforma profunda del nostre sistema de finançament, basat en l'acord econòmic amb l'Estat, amb el concert econòmic. Aquest sistema ja el tenen altres comunitats autònomes a l'Estat espanyol, el País Basc o Navarra. Volíem també tenir la màxima autonomia fiscal a través d'una agència tributària pròpia i cap d'aquestes dues demandes, ni l'acord econòmic, ni l'agència tributària pròpia, posaven en dubte el nostre deure, el deure dels ciutadans de les Illes de solidaritat amb altres comunitats de l'Estat espanyol.

Però no ha estat possible l'acord en aquest punt, ni Partit Popular, ni Partit Socialista han estat disposats a lluitar per a aquesta idea i Unió Mallorquina ha tengut la capacitat de donar suport a la proposta que avui es pren en consideració, tot i no contemplar el nostre sistema de finançament. Ho hem fet perquè allò que diu la proposta és molt millor per a les Illes Balears, per a tots els ciutadans de les Illes Balears que allò que teníem fins ara. La proposta actual dóna solució al nostre dèficit històric d'inversions i ens assegura un nivell d'inversions digne de cara al futur i això és bo per a les Illes Balears. Per tant, és la nostra obligació donar-hi suport. Unió Mallorquina ha fet renúncies importants en matèria de competències per a la nostra comunitat autònoma i per als consells. Unió Mallorquina vol més autogovern. Però les circumstàncies que es produeixen en el debat polític de l'Estat i per què no dir-ho, algunes ingerències externes, han forçat al Partit Popular i al Partit Socialista a limitar les nostres legítimes aspiracions.

Així i tot, tendrem un sostre competencial més alt, els consells tendran un important marc competencial propi, que quedarà protegit de qualsevol temptació limitadora. I per aquest motiu, Unió Mallorquina creu amb aquesta proposta. Unió Mallorquina defensava el manteniment de les llistes conjuntes

per assegurar l'equilibri territorial i per facilitar la cohesió i coordinació política amb el nostre territori. Però s'ha optat per les llistes separades, tot i que ja han començat a detectar-se els primers problemes d'aquesta elecció. Unió Mallorquina no serà un obstacle, donarem suport a aquesta opció com si fos la nostra, sempre que respecti l'equilibri territorial. Unió Mallorquina volia reforçar les relacions bilaterals entre l'administració de l'Estat i les nostres institucions d'autogovern i defensam aquesta opció perquè res hi ha més just que tractar igual realitats diferents, simetria no vol dir justícia. Per raons polítiques estatals, ni el Partit Popular, ni el Partit Socialista han volgut apostar de bon de veres per les relacions bilaterals, molt més justes que les multilaterals. Però així i tot s'ha aconseguit obrir un marc important de relacions bilaterals per a qüestions importants, com el fet insular. Hem millorat la nostra situació anterior i també per aquest motiu manifestar el nostre compromís en la present proposta de reforma.

La veritat és que podríem seguir enumerant punts molt importants, en els quals davant la impossibilitat d'arribar a un acord, Unió Mallorquina ha fet importants concessions, justícia, llengua, competències, finançament, relacions exteriors i un llarg etcètera. Però som perfectament conscients que no som els únics que hem fet concessions i que hem cedit. Tots els partits representants en aquesta cambra ho han fet, han fet molta feina i molt d'esforç tots junts de diàleg i de consens. Crec que aquesta tasca tan important mereix que seguem generosos els uns amb els altres. No puc dubtar que hi ha qüestions que encara ens separen, ni puc dubtar que siguin qüestions poderoses i de gran calat polític, però no vull creure que no siguem capaços d'arribar, entre tots, a un acord que sigui positiu per a totes les sensibilitats representades.

Jo els deman a tots, molt especialment a Esquerra Unida i Els Verds i al PSM-Entesa Nacionalista, que facin tot allò que estigui a la seva mà per poder-se afegir a un futur acord estatutari en aquesta cambra. I també deman al Partit Popular i al Partit Socialista, les forces polítiques que han de ser decisives per al futur del nostre Estatut, que facin un exercici de responsabilitat. Intentin per tots els mitjans en el seu abast, que aquest Estatut sigui realment un Estatut de tots. Els deman que no caiguin en la temptació d'imposar, i sobretot els deman que siguem capaços de defensar a Madrid allò que defensam aquí, tan les seves seus centrals, com en el Congrés de Diputats i en el Senat, se'n recordin que les Illes tenen dret a l'autogovern, no som moneda de canvi i no valen excuses.

Unió Mallorquina té clar que els sentiments no es poden regular, a les nostres Illes, a cada una d'elles, hi ha persones que senten que formen part d'una nació o d'una altra. Persones que se senten espanyols i d'altres que se senten mallorquins o europeus, o d'enlloc, o de totes bandes. Hi ha polítics que pensen que tot se pot decidir escrivint-ho a un paper i que hi ha realitat immutables, permanents, indiscutibles, al marge de la sobirania popular. Però cap polític, governi o no, podrà decidir què s'ha de pensar, què s'ha de sentir, quin és el camí d'un poble i quin és el camí que un poble vol prendre per al seu futur. I si tots els partits, tots els polítics evitam creure que tenim la veritat absoluta, de la nostra part, estic segur, que un acord de la reforma de l'Estatut serà possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sens dubte avui és un dia important per a aquesta cambra autonòmica, avui debatem la presa en consideració de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, després de quasi 30 anys de l'aprovació de la Constitució espanyola, sabem que és molt positiu el desenvolupament de l'Estat autonòmic per a cada una de les comunitats autònomes. Ha estat altament positiu per a les Illes Balears aquest procés de descentralització autonòmica que durant tants d'anys se du a nivell de l'Estat espanyol. Però nosaltres pensam que ha arribat l'hora d'aprofundir en aquesta descentralització, aprofundir en la coordinació i cooperació entre totes les comunitats autònomes i entre les comunitats autònomes i el Govern de l'Estat. Modernitzar i aprofundir en la nostra llei marc, en la nostra norma marc, l'Estatut d'Autonomia, per acostar la decisió política als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Per tant, estam vivint un moments en què cal ser valents, cal no tenir por dels canvis, cal no tenir por de les reformes perquè cal aprofundir en més i millor democràcia.

Aquest moment polític que s'està vivint a l'Estat espanyol és un moment molt adient per ser valents des de les Illes Balears en presentar una reforma ambiciosa del nostre Estatut d'Autonomia, una reforma ambiciosa que ens posi al mateix nivell que altres comunitats autònomes. Sabem que en altres moments polítics a Espanya això no era possible, els governs anteriors de l'Estat no volien aprofundir en aquestes reformes estatutàries. Però en aquest moment polític hi ha un Govern a Espanya decidit a ajudar a l'impuls de major descentralització, de major cooperació, de major coordinació i en creure que les comunitats autònomes també som Estat. Per tant, el Partit Socialista des de les Illes Balears hem lluitat, lluitam i seguirem lluitant per tenir un Estatut d'Autonomia de primera. Des del diàleg, des de les discussions i des de l'acord amb totes les forces parlamentàries de l'arc autonòmic a les Illes Balears.

Com deia, és un dia important per a aquesta cambra autonòmica, però seria molt més important i molt més desitjable que el text que avui podem debatre, podem prendre en consideració, fos amb l'acord polític necessari per tirar-lo endavant com un bon Estatut d'Autonomia. Malgrat aquesta importància d'avui, el debat de la presa en consideració, no compta amb el suport del partit majoritari de l'oposició a les Illes Balears, del Partit Socialista. El text no té l'acord polític suficient per tirar endavant un Estatut d'Autonomia ambiciós, un Estatut d'Autonomia que realment ens posi a nivell de les altres comunitats autònomes.

I abans de continuar vull dir clarament, la primera intenció del Partit Socialista és estendre la mà a totes les forces polítiques per millorar aquest text i per arribar a l'acord necessari perquè dia 13 de juny puguem votar a favor del text estatutari, de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. No dubtin que aquesta serà la feina i el treball del Partit Socialista, igual que ha estat durant tots aquests mesos.

Entenem que les maneres han fallat, en com aconseguir aquest acord important entre totes les forces polítiques. Tal vegada l'esquizofrènia del Partit Popular amb els canvis de posició rotund sobre què havia de fer i com s'havia de fer l'Estatut d'Autonomia, ha ajudat que en aquest moment no puguem subscriure el cent per cent d'aquest acord polític. Dic l'actitud esquizofrènica i els canvis de parer, perquè tots hem viscut una legislatura allà on el Govern manifestava que les reformes estatutàries rompien la unitat d'Espanya, a manifestar que volíem un Estatut igual o millor que el de Catalunya, en termes competencials i en termes de finançament, a intentar aturar totes les reformes estatutàries i en aquest moment accelerar un text sense consens. Aquesta ha estat la posició que nosaltres creim que no és l'adequada del Partit Popular durant tota aquesta llarga tramitació.

Però des del Partit Socialista hem tengut una cosa clara, el nostre compromís electoral amb els ciutadans de les Illes Balears era reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. El nostre compromís electoral a nivell espanyol era impulsar les reformes dels estatuts d'autonomia. I en nostre compromís amb aquesta causa ha estat treballar intensament en la ponència per aportar allò que creim positiu per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Hem decidit signar i avalar la possible tramitació d'aquest text perquè creim que és molt important, com deia al principi, no perdre l'oportunitat històrica que tenim les Illes Balears de fer un bon Estatut d'Autonomia que ens assimili a les comunitats autònomes de primera, malgrat la posició del Partit Popular, que com deia, ha volgut registrar un text sense acord i precipitat i que haurà de ser molt canviat durant la fase d'esmenes. Com a anècdota, val la pena dir que falten més de 20 articles del text estatutari actual, en els quals no hi havia cap problema ni un i supòs que simplement se'ls ha oblidat. Tan improvisat, tan malament ho han fet, que articles, per exemple referits al Consell Econòmic i Social i d'altres, no hi són en el text que se va registrar. El més important d'aquesta improvisació ha estat la manca de voluntat a l'hora de negociar i les presses a darrera hora.

De totes formes vull agrair al Partit Popular...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...i al Govern de les Illes Balears, que hagi abandonat la seva posició inicial de només donar suport al text estatutari que tragués la comissió d'experts. El Govern de les Illes Balears havia manifestat públicament que el seu suport d'Estatut d'Autonomia era el que sortís de la comissió d'experts i nosaltres sempre hem dit que era una reforma molt escarida, molt poc ambiciosa per a les Illes Balears. I per tant, li agraeisc una vegada més al Partit Popular que hagi abandonat aquella idea inicial i que hagi apostat perquè puguem tramitar un text que és molt més avançat, amb el qual hem treballat totes i cadascuna de les forces polítiques d'aquesta cambra que millora moltíssim el text que tenim actualment, però que també millora molt el text que havia fet la comissió d'experts. Perquè

nosaltres hem apostat, apostam i apostarem per una reforma ambiciosa.

Des del Partit Socialista creim que les Illes Balears no hem de ser més que ningú, però tampoc no hem de ser menys que ningú en comparació amb les altres comunitats autònomes d'Espanya. Ens mereixem avançar igual que ho fan altres comunitats autònomes. I per ser una comunitat autònoma de primera calen unes quantes qüestions, cal més autogovern, calen més competències per acostar la decisió política a la ciutadania de les Illes Balears, cal una millor estructura institucional de la mateixa comunitat autònoma, diferenciar bé totes i cadascuna de les competències que tenen totes i cadascuna de les institucions de les Illes Balears -Govern, Parlament, consells insulars i ajuntaments-, dotar-nos de més transparència i millor democràcia, més finançament, evidentment, per a les Illes Balears, però aquest finançament per garantir més drets i més llibertats a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

I jo em deman, per què les Illes Balears no podem assumir el mateix sostre competencial que assumeixen altres comunitats autònomes? Per què el Partit Popular es nega que assumim aquest major sostre competencial? No tan sols importa la desagregació de les competències, que és un debat que hem tengut llargament, que és important perquè aclareix i blinda competències, sinó és que a més obviam competències importants que, com deia, assumeixen altres comunitats autònomes, per exemple en citaré algunes encara que n'hi hagi moltes més: en qüestió de salut han passat d'exclusiva a compartida la planificació dels recursos sanitaris públics, la coordinació de la sanitat privada amb el sistema sanitari públic i la formació sanitària especialitzada; de l'acord de ponència, s'ha eliminat una competència exclusiva de la comunitat autònoma que és els complements de la Seguretat Social a no contributiva, o sigui, l'ajuda a les pensions que el govern anterior, com vostès saben, va posar en marxa; amb el text que es presenta obviam la competència exclusiva en matèria de seguretat privada, la competència exclusiva en protecció civil i emergències, competència compartida en establiments dels plans d'estudi, en criteris d'admissió d'alumnes, en control de la gestió dels centres privats sostinguts amb fons públics; i crec que, com a més important, competència compartida en la lluita contra la violència de gènere, competència executiva en el desplegament dels plans econòmics estatals, competència exclusiva en recerca, desenvolupament i innovació per les línies pròpies d'investigació de les Illes Balears, competència executiva en immigració, l'autorització de treball dels estrangers, per què les Illes Balears no podem tenir aquesta competència que sí l'estan assumint altres comunitats autònomes a nivell estatal? Competència exclusiva en polítiques actives d'ocupació, com prevenció de riscos laborals i seguretat en el treball, ni una sola paraula a l'Estatut sobre polítiques actives d'ocupació de les Illes Balears. La participació en la definició quan l'Estat vulgui fer una obra per interès general a les Illes Balears, on ha de ser i amb un informe previ de la comunitat autònoma? L'obligatorietat de la participació de la comunitat autònoma en totes les planificacions estatals, i així moltíssimes més.

Jo em deman i deman als membres del Partit Popular, per què les Illes Balears no podem assumir, no volem que assumim

el mateix sostre competencial que assumeixen comunitats autònomes com València, com Andalusia o com Catalunya, per què no volen vostès, per què es neguen vostès que avancem al mateix ritme que avancen altres comunitats autònomes que sempre les hem denominat de primera, i que ara nosaltres, aquí, tenim l'oportunitat d'avançar en aquesta línia.

Per tenir un estatut de primera, cal una voluntat política per adquirir compromisos i defensar-los, compromisos entre totes les forces polítiques, no és només important més competències o més finançament, que ho és moltíssim, sinó també que aquest millor finançament vagi dirigit a garantir unes millors polítiques públiques per a la ciutadania de les Illes Balears, per tant, a garantir més drets, a consolidar els actuals i a garantir més drets i més llibertats per als nostres ciutadans i ciutadanes.

I jo els deman a vostès, per què els ciutadans de les Illes Balears no poden tenir garantits més drets, com tendran els ciutadans de València, els ciutadans d'Andalusia o els ciutadans de Catalunya perquè les forces polítiques d'aquestes comunitats autònomes han estat capaces d'adquirir compromisos polítics públics amb la ciutadania que representen, d'invertir per garantir-los millors drets i millor qualitat de vida, que és, al final, el que hem de fer via la reforma de l'Estatut d'Autonomia. La resposta és fàcil, els que governen a les Illes Balears, de moment, s'hi oposen, jo esper que només sigui de moment i que puguem avançar amb aquest acord durant la tramitació parlamentària.

Nosaltres creim que cal avançar i modernitzar els drets i les llibertats dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears del segle XXI, tot i que els drets fonamentals estan reconeguts a la Constitució Espanyola, cal fer una passa més en el segle que vivim, i em referesc, per exemple, l'educació pública de qualitat i gratuïta està reflectida a la Constitució, per què nos om capaços de fer una passa més i aquí, a les Illes Balears, garantir, com fan a altres comunitats autònomes, qüestions importantíssimes com el criteri d'admissió de l'alumnat, amb equitat de representació de la població immigrada, cosa que demanam contínuament des del Partit Socialista? Per què no som capaços d'adquirir el compromís públic que donarem gratuïtat de llibres de text, com fan els altres estatuts d'autonomia i per als altres ciutadans d'Espanya? Per què no som capaços de garantir un dret a les noves tecnologies de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i els donam les possibilitats que siguin ciutadans de primera dins aquest món? Per què no som capaços de garantir el dret a la igualtat de gènere amb les polítiques públiques de les institucions de les Illes Balears, o el dret de morir amb dignitat, o el dret a una salut pública gratuïta molt millor que la que tenim, i per molt millor hem de fer més compromís públic, més compromís polític en l'elecció dels professionals, en la informació prèvia o en els terminis màxims per a un tractament. Això que estic dient, que només estic resumint en molt poc temps, aquests i molts més drets són els drets que es donaran a altres comunitats autònomes perquè els seus responsables polítics han volgut fer una passa més, per ser comunitats de primera, han fet una passa més, han volgut adquirir compromisos públics amb els seus ciutadans i garantir-los, mitjançant un millor finançament, també uns millors drets.

Els voldria agrair l'acceptació que han fet de gairebé el 80% del títol de finançament que ha proposat el Grup Parlamentari Socialista a la ponència parlamentària, creim que és un avanç importantíssim, tots sabem que tenim una situació financera inadequada, que el sistema de finançament de l'any 2001 ens va perjudicar notablement les finances a les Illes Balears, per tant he d'agrair al Partit Popular el fet que hagi volgut acceptar, quasi en la seva totalitat, el títol de finançament que vàrem presentar, on garantíem la cessió d'impost, el fons d'insularitat, les inversions extraordinàries de l'Estat a les Illes Balears, l'Agència Tributària consorciada i la comissió bilateral Estat-Illes Balears per definir, precisament, quines inversions, quin finançament ha d'arribar a les Illes Balears perquè puguem donar els serveis amb total equitat respecte d'altres comunitats autònomes.

També he de dir que no estam tan contents que encara no haguem pogut arribar a l'acord suficient que hagin acceptat, com a criteri, la capacitat fiscal i l'esforç fiscal que feim les Illes Balears respecte d'altres comunitats autònomes, igual que el principi d'ordinalitat, que suposa que nosaltres mai davallarem del nostre lloc en renda per càpita; igual que en la clàusula d'inversions estatals que vostès s'entesten una i una altra vegada a plantejar fórmules que jurídicament són molt poc fiables, però que no entraré a debatre perquè no tenc molt més temps.

Crec que també val la pena posar de manifest la satisfacció que hem tengut de poder acostar postures en temes importants, com el títol de relacions externes de la comunitat autònoma. Queda per treballar, encara, un títol específic del model audiovisual, que tot i que havíem acordat que així seria a la darrera reunió, veig que en el treball que s'ha lliurat no s'ha reconegut el títol específic de model audiovisual, i al títol del Poder Judicial s'ha eliminat el consell autonòmic de justícia de les Illes Balears, que creim que és important que retorni a l'acord polític, per tant el Partit Socialista hi farà esmenes en aquest sentit.

Crec que és important destacar, intentaré acabar aviat Sr. President, que el Partit Popular ha romput unilateralment l'acord de la ponència sobre l'estructura institucional de la comunitat autònoma. És cert que hem fet un pas endavant molt important en l'aclariment de competències i sobretot la passa qualitativa importantíssim que significa definir les competències pròpies dels consells insulars, és cert que amb això s'ha avançat moltíssim a les ponència parlamentària, és cert que hem avançat també en l'acord que els consells insulars puguin tenir més competències pròpies, com són promoció turística, joventut, dona, museus, arxius i caça; però també és cert que no hem pogut arribar a l'acord de la desagregació de les competències i que, d'una forma unilateral, el Partit Popular ha romput aquell acord de la ponència parlamentària, aquell acord que permetia una bona estructura institucional de la nostra comunitat autònoma, amb aclariment de competències, amb competències pròpies dels consells insulars, amb llistes separades Parlament i consells insulars, amb l'acord de creació d'un consell de Formentera mitjançant l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia i com l'hem de desenvolupar, amb les majories agreujades a totes i cadascuna de les lleis institucionals de les Illes Balears, igual que la interrelació de les nostres institucions. Nosaltres sempre deim que és important cooperar

i coordinar-se i entenem que és molt positiu que el president d'Espanya en aquesta legislatura hagi instaurat la conferència de presidents autonòmics i que dona bon rendiments. Sembla impossible que aquest estatut d'autonomia que sí que parla de com ens hem de relacionar amb l'Estat i de com ens hem de relacionar amb la Unió Europea no pugui parlar de com s'han de relacionar els consells insulars amb el Govern de les Illes Balears, per oposició de qui governa, de qui té majoria absoluta en aquest moment, que és el Partit Popular.

Nosaltres havíem presentat dues propostes que mantindrem durant tota la tramitació i esperam l'acord del Partit Popular. Una és la comissió general de consells insulars dins el si d'aquest parlament, que hi ha d'haver un àmbit de debat a les polítiques que es fan als consells insulars i al Govern de les Illes Balears precisament per acostar, per coordinar, per cooperar des de la lleialtat institucional necessària per donar uns bons serveis a la ciutadania; i una de conferència de presidents entre el president del Govern o presidenta i els tres presidents o presidentes dels consells insulars, o dels quatre, si cream el consell insular de Formentera. Creim que és molt important aquest marc de relacions estables entre les institucions de les Illes Balears. I les institucions de les Illes Balears també són els ajuntaments de les nostres illes. És un moment històric, un moment únic que tenim amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia per aprofundir a definir les competències pròpies dels nostres ajuntaments i definir un finançament adequat per als nostres ajuntaments, perquè són els que estan més prop dels ciutadans a l'hora de donar serveis. La proposta del Partit Socialista és una proposta avalada per quasi tots els ajuntaments de les Illes Balears que han demanat a aquest parlament que avancem en aquesta línia, és una proposta avalada per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, amb l'acord del Partit Popular, per tant no entenem per què aquí, a les Illes Balears, no podem avançar en un títol específic d'ajuntaments on en definim les competències pròpies i el finançament.

O sigui que queden moltes qüestions pendents, moltes qüestions amb les quals encara cal acostar postures. El que els deman és que canviï la seva voluntat, que siguin més positius, que vulguin avançar cap a l'acord. Nosaltres volem un estatut de primera, i creim que no podem perdre l'oportunitat única de tenir un estatut d'autonomia per a les Illes Balears realment de primera, que ens iguali a altres comunitats autònomes. S'ha avançat molt, però queda molt per caminar, nosaltres volem caminar conjuntament amb vostès perquè dia 13 de juny totes les forces polítiques de les Illes Balears puguem dir un gran sí a l'Estatut d'Autonomia perquè sigui l'Estatut d'Autonomia de tots, no de cap partit polític, perquè sigui bo, ha de ser l'Estatut d'Autonomia de l'acord, del diàleg entre totes les forces polítiques.

Queda la votació de dia 13 de juny i queda la tramitació al Congrés de Diputats i al Senat. Nosaltres volem apropar postures aquí, a les Illes Balears, encara que sempre queda la tramitació a Madrid per poder continuar treballant en l'acostament de les postures.

Per acabar, els vull tornar a estendre la mà d'una forma sincera, especialment al president Matas, creim que s'ha d'implicar en la negociació de l'Estatut d'Autonomia, té el

suport del Partit Socialista, un suport sincer, perquè volem negociar, volem acordar, volem dialogar un bon estatut d'autonomia per a les Illes Balears. Senyor president, sigui al lloc que li pertoca, defensi els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, no deixi perdre l'oportunitat històrica que tenim de tenir el govern que tenim a Espanya, de tenir la majoria parlamentària que tenim a Espanya per poder tenir realment un estatut ambiciós aquí, a les Illes Balears. Si avança en aquesta línia, tindrà el total suport del Partit Socialista.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Permeti'm que, en primer lloc, faci un aclariment, en aquesta proposta de modificació de reforma d'Estatut d'Autonomia no hi falta cap article, simplement no hi són perquè no es reformen, per tant, només s'hi posen els articles que es reformen i, una volta aprovat definitivament, es fa el refós entre el que no s'ha reformat i el que s'ha reformat. Per tant, no hi ha cap error ni cap buit.

Segon tema. Segona qüestió. M'ha preocupat, però respect la intervenció feta per la portaveu del Grup Parlamentari Socialista. L'ha respect, però m'ha preocupat, i m'ha preocupat perquè si qualche espectador extern, que no hagi estat en els debats de la ponència, hagués estat aquí present, hagués tret una conclusió que no crec que es correspongui amb la realitat: tot el que s'ha aconseguit, mèrit del Partit Socialista, el que no s'ha aconseguit, culpa del Partit Popular. Açò simplement crec que és injust i que no ens ho mereixem.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no entraré a debatre aquestes qüestions, anirem per feina.

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui en aquest temple de diàleg i de la voluntat general de la nostra societat de les Illes Balears, sintetitzada a través de la fórmula pactada de la democràcia, per donar l'impuls definitiu a una norma bàsica de convivència, vigent dins la nostra societat illenca des de fa 23 anys.

I per entendre tot el sentit d'aquesta reforma, és un bon exercici de salut democràtica tractar d'emmarcar-la en els seus justos termes, tant geogràfics com institucionals i legals.

No justificaré de cap de les maneres la vigència de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears cercant les seves arrels més llunyanes, ni tractaré de fomentar la seva virtualitat com una eina autonòmica i d'autogovern en el fet que la nostra comunitat insular hagi estat regne independent i privatiu durant

algun moment determinat de la nostra història. Fet aquest, tot sigui dit amb respecte, que no tothom pot esgrimir com a argument recercant a la història per justificar demandes actuals, favoritismes o privilegis sobre la resta. No és aquest el nostre camí, el Grup Parlamentari Popular aposta per un camí que sigui un camí de sinceritat, un camí de progrés, un camí que faci possible una major dinamització cap al perfeccionament de la nostra comunitat autònoma. Es tracta d'un camí de perfecció, si em permeten que rescati de la memòria literària aquell títol del llibre en què varen coincidir dos importants escriptors espanyols, Santa Teresa de Jesús i Pío Baroja. En el seu *Camino de perfección*, Santa Teresa de Jesús va fer una sàvia recomanació: "*Trate de no tomar atrás quien ha tomado camino*"; i el descregut Pío Baroja, en el llibre del mateix nom, va una visió crítica d'Espanya, però tocada d'una gran energia vital i d'una inquietud regeneracionista, magnífics tots dos llibres del mateix títol.

Però com que no és la literatura que convoca, sinó que és el camí de perfeccionament del nostre estatut, els diré amb tota sinceritat que crec que hem anat per un camí de moderació, amb criteris lògics i amb una actuació justa, no com l'explorador desorientat que va a veure què és el que troba, sense brúixola i sense indicis certs, sinó com aquell geògraf que intenta saber l'origen del riu, per això tira riu amunt fins arribar a la seva font.

Per ser justos, hem de partir de la Constitució del 1978, perquè ho hem de reconèixer, aquesta és la primera font que configura el riu mare d'on va néixer el ramal del qual es va nodrir el nostre estatut d'autonomia, perquè va ser en aquell moment quan els espanyols varen decidir sobre el nostre futur en llibertat, conscients que la nostra responsabilitat en un projecte polític comú que acabàs d'una vegada per totes amb els períodes de confrontació i de manca de llibertats, com les (...) durant quasi la meitat de tot el segle XX. La nostra constitució va establir les bases d'una convivència pacífica i amb llibertat, que són un reflex directe del que coneixem com l'esperit de la transició.

I aquesta constitució comuna, cercada i volguda per la pràctica majoria dels espanyols, és la que va obrir la porta al reconeixement de les peculiaritats pròpies de les nacionalitats i regions que conformen la nació espanyola, com a pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols, tal com resa l'article 2 de la Constitució. I també l'article 2, justament després de consagrar aquest gran principi de la unitat, reconeix i garanteix el dret de l'autonomia de les comunitats, però amb una exigència, amb una exigència, que es garanteixi el principi de solidaritat entre totes elles. I aquesta és una norma *sine qua non*, de la qual ningú no en pot escapar.

Amb aquest esperit, amb aquest marc es redactà l'any 1982 l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que s'aprovà definitivament dia 25 de febrer i va ser publicat dia 1 de març del 83.

Senyores i senyors diputats, el nostre estatut ha experimentat ja dues reformes anteriors per acomodar l'assumpció de noves competències i per adaptar-lo a la nova realitat de la Unió Europea. Vint-i-tres anys després encetam ara un nou repte: acomodar la Carta Magna de les Illes Balears,

l'Estatut d'Autonomia, a la nova realitat espanyola i a un aprofundiment de la descentralització de l'Estat, i aquest ha estat l'esperit que ha incentivat el Grup Parlamentari Popular a posar en marxa tots els mecanismes de la reforma. Que aquest es fes amb el mateix esperit de la transició, amb el major acord possible, que ja va ser possible fer un pacte constitucional. Perquè una reforma estatutària ha de respectar el marc constitucional vigent, i en cap cas no pot encobrir una reforma superposada.

Per açò, el Govern del Partit Popular va prendre el toro per les banyes i es va posar en marxa, sense alarmismes i sense por, i va formar una comissió d'experts presidida per la vicepresidenta Rosa Estaràs perquè, al marge de les pressions i dels interessos polítics partidistes, poguessin fer una reflexió global sobre la reforma de l'Estatut. I així va ser i així es va fer, i elaboraren un document que, sense cap dubte, ha estat una de les eines més valuoses de la ponència parlamentària, almenys per als membres del grup Parlamentari Popular.

Vull, idò, deixar constància del reconeixement i de la gratitud en nom de tot el Grup Parlamentari Popular, i va arribar l'hora que el Parlament assumís el seu protagonisme i al seva responsabilitat màxima que confereix el fet de ser la primera i principal representació de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Així, idò, dia 14 de desembre de l'any 2004, es varen constituir en ponència, integrada per Miquel Rosselló d'Esquerra Unida, Miquel Nadal del Grup Mixt, Eduard Riudavets del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i Joana Barceló i Francina Armengol del Grup Parlamentari Socialista, Guillem Camps, Miquel Jerez, Pep Mayans i un servidor, per part del Grup Parlamentari Popular. Aquesta ponència va tenir a bé proposar-me i nomenar-me com a coordinador general, responsabilitat aquesta que vaig assumir amb esperit de sacrifici, amb voluntat ferma d'arribar a acords, amb un propòsit determinant que es pogués fer una proposta comuna de tots, sense imposicions, sense vencedors i sense vençuts. I així vàrem treballar de valent durant 38 llarguíssimes reunions, perquè del que es tractava era de reelaborar la nostra carta magna autonòmica, emparada en la cobertura de dona la Constitució del 78.

Senyores i senyors diputats, arribats a aquest punt vull deixar constància del nostre reconeixement públic i agraïment personal i íntim a totes les persones que han pres part d'aquest procés. I ho faig des del reconeixement de la tasca, diguem que aquesta no ha estat fàcil, que hi ha hagut discussions i tensions, que encara és molt llarg el camí que queda per recórrer, però des del reconeixement que hem fet feina amb totes les limitacions pròpies, però carregats d'il·lusió i d'esperança, que l'empresa que teníem entre mans valia la pena i que ningú no té dret a desbaratar aquesta il·lusió.

I també ho faig d'agraïment, en primer lloc al nostre grup, al Grup Parlamentari Popular que, pel fet de ser el més nombrós, ha hagut de carregar amb la major responsabilitat, el seu suport l'hem sentit i ens ha animat a complir amb la missió que ens havien encomanat. Per açò, gràcies, moltes gràcies Sr. President Matas, moltes gràcies per aquest coratge i per aquesta

empenta, i permeti'm que digui també gràcies vicepresidenta, autèntica *alma mater* d'aquest procés.

(*Aldarull a la sala*)

Gràcies conseller d'Economia i Hisenda i gràcies a tots els membres del Govern perquè en cap moment aquest portaveu que els parla no s'ha sentit sol.

Però no seria just, no seria just si m'aturàs aquí, només en aquest agraïment, per molt important que sigui. Un diputat com jo, que ja duc quasi vint-i-quatre anys en aquesta cambra, no pot desaprovechar aquesta ocasió per donar les gràcies un a un, a tots els ponents dels grups de l'oposició, perquè, no ho dubteu, diguin el que diguin, fins i tot m'atrevesc avui a dir, diguem el que diguem, aquí, tots, per les nostres obligacions i per la nostra responsabilitat, han fet renúncies en aquest procés de negociació, per tant crec que és de justícia donar-vos les gràcies, a Eduard Riudavets, Miquel Nadal, Joana Barceló, Miquel Rosselló, Francina Armengol, juntament amb els diputats del nostre grup Guillem Camps, Miquel Jerez i Pep Mayans. Tots som els autèntics artífexs del projecte que avui presentem en aquesta cambra.

Sr. President, senyores i senyors diputats. I què és el que presentem? Presentem una reforma d'estatut que res no té a veure amb anteriors reformes que s'han aprovat en aquests vint-i-tres anys de vida. Aquesta, la d'avui, és una reforma amb profunditat, que toca tant parts que podríem anomenar de caràcter dogmàtic, com parts que podríem anomenar de caràcter orgànic.

Primer, una proposta que parteix d'una definició de la comunitat com a històrica, ja que història en majúscules és aquest període de vigència de l'Estatut, sense necessitat de cercar-la ni més lluny ni més enfora.

Segon, la insularitat té un reconeixement més explícit en diferents apartats, com a fet diferencial, mereixedor d'una protecció especial, i els poders públics són obligats a evitar que del fet diferencial es puguin derivar desequilibris econòmics o de qualsevol tipus que vulnerin el principi de la solidaritat.

Tercer, l'ampliació de competències inclou la creació de la policia autonòmica que garantirà una major estabilitat, la gestió compartida dels aeroports, la gestió de pesca marítima en aigües territorials, promoció turística a l'exterior, integració social dels immigrants, ordenació del litoral, entre d'altres; són moltes les competències a què podríem fer referència.

Quart, en matèria de finançament, es crea una agència tributària pròpia per als tributs cedits i es planteja en un termini transitori de deu anys l'aportació extraordinària de 3.000 milions d'euros de l'Estat a la comunitat per pal·liar el dèficit històric i la no participació de les grans inversions i xarxes de l'Estat. I amb tot l'afecte del món, Sra. Francina Armengol, ja me va bé poder-li admetre que nosaltres li hem acceptat el 80% si el 20% que vostès han acceptat són aquests 3.000 milions d'euros, gràcies.

Cinquè. Es consagra el principi de la solidaritat de les Illes Balears cap a la resta de comunitats, però amb una sola

condició: que el finançament per càpita mai no pot ser inferior a la mitjana espanyola, repetesc, que el finançament per càpita mai no pot ser inferior a la mitjana espanyola.

Sisè. En matèria institucional es crea el Consell de Formentera, el qual serà format per regidors de l'ajuntament. Els consells insulars, per primera vegada, passen a tenir com a pròpies un llistat de 22 competències amb capacitat reglamentària sobre aquestes. Es determina que els consells formin part de l'entramat institucional de la comunitat autònoma com a institucions bàsiques d'aquesta.

Setè. S'estableix el sistema de llistes separades dels consells i el Parlament. S'adjudica al president del Govern la capacitat per dissoldre el Parlament i de convocar consultes populars dins l'àmbit de la nostra comunitat. S'admet la possibilitat de legislar a través de decrets i lleis quan així ho demandi la urgència d'un assumpte.

Vuitè. Es crea el Consell Audiovisual, amb competència sobre els mitjans de titularitat pública i el Consell General del Poder Judicial de les Illes Balears.

Novè. S'estableix la possibilitat de col·laboració amb altres institucions, com l'Estat, la Unió Europea i la resta de comunitats.

Desè. Es posa un èmfasi especial a la defensa de les modalitats lingüístiques del català, sens perjudici de la unitat lingüística.

Podríem continuar, però crec que ja n'hi ha prou. Arribats a aquest punt, senyores i senyors diputats, només em queda concloure, i vull fer-ho amb una reflexió global i com a conseqüència d'aquesta una petició, la reflexió té el seu fonament o gira entorn de la nova responsabilitat que assumirem d'aquí a un moment amb la votació de presa en consideració de la reforma de l'Estatut. Assumim tots junts la responsabilitat de no fracassar, perquè és llarg el camí que ja hem fet plegats, perquè és molt important el que ja hem aconseguit i perquè, per a un optimista i vitalista com jo, estic fermament convençut que és molt tot el que ens uneix i molt poc el que ens separa. Per açò apel a la vostra sinceritat i al vostre provat sentit de la responsabilitat amb la nostra comunitat autònoma.

I acabaré manllevant aquella recomanació d'aquell, no puc fer de menys, gran polític lliberal conservador que va ser Whinston Churchill i que, després, al llarg de la història molts altres ens n'hem aprofitat, entre ells John Fitzgerald Kennedy, quan va dir: "En aquesta hora històrica i en les següents hem de pensar més en les pròximes generacions que en les pròximes eleccions". Amb aquesta convit ara a mantenir una actitud de responsabilitat i valentia política, vull dir que si així ho feim haurem complert amb el nostre deure, en cas contrari, haurem de respondre davant la nostra consciència, la nostra història, sigui aquesta personal, reduïda i circumscrita a la nostra realitat insular.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com tots els que m'han precedit en l'ús de la paraula, crec que som conscients que avui iniciem la tramitació d'una proposta de reforma d'Estatut d'Autonomia i que, per tant, aquest no és un debat qualsevol, és un debat d'una enorme transcendència per a la nostra comunitat autònoma, un debat d'una gran importància. Per a la formació, per al Grup Parlamentari que jo represent, Esquerra Unida i Els Verds, que ja en el seu programa electoral i que durant tot el debat dut fins ara, i així serà fins al final, ha apostat i aposta perquè el nostre Estatut d'Autonomia es col·loqui a la primera divisió de l'autogovern a nivell de l'Estat, ens sembla un moment important i volem, i vull amb la meua intervenció deixar clara i palesa quina és la posició del meu grup a hores d'ara, en el moment que ens trobam del debat.

Crec que feim aquest debat a un moment favorable, favorable per assolir majors quotes d'autogovern, per incrementar majors quotes d'autogovern, i és favorable perquè aquest debat es fa a un moment que arreu de l'Estat espanyol s'ha posat damunt la taula el debat del model d'Estat, s'ha obert el debat, s'ha obert el meló del model de l'Estat arrel de les darreres eleccions generals i per tant ha canviat aquella etapa on primaven els grans quilòmetres de bandera espanyola per una situació on es pot discutir a tot l'Estat quines modificacions cal introduir després de quasi trenta anys de Constitució i democràcia. Iniciem aquest debat avui també quan ja s'han obert camí distints estatuts d'autonomia a altres zones de l'Estat, el català, el qual dimecres s'aprova definitivament en el Senat; l'andalús, el qual s'ha aprovat ja en el Parlament andalús, i el valencià, el qual està definitivament aprovat. I van de camí l'aragonès i el canari. Aquest és també una guia que convindria que tinguéssim present, jo ja dic des de la meua posició inicial que nosaltres treballarem perquè el nostre Estatut s'assemblí el més possible al català i a l'andalús i el menys possible al valencià.

També és un bon moment, perquè és la primera vegada des que es discuteix el model d'Estat al nostre Estat i d'Estatut d'Autonomia aquí, que es fa un debat d'Estatut d'Autonomia o un debat de reforma de l'Estatut d'autonomia, sense un pacte previ dels grans patits estatals, es fa per primera vegada un debat, així ho va voler el nou president del Govern, i així s'ha fet, un debat iniciat des d'aquí i que no ha sortit d'un pacte dels grans partits, model que nosaltres sempre hem defensat.

Són aspectes, per tant, aquests positius que ens haurien d'encoratjar per començar amb il·lusió i esperança aquest proper camí que s'obri avui; però per arribar a avui han passat tres anys de legislatura, han passat molts mesos de ponència parlamentària i moltes anades i vingudes. No ens podem oblidar que el partit majoritari d'aquesta cambra, el Partit Popular, no tan sols es va presentar a les eleccions amb un programa que no duia la reforma de l'Estatut d'Autonomia al seu programa, sinó que fins i tot argumentava en aquell

moment que el model autonòmic estava tancat i acabat i que no calia introduir cap reforma. No de bades va votar en contra dues vegades de dues proposicions no de llei, una presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, i una altra pel nostre grup, en què demanàvem una reforma de l'Estatut d'Autonomia durant el primer any.

Va ser després de les eleccions generals que el Partit Popular va acceptar caminar cap a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, bona cosa en aquell moment, que nosaltres celebrem, i que ha fet possible que avui ens trobem on ens trobam, però des d'aleshores el Partit Popular s'ha caracteritzat per un pas endavant i un pas enrera duit per una mena de contradiccions de les quals ja s'ha parlat, que les hem viscut durant tot aquest temps, i que ha fet, en definitiva, retardar molt el procés i està pendent de quin camí li caldria prendre. Contradiccions que jo desitjaria que no s'expressessin d'aquí a dia 13 de juny, sinó que pivotàs fonamentalment l'interès d'aquesta comunitat autònoma; jo fins i tot diria probablement l'interès de la pròpia direcció del Partit Popular de Balears i no l'interès de la cúpula del partit a nivell estatal.

El Partit Socialista, PSIB-PSOE, ha, sense cap dubte, tengut una actitud positiva en el debat d'aquest Estatut, però cal recordar que va fer falta l'acord a Madrid entre el president Zapatero i l'oposició catalana perquè s'acceleràs de ben de ver les seves propostes i les seves iniciatives. No convé oblidar que durant tot el primer any coincidien, el Partit Socialista i el Particular, en què no s'havia d'incloure la finançació dins el text de reforma estatutària.

El Govern, com se'ns ha recordat des d'aquesta tribuna fa poc, va crear la comissió de savis, o la comissió d'experts; una comissió que sense cap dubte ha duit endavant una bona tàctica de millora tècnica i jurídica de l'Estatut vigent, que no me queda més remei que reconèixer que ha aportat idees interessants, però que cal també dir-ho, partia d'una filosofia que la reforma que calia fer era una reforma menor, una reforma instrumental i no una reforma en profunditat. Ha estat, per tant, no una comissió que s'ha situat al capdavant d'empènyer i recuperar el temps perdut dins el tema de l'autonomia, sinó que, en tot cas, s'ha situat dins l'àmbit més jurídic, més tècnic i menys engrescador, sense cap dubte, per a nosaltres.

Amb tot això, arribam a un text de reforma que avui es posa aquí en presa en consideració en aquest plenari; un text que des d'Esquerra Unida i Els Verds consideram que sense cap dubte és millor a l'Estatut vigent en aquests moments, incrementa el sostre, la capacitat d'autogovern que té l'Estatut actual, la qual cosa tampoc no és dir molt, recordem que partim de baix zero en aquesta cursa autonòmica en el marc de l'Estat espanyol. De totes formes cal reconèixer que ens situam a un text que millora substancialment l'Estatut vigent. Ens situam també a un text que millora el projecte aprovat per la comissió d'experts, que milloren la línia d'aprofundir més en l'autogovern. Que per utilitzar un símil, jo el situaria entre l'Estatut català i andalús i l'Estatut valencià, ni és l'Estatut valencià ni és l'Estatut català o andalús.

De totes formes, hem de dir amb claredat aquí que per a nosaltres, per a Esquerra Unida i Els Verds, encara queda molt

enfora de l'Estatut que nosaltres voldríem, encara queda molt lluny de l'aposta que avui caldria fer per una reforma de l'Estatut d'Autonomia que ens fes recuperar el temps perdut i que ens situàs de forma clara, com he dit al principi de la meua intervenció, a la primera divisió de l'autogovern.

Quines serien per a nosaltres les millores que notam en aquest text que avui es du a debat i a discussió? Amb les millores, quasi amb totes, coincidiria amb la llista que ha fet el Sr. Huguet, la diferència és que tenc una pàgina darrera que després diu el que falta, que és on ja no coincidim, però començaré per les millores i per les coincidències. Sense cap dubte, definir la nostra comunitat autònoma com a una nacionalitat històrica, assumir amb més valentia aquest concepte ens sembla interessant, important; el reconeixement de la insularitat de forma clara dins les senyes d'identitat i que, per tant, les conseqüències que això té en una sèrie d'aspectes ens pareix interessant; l'increment de les competències de l'Estat vingudes cap a la nostra comunitat autònoma, l'article 10, 11 i 12, sense cap dubte hi ha algunes de les coses molt interessants i que suposen un creixement del sostre competencial; la possibilitat de dissolució del Parlament per part del president li dóna majoria d'edat a aquesta comunitat autònoma de forma clara i rotunda; la definició dels consells insulars com a parts de l'entramat de la comunitat autònoma dins l'article 18 i, per tant, en definitiva, el pes, jo diria, el fort accent insularista que té aquest text amb el qual nosaltres ens identifiquem amb aquest concepte, ens sembla també un element important o, per posar un altre exemple, la definició de les relacions amb la Unió Europea.

Respecte del finançament la meua posició és diferent. Clar, jo crec, de totes formes nosaltres partim, Esquerra Unida i Els Verds, de la posició del concert econòmic i d'un pacte federal entre comunitats, aquesta és la nostra posició, aquesta és la posició que defensarem, aquesta és la posició que hem defensat, però he de reconèixer que el redactat actual millora substancialment el que hi havia, com ha dit abans el Sr. Miquel Nadal, i que, sobretot, l'apartat del que, diguéssim políticament incorrectament diríem deute històric, però que és això, me pareix molt agosarat i encertat.

Però nosaltres volem seguir treballant per incorporar tota una sèrie d'aspectes que encara no s'han incorporat i que treballarem d'aquí fins al final perquè això sigui possible. Nosaltres volem que l'ús de la llengua catalana, de la nostra llengua, sigui reconeguda com a un dret i un deure de tots i totes els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. I em dirigesc als dos partits majoritaris, i en aquest cas especialment al Partit Socialista, no puc entendre perquè es pot acceptar quasi tot el que diu el model de finançament de l'Estatut català, i no passa res, i no obstant això no es pot acceptar aquest; no ho puc entendre, a mi que m'ho expliquin perquè no ho puc entendre, què és que quan parlem de "peles" sí i quan parlem de cultura no? Jo no ho puc entendre.

Crec que fa falta un text que ens doni majoria d'edat i que reconegui els drets i els deures dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, per això jo apostaria per un títol específic, com fa l'Estatut andalús, com fa l'Estatut català, com farà l'aragonès, com fa el canari, fins i tot el valencià, fixa't.

Definir millor les competències, que evitarien, entrar ara amb audàcia a definir millor les competències, evitaríem conflictes després amb el Tribunal Constitucional, com més clar queda el que és de l'Estat i més clar queda el que és de la comunitat autònoma, més facilitam el funcionament de l'administració en general.

Nosaltres apostam perquè la barrera per entrar a les institucions els partits polítics no sigui del 5% sinó del 3%, per facilitar la participació i la més ampla democràcia.

Nosaltres apostam per un article 39 de les competències dels consells que també afini clarament, com més clar quedi menys dificultats, menys contradiccions existiran.

Apostam per les relacions entre les comunitats, que s'obrin relacions a nivell d'Estatut amb temes de cultura i llengua amb les comunitats de parla catalana i apostam per un consell autonòmic de poder judicial.

Davant aquesta valoració de l'actual text, la nostra votació avui aquí serà d'abstenció, creim que és la millor forma d'expressar aquí i de cara a l'opinió pública el que ara pensam, un tassó mig ple o un tassó mig buit, és igual, aquest matís ja el deix als mitjans de comunicació, però el situam entorn d'un 50% del que nosaltres voldríem. Per suposat seria injust un vot negatiu, però no estam en condicions, desgraciadament, encara avui, de fer un vot afirmatiu. Però mantenim l'esperança de millorant aquest text -vaig acabant, Sr. President-, tenim l'esperança de millorar aquest temps, nosaltres seguirem treballant tot el període d'esmenes, com ho hem fet fins ara amb tota la nostra capacitat per intentar millorar. Seguirem treballant en el Parlament estatal per a la millora, si el Parlament estatal ha estat capaç de fer retrocedir, reduir aspectes de l'Estatut català, per què no hem d'aconseguir nosaltres que millori aspectes? Per tant, no perdem les esperances fins al final, seguirem treballant fins al final en aquest sentit.

I ja per acabar, Sr. President, i com han acabat els altres, fent una crida a tothom, el Sr. Huguet, que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ha dit que el seu camí ha estat el camí de la moderació. Me pareix molt bé i, a més, vull aprofitar també l'avinentesa per felicitar la feina de la comissió, de la ponència i del seu coordinador des d'aquesta tribuna, però li demanaria que ara canviï la moderació per l'ambició; crec que l'etapa que s'obre avui, des d'avui a dia 13 de juny, és una etapa que hauria d'estar caracteritzada pel consens, sense cap dubte, pel debat, pel diàleg, pel que faci falta per arribar a acords, però sense cap dubte per l'ambició. Aquesta comunitat autònoma no s'hauria de permetre que aprovéssim un text d'Estatut d'Autonomia que quedàs per darrera de l'Estatut andalús, de l'Estatut aragonès o de l'Estatut canari, no ens ho podem permetre, basta ajustar el que hem d'anar ajustant perquè s'aprovi un text que vagi al màxim possible en el nivell d'auto..., jo sé que no arribarà al text que nosaltres defensaríem, jo sé que no arribarà a aquest text, però no pot quedar com està ara ni molt manco.

Nosaltres voldríem i desitjaríem, i amb això acab, faig un vot perquè el nostre vot d'abstenció avui es pugui transformar en un vot favorable i afirmatiu dia 13 de juny.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El passat 7 d'octubre del 2004, ara ja fa un any i mig, aquesta cambra aprovava una proposta de resolució, la segona de 76 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, per la qual es va acordar de constituir la Ponència per a la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Aquella aprovació va ser l'inici del procés que ha portat al present debat, era l'inici d'un procés que fins aquell moment, per cert, el Partit Popular considerava innecessari, perillós i que no responia als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Malgrat tot, però, la nostra proposta va ser aprovada.

Però el mateix dia, el mateix dia, i això és significatiu, una altra proposta de resolució, la primera, va ser rebutjada, aquesta deia així: "El Parlament de les Illes Balears proclama que les Illes Balears són una realitat nacional i insta el Govern de les Illes Balears a assumir i defensar aquesta concepció". I és precisament, senyores diputades i senyors diputats, la disparitat d'aquestes dues votacions, una aprovada, l'altra rebutjada, la que ens dóna la clau per entendre el rerafons que ens ha portat a l'actual situació. Perquè en aquest procés de reforma de l'Estatut s'han confrontat dues concepcions antagòniques, per una part els que entenen l'Estatut i la pròpia comunitat autònoma com a una simple qüestió administrativa, com a un mer instrument polític, i els que pensam que l'autonomia i l'Estatut que li dóna carta de naturalesa són passes en la consecució de l'autogovern al qual els pobles de les Illes Balears tenen dret, l'autogovern que és inherent a la nostra existència com a poble, autogovern que ens pertoca i que no és fruit ni ho serà mai d'una concessió graciosa i gracioble.

Perquè, malgrat el que digui el Sr. Huguet, que ho ha dit fa un moment, els drets no s'atorguen, ni la Constitució ni ningú, els drets es tenen, encara que se'ns negui i es prohibeixi en ocasions el seu exercici. Es confronten llavors la concepció de l'Estatut com a una carta atorgada i la concepció de l'Estatut com a un embrió de constitució per a la nostra terra, com el reconeixement d'un dret pels llargs anys negat i perseguit. Pens que al llarg d'aquest debat, més enllà de qüestions conjunturals, més enllà dels legítims posicionaments de partit no hem d'oblidar la raó de fons que és subjacent a tot allò que puguem dir o callar des d'aquesta tribuna. Només si tenim ben present aquesta dicotomia, podem entendre les distintes postures que han exposat els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula i, sens dubte, només tenint presents aquestes concepcions enfrontades es pot comprendre la nostra postura del nostre grup parlamentari.

I havent fet aquest aclariment inicial, entrem a parlar de la proposta de reforma concreta que avui se'ns presenta i parlem primer de les formes, que després parlarem del fons. Hem de dir de bon principi, per si qualcú no ho tenia clar, que aquesta proposta no és la proposta del nostre Estatut, però és cert que

n'hi ha molt de nostre en aquest Estatut, ja que des del començament dels treballs de la ponència parlamentària, des del primer dia, el nostre grup parlamentari ha presentat múltiples propostes, documents articulats, propostes de transacció, hem presentat propostes articulades de reforma per a tots i cadascun dels títols de l'Estatut. Hem fet tots els esforços possibles per aconseguir un nou Estatut fruit del consens i que avancés significativament en l'autogovern, i això ho hem fet tot sabent de les dificultats que hi hauria perquè s'acceptés el nostre model.

Potser alguns poden considerar que tota aquesta feina ha estat una tasca inútil per la nostra part i fins i tot poden pensar que ha estat una ingenuïtat política, però per a nosaltres és, i perdonin l'expressió ressonant, pur i simple patriotisme, i aquesta serà la nostra opció en el que resta de tramitació. Perquè els he de dir que en alguns moments vam arribar a creure que l'acord era possible, vam arribar a pensar que tots els partits serien capaços d'obviar els interessos partidistes en ares del superior interès comú, i en això és evident, prou evident, que ens vàrem equivocar. El proppassat dimarts, 25 d'abril, ara fa quinze dies, el Partit Popular ens va llançar un ultimàtum, ens va imposar un tot o res, en una operació que vorejava sinó hi caia de ple en la grolleria política, se'ns cominà a acceptar un text, sense temps per llegir-lo, sense temps per discutir-lo, sense espai per al consens, i és el text que avui es presenta al plenari d'aquesta cambra.

Nosaltres no vam signar aquest text imposat, no ens vam fotografiar portant-lo al registre, no vam voler avalar amb la nostra signatura aquesta maniobra interessada i fredament executada. La coherència política és un valor que es cotitza poc avui en dia, però estic convençut que ser coherents i defensar uns mínims de dignitat, més enllà d'estratègies conjunturals, és un patrimoni del PSM-Entesa Nacionalista que mai no hem de perdre, ni molt manco menysprear, un partit que, per cert, té responsabilitats de govern a nombrosos ajuntaments i també al Consell de Menorca, sense que açò impliqui en cap moment cessió ideològica. Perquè ara ens trobam amb una situació ben estranya, ens trobam amb un text, que, malgrat portar la signatura de tres partits, és la proposta imposada pel Partit Popular que, només pel que he sentit aquí, UM assumeix. Una proposta de mínims que no respon ni de bon tros a les necessitats del poble de les Illes Balears, que no ens treu del furgó de cua del procés autònom i que no fa honor al que ens mereixem com a poble, al que ens mereixem per la nostra història, per les nostres senyes d'identitat, pels nostres fets diferencials.

Moltes són les discrepàncies del nostre grup parlamentari respecte del text imposat, podria estar hores analitzant-ho, però no és el cas ni crec que tenguim la possibilitat; parlem només llavors, dels aspectes cabdals i parlem primer d'un tema molt sensible per al nostre grup parlamentari, parlem de la consideració de la llengua catalana, la llengua pròpia de les Illes Balears. La nostra discrepància és clara, defensam la igualtat de les dues llengües oficials a les Illes Balears, defensam l'equiparació de la llengua catalana amb la llengua castellana, no demanam privilegis ni volem imposar res, simplement pretenem que la cooficialitat suposi la igual condició de les dues llengües. Una equiparació que implica, naturalment, el deure de coneixement inherent a l'oficialitat

d'una llengua, inherent a l'oficialitat d'una llengua; una equiparació que també suposa que, després de 30 anys de democràcia i 23 d'autonomia hi deixi d'haver ciutadans de primera i ciutadans de segona en funció de la llengua que parlen. Perquè siguem clars, un tractament diferenciat, distints criteris entre les llengües és per fer una discriminació.

Però açò ho va explicar millor del que ho pugui explicar jo un il·lustre menorquí a les pàgines d'un periòdic, escrivia no fa massa Josep Maria Quintana: "Quan nosaltres demanem que les comunitats autònomes que tenen llengua pròpia, no castellana, el coneixement d'aquesta sigui també, com el del castellà, obligatori per a tots els ciutadans, no volem imposar res d'especial o, si més no, no volem imposar res que vagi més enllà del que, per disposició legal, sempre se'ns ha imposat a nosaltres, que coneguem, tot i no ser la nostra llengua pròpia, el castellà." Doncs bé, açò mateix i res més, que tenguin obligació de conèixer el català, el gallec, el basc, és el que nosaltres demanam als ciutadans que habitin les comunitats autònomes que tenen com a pròpies aquestes llengües. I desenganyem-nos, només aleshores podrem parlar pròpiament de bilingüisme i co-oficialitat.

Queda prou clara, crec, amb aquestes paraules la nostra postura. Potser, ja només cal explicar que, com assenyala el professor Isidor Mari, també a un article recent: "Les conseqüències reals del deure de coneixement de les llengües oficials són bàsicament dues: l'obligació dels poders públics d'assegurar-ne el coneixement en els plans d'estudis oficials i la impossibilitat dels ciutadans d'al·legar incomprensió d'una llengua oficial davant d'una comunicació feta en aquesta llengua". Res més que açò, però tampoc res manco que açò. Demanam al Partit Popular que reconsideri la seva postura i aposti per la igualtat entre les llengües. I demanam també, molt especialment al Partit Socialista, que assumeixi la postura que sobre açò ha defensat el seu partit a Catalunya i fins i tot ha defensat el seu partit al Congrés de Diputats i que defensi també aquí, a les Illes Balears, l'equiparació de les dues llengües oficials.

Però bé, passem ja al segon punt important de discrepància. La proposta imposada pel Partit Popular avança, ho hem de reconèixer, ho reconec, en el reconeixement del paper institucional dels consells insulars, però és un avanç, al nostre parer, tímid, confús i avar. Al nostre parer cal que el nou Estatut aclareixi l'arquitectura institucional de les Illes Balears i que en conseqüència les competències pròpies dels consells insulars siguin considerades exclusives, siguin àmpliament detallades i se n'asseguri explícitament el seu finançament. Hem d'acabar d'una vegada per totes amb les ingerències, invasions i interferències del Govern de les Illes Balears en la tasca dels consells insulars. Si una competència és pròpia dels consells hem de deixar ben clar que les úniques capacitats que li resten al Govern, sobre aquesta competència, són la coordinació i les relacions, d'acord amb els consells, amb Madrid, res més. Si no ho tenim clar açò i si no ho deixa clar aquest Estatut no solucionarem el problema i l'enfrontament institucional seguirà sent la tònica general. Vivim a una comunitat pluriinsular i ho hem d'assumir amb totes les conseqüències; només des del respecte al govern de cada illa, només des de la concepció que els consells són els governs de cada illa, només des de la idea que el Govern de les Illes

Balears no ho ha de controlar tot, només així podem avançar en la unitat d'un projecte comú dels pobles distints i diversos de les Illes Balears.

I seguint amb els consells insulars, parlem ara del Consell de Formentera. Sense embuts ni cauteles ni mitges paraules, hem de dir que el nostre grup parlamentari en cap moment s'ha oposat a la creació del Consell de Formentera, potser, és cert, no en vèiem gaire la necessitat quan, amb 23 anys d'autonomia, mai no s'ha desenvolupat ni s'ha demanat que es desenvolupés la disposició adicional de l'actual Estatut que permet a l'Ajuntament de Formentera assumir competències autonòmiques. Però així i tot no ens hi hem oposat, el contrari, hem fet tot el possible per cercar fórmules de consens; quan el problema per l'equilibri territorial, vam posar damunt la taula diverses solucions; quan el problema passà a ser la data de creació, recollírem l'informe de l'Ajuntament de Formentera i vàrem proposar un redactat que va fer possible el consens, el mateix consens que unilateralment va trencar el Partit Popular el dia 22 del mes passat.

I en aquest sentit vull que segueixi la meua intervenció al respecte, la variació de l'arquitectura territorial de la nostra comunitat exigeix consens, exigeix el màxim acord, no es poden prendre decisions d'aquesta envergadura d'una forma unilateral, no es poden prendre si no es volen propiciar fractures indesitjables. Esperam que al llarg de la tramitació parlamentària, i els assegurem que nosaltres farem el possible, com sempre, es torni imposar el seny i el consens sobre un tema tan sensible, però no hem de tancar, aquí dins no hem de tancar els ulls a la realitat, ni tenir por de dir les veritats del barquer: darrera la polèmica generada pel Consell de Formentera hi ha evidents interessos electorals, açò és la realitat i no ho hem d'amagar. Però sens dubte, aquests interessos, per molt legítims que puguin arribar a ser, no han de pesar tant com per bloquejar una reforma estatutària. Senyores diputades i senyors diputats, cal responsabilitat i sentit de país.

I entrem ara ja en un altre tema, en una altra problemàtica, parlem de finançament. Volem deixar ben clar, en primer lloc, que el nostre grup nacionalista i progressista aposta clarament per la solidaritat, volem ser solidaris, però també constatarem que el model de finançament ha de fer possible l'autogovern. Tenim ben clar que el principi d'autonomia financera que, per cert, recull l'article 156 de la Constitució, és requisit indispensable per poder exercir efectivament el nostre autogovern. Avui és àmpliament acceptat per tots els grups d'aquesta cambra, però no sempre ha estat així, que les Illes Balears pateixen una endèmica discriminació fiscal, som, amb diferència, la comunitat que més aporta a les arques estatals sense que aquesta aportació es vegi compensada abastament des de l'Estat.

Malauradament, la proposta que avui discutim no soluciona ni hi fa prop el problema, es limita a intentar garantir més inversions sense posar remei a l'espoli fiscal que patim. Amb la proposta del Partit Popular l'Estat segueix decidint el sistema de finançament, segueix amb potestat per imposar-nos tots els mecanismes d'anivellament que vulgui, segueix fent possible que les Illes Balears aportin a l'Estat el 15% del seu producte interior brut. I és que açò és el problema fonamental i açò no ho dic jo, o no només ho dic jo, ho diuen els més prestigiosos

economistes, i fins i tot, per cert, ho deia l'altre dia el president Matas a una resposta parlamentària, quan afirmava textualment: "A mi que em cedeixin el 50% de l'IRPF, si tanmateix després em fan tornar els doblers a Madrid, no em serveix de res". Efectivament, però malgrat aquestes paraules del president, el Partit Popular presenta una proposta que, després de despullar-la de retòrica, no modifica res i ens força a seguir sent un país dependent, sotmès als interessos econòmics de Madrid.

I és que per solucionar aquest problema cabdal per al nostre autogovern només hi ha una solució possible i justa: el sistema de concert econòmic, un sistema just i solidari i perfectament constitucional, que solucionaria d'una vegada per totes els nostres problemes de finançament. Així ho afirmava, per cert, un parlamentari amb més experiència que jo, quan deia: "*Tampoco podemos admitir la objeción de que el sistema de concierto pudiera ser inconstitucional o aconstitucional, porque nosotros encontramos un asiento constitucional perfecto en el apartado 3 del artículo 57 de la Constitución, que dice que mediante ley podrá regularse el ejercicio de las competencias financieras. Por consiguiente, creemos que nada, absolutamente nada se opone en la Constitución, y que incluso este apartado que acabo de leer invita a pensar en sistemas de colaboración financiera entre el Estado y las comunidades autónomas, entre las cuales cabría perfectamente este sistema de convenio o concierto*". Són paraules pronunciades des d'aquesta mateixa tribuna pel Sr. González Ortea, portaveu del Partit Popular el 29 de gener del 1991. Això té ser incoherents, això té moure's segons bufi el vent, que llavors les paraules pronunciades es converteixen en acusacions i que el *Diari de Sessions*, en lloc de ser un aliat com ho és per a tots, es converteix en un testimoni incòmode.

Demana, llavors, a tots els grups de la cambra que se sumin a la proposta de concert, que per sobre de partidismes i obediències degudes apostin per l'únic sistema de finançament que garanteix un veritable autogovern per a les Illes Balears, el sistema de concert, que a la nostra proposta anomenam pacte econòmic de les Illes Balears, que, per cert, garanteix el finançament de la comunitat autònoma, però també garanteix, amb capítols específics, el finançament dels municipis i dels consells insulars.

Però vull seguir, mentre em quedi temps per fer-ho, anomenant les nostres discrepàncies amb la proposta de mínims del Partit Popular, que n'hi ha més. Puc parlar llavors de la negativa del Partit Popular a incorporar un títol específic de drets i deures dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. El nostre grup parlamentari va aportar a la ponència una redacció articulada, assenyada, moderada, tranquil·la, el Partit Popular s'ha negat a incorporar-la amb l'excusa que no tindria cap validesa jurídica, però jo, que som molt mal pensat, pens que el motiu real és un altre: la incorporació d'un títol així esdevindria un compromís per a l'acció del Govern, esdevindria un camí marcat que el Govern estaria obligat a respectar a tota la legislació que portés al Parlament, esdevindria un paràmetre que faria impossible o molt difícil la discrecionalitat en les mesures del Govern pel que fa als drets de la persona. I açò, com que jo som mal pensat, pens que és el que no pot acceptar el Partit Popular.

Podria seguir, *ad infinitum*, enumerant les nostres discrepàncies, podríem parlar de la renúncia a establir un sistema de justícia propi, efectivament propi; podria parlar dels retalls, profunds retalls a la proposta de títol competencial que, amb dos redactats diferents, el nostre grup ha presentat en solitari; podríem analitzar el marc esquifit en què es deixen les possibles relacions amb altres comunitats autònomes.

Però tornem on hem començat, tornem a la nostra concepció d'autogovern; per al PSM-Entesa Nacionalista els pobles de les Illes Balears, representats en aquest Parlament tenen el dret a decidir sobre allò que més els convé a cada moment sobre els seus presents i el seu futur, sobre el seu estatus polític i les seves institucions, sense tuteles ni coaccions, sense vetos ni benediccions, els pobles de les Illes Balears són sobirans per elegir el seu camí, i això és el que hauríem de reflectir en aquest Estatut.

No vull ni puc allargar-me gaire més, i en aquest sentit vull acabar la meua intervenció fent una apel·lació final al Partit Popular, el partit que ostenta el Govern de les Illes Balears i la majoria en aquesta cambra, i ho vull fer amb una frase d'un dels referents històrics de la dreta espanyola, per si així ho entenen millor; deia Cánovas del Castillo que "*En política no hay que desear ninguna otra cosa más que lo que sea realizable*". Senyors del Partit Popular, no hi ha excuses, avui comptar amb un Estatut de primera és realitzable, avui equiparar les llengües és realitzable, avui millorar el finançament és realitzable, avui la situació política ho fa realitzable, una altra cosa és que la seva obediència a Madrid ho faci impossible.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Té la paraula la vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Obre qüestió incidental en aquest moment davant un dels temes més transcendents que tendrem, sense cap dubte, aquesta legislatura en seu parlamentària. Després de 23 anys d'autonomia les Illes Balears necessitem un nou Estatut, una carta magna que congregui la voluntat i l'autogovern dels ciutadans de la nostra terra. Temps enrera fórem un regne enmig de la mar que ens configurarà en una llengua i una cultura i una història pròpies, però aquesta mateixa història ens ha ensenyat que el millor instrument de progrés serà sempre tenir capacitat de decisió i haver de decidir el que es decideixi aquí en aquest Parlament de les Illes Balears. En aquests 23 anys les Illes Balears s'han dotat d'institucions d'autogovern, s'han posat les bases del benestar i hem construït entre tots una societat pròspera, una societat amb empenta i en definitiva una societat que té un sentiment molt acusat de solidaritat i de convivència en pau.

Tenim una societat viva, plural, sana, lluitadora, solidària i, el que és més important, avançant dia a dia.

Aquest Estatut d'Autonomia ha tengut, al llarg d'aquests 23 anys, quatre reformes i avui volem fer un pas més que qualitatiu per dotar la nostra autonomia de la major plenitud, aquesta és l'hora, i ho faig en nom del Govern, d'afrontar nous reptes que ens permetin oferir millors condicions de vida per a tots els ciutadans i ciutadanes de la nostra terra i adaptar-nos als nous temps. És aquest, per tant, un dia històric i significatiu, una nota important a la nostra història autonòmica i haurem de fer entre tots un esforç de pedagogia, Sra. Armengol, per a no minusvalorar el que feim en aquest moment i aquest esforç de pedagogia és el que estic intentant fer en aquest moment per a vertaderament posar en majúscules aquest dia i aquesta hora.

En aquest sentit, la comissió assessora del Govern, que de vegades qualcu infravalora, va fer una feina al llarg de quaranta sessions extraordinària i que crec que és de justícia reconèixer, en representació de membres de totes les ideologies i de tots els partits polítics que evidentment feien un assessorament jurídic, que no polític, que ha estat molt important per al Govern i també per la ponència estatutària. No entenc actituds que condueixin a minusvalorar la feina de ningú, quan la categoria humana i professional dels que seien en aquesta comissió era molt per damunt de jo mateixa i crec que de tots els membres que avui seuen en aquest Parlament. Per tant, el meu suport a la figura del Sr. Fèlix Pons, d'Ignasi Ribas, de Bartomeu Colom, de Pilar Ferrer i de tots els que hi varen participar, que vostès ja coneixen, perquè crec que són persones amb un reconegut prestigi que, en cap cas, han d'estar minusvalorades, sinó tot el contrari, hem d'agrair, és el moment dels agraïments, la seva feina inqüestionable al llarg d'aquestes quaranta sessions.

També la societat civil havia de parlar i amb aquest motiu jo personalment m'he reunit amb 486 associacions de les Illes Balears, perquè creim que, a més de parlar el representant del poble, havia de parlar la societat civil, i per això vàrem organitzar aquestes innumbrables visites a entitats i associacions de les Illes Balears, perquè també ells havien de parlar, és el moment de què parli la gent, de què parlin les persones, de què parli la societat. I per això hem intentat traslladar les seves propostes a aquesta proposta estatutària. I també havien de parlar les famílies, per això vàrem obrir una pàgina web, perquè tot el món hi pugui adreçar-se i la participació ciutadana pogués ser plena en aquest procés d'elaboració de la nostra norma més important que és l'Estatut d'Autonomia.

Elaborar un estatut d'autonomia no és una gestió de govern, però la implicació del govern és evident, és una qüestió d'Estat que reclama que tots hi participem i que també el Govern hi faci, com estam fent, el seu esforç. Significa això moltes renúncies perquè l'objectiu és recollir les ànsies comunes del conjunt del poble de les Illes Balears. Simultàniament, la ponència, des del mes de desembre de l'any 2004, s'ha reunit 38 vegades i per tant en aquest punt he de fer un reconeixement explícit a la feina, la disciplina i el bon fer de tota la ponència que ha duit endavant aquesta tasca de reforma estatutària. Posteriorment hi va haver una encallada en aquesta ponència i, per petició de tots els grups polítics, amb preguntes dirigides al

nostre president, es va acordar la creació d'una comissió política, que jo coordinava, per tal de poder desbloquejar el text. Des del primer moment d'aquesta comissió política, que es va reunir dues vegades, dia 12 d'abril i dia 22, vàrem assumir tots el compromís que dia 26 d'abril el text sortiria per tal d'empènyer en tots els procediments i que no poguessin dir que quedava per ningú que aquest text no s'aprovàs abans de dia 13 de juny. Aquesta és la feina que vàrem fer i per això vàrem desbloquejar el text, que era la feina que se m'havia encarregat i aquest text va ser registrat dia 26 d'abril d'enguany i per tant va començar la seva tramitació parlamentària, que és el que ens situa al dia d'avui.

Vull agrair la firma del 80% d'aquesta cambra en aquest text, que no és més que un primer pas per a una feina que vindrà posteriorment i per tant l'agraïment a Unió Mallorquina, l'agraïment al Partit Socialista, perquè tot junts, juntament amb els que no varen firmar, però avui també vull agrair el seu vot d'abstenció, Esquerra Unida i el PSM, hem d'empènyer aquest procés. Ningú no pot anar contra els seus propis actes i ara del que es tracta és de remar conjuntament.

Tanmateix queda molt de camí per fer, per recórrer, i aquest camí no està exempt de dificultats. Crec, Sra. Armengol, que aquest és un bon text des dels seus continguts, que no vol dir que sigui ni tancat ni definitiu. Tots hem d'estar oberts a millores, això requerirà de moltíssima capacitat de diàleg, de negociació, de moltíssim d'esforç per part de tots per atracar posicions, per difondre desconfiances, superar moments difícils, que són normals, no hi ha cap estatut que no es faci tenint moments difícil, però serà sempre un esforç rendible, Sra. Armengol, i apel a la seva capacitat de deixar els descontentaments, les paraules agressives, les actituds histriòniques per a d'altres debats, perquè en aquest debat requerim de moltíssima capacitat de tarannà, de diàleg i de comprensió, i deixar les polítiques de campanar per a d'altres debats, que segurament ens ho agrairan els ciutadans. Per això voldria dir que aquest és un esforç que serà rendible i que no només tenim, com a govern, l'obligació d'intentar-ho, sinó que tenim l'obligació d'aconseguir-ho, i aquesta és la nostra obligació.

Per tant, ens comprometem a impulsar aquest procés de reforma estatutària, a allargar la mà i a fer tots els esforços possibles perquè la reforma vegi el consens i vegi la llum amb un consens molt ampli. Voldria també en aquest punt agrair l'aportació inestimable del Sr. Riudavets, portaveu del PSM, que, malgrat el seu partit no ha signat la proposta, però avui fa una abstenció positiva, ha estat l'artífex, sense cap dubte, del títol competencial, que nosaltres hem acceptat en el títol segon, ha estat l'artífex del tema del règim local, que nosaltres hem acceptat les seves propostes, ha fet una feina incansable en tot el tema de l'organització institucional de la comunitat autònoma i també del finançament. I per suposat també d'Esquerra Unida, que ha anat posant tots els seus esforços perquè aquesta maquinària caminàs.

S'han acabat, jo crec, i ho dic a tots, els percentatges de propietat, aquest ha de ser l'Estatut d'Autonomia de tots. I un apunt que me veig obligada a fer, així com ha transcorregut el debat, ningú imita ningú, ja que si no estaríem condemnats al fracàs; el que és bo per a un col·lectiu de ciutadans pot ser

dolen per a un poble i a l'inrevés; cada poble ha d'escollir el seu camí adequat per avançar a la història, tenim una llarga trajectòria com a autonomia i ens en sentim orgullosos d'ella, 23 anys d'autonomia lluitant per fer una comunitat com la que tenim. Per tant, no acceptarem, perquè estam convençuts d'això, ni una autonomia rebaixada, ni una autonomia limitada. No volem ser més que ningú, Sra. Armengol, d'acord, però tampoc menys; però volem tenir el nostre propi projecte, volem seguir el nostre propi camí. No s'és de primera per copiar Andalusia o Catalunya o València o Galícia o Canàries, s'és de primera si garantim que tots els ciutadans de les Illes Balears tenen els mateixos drets que la resta d'Espanya.

(Aplaudiments)

S'és de primera quan defensam multilateralitat que a tots beneficia; s'és de primera quan ens deixen ser nosaltres mateixos, conèixer les nostres necessitats i diferenciar-les. Així s'és de primera, creant ocupació, creant creixement econòmic i creant futur i escoltant la gent de Balears i per a Balears.

Del *café para todos* de la transició vostès me diuen que hem passat a *la fotocopia para todos*, no em pareix bé. Tenim un projecte que és el nostre, el projecte balear, amb un títol primer que ens parla de nacionalitat històrica, que ens parla d'insularitat, només nosaltres i Canàries tenim aquest fet tan important que es ressalta tot just començar el títol preliminar. Volem fer un Estatut per superació i no per emulació, amb paraules de Fèlix Pons. Volem, al mateix temps, ressaltar el nostre compromís amb la llengua i amb les nostres modalitats insulars. Volem parlar del nostre dret propi, propi nostre, diferent de la resta d'Espanya. Volem parlar de les nostres comunitats a l'exterior i dels principis que han de regir aquesta reforma estatutària, el principi de la llibertat, de la pau, del progrés, de caminar junts, de la cohesió social, de les infraestructures.

És un projecte obert, voldria en aquest punt, per tant, fer una cridada perquè tots s'hi apuntassin. En el tema competencial és clar que defensam totes les competències que puguin ser bones per donar un millor servei al ciutadà, perquè aquest és un projecte ambiciós, que garanteix més autonomia, però sense greuges ni confrontació amb ningú, a diferència del que ha fet l'Estatut català. Aquest és un Estatut d'Autonomia perquè els ciutadans d'aquestes illes visquin millor, no perquè jo tenguí més poder ni la Sra. Barceló, ni el Sr. Palau, ni la Sra. Munar, és un Estatut perquè vertaderament ens plantegem de quina manera es dona millor servei als ciutadans, tenint competències en costes, en el que serien autoritzacions i concessions; tenint competència en pesca, en el que serien les dotze milles del mar territorial; competències en immigració, dins el que possibilita el marc de la immigració, per això no tenim competència executiva, perquè no ho possibilita la Constitució, perquè la dona com a exclusiva a l'Estat, el que podem tenir i és el que proposa la nostra reforma és una comissió amb l'Estat perquè ens informi de tot el que serien aquells permisos que dona als immigrants, que després, nosaltres, com a competència exclusiva els hem de donar salut, els hem de donar educació, els hem de donar habitatge i benestar.

Per tant, evidentment, ens hi trobarem, en el tema de competències hem acceptat la proposta del PSM, però és una proposta ambiciosa. Tendrem una policia autonòmica pròpia, que segurament ens farà més competitiu en matèria turística, perquè turisme sense seguretat és parlar d'un absurd. Parlarem de co-gestió de ports i aeroports d'interès general, un tema cabdal per a una societat que viu del turisme i que podem co-gestionar els ports i els aeroports d'interès general. Parlem de conciliació de vida familiar i laboral, de polítiques d'igualtat de sexe, de principis generals. Però vostè els anomena drets i jo els dic principis rectoris, tal com varen defensar tots els membres de la comissió d'experts; no hi ha cap dret que sigui dret si després no els pots protegir quan s'incompleix. Si un dret és, per exemple, el de l'accés a les noves tecnologies, aquest és un principi, que després aquest principi es reflectirà en alguns altres drets, però no és un dret, perquè si qualcú no té aquest accés, com es garanteix la defensa davant els tribunals. O què vol dir, que aquí tendrem uns drets distints de la resta de comunitats autònomes? I si un mallorquí se'n va viure a Extremadura, deixarà de tenir aquests drets?

Hem de ser seriosos, parlem de principis rectoris i per tant han de ser aquests principis rectoris els que desenvolupin, inspirin aquest article 9 de l'Estatut; aquests principis que parlaran de plena ocupació, que parlaran de cohesió social, que parlaran de dependència, que parlaran d'igualtat d'oportunitats, que parlaran de progrés científic i tècnic, que parlaran d'igualtat d'accés als serveis públics, de salut, d'educació, d'habitatge i d'esplai i de cultura, de tot. Aspiram al màxim possible dins el camp i dins el joc constitucional. No importa si tal o qual administració tindrà més o menys competències, sinó que les exerciran millor i a més els exercirem per servir millor els ciutadans.

Voldria també anar a un aspecte fonamental de la reforma, que és el títol tercer, organització institucional, de la nostra reforma estatutària. Aquest ha estat per al Grup Popular, aquest ha estat per al Govern el punt cabdal de la reforma, juntament amb el finançament, la creació del Consell de Formentera, una petició unànime, un clamor a Formentera que es puguin constituir en igualtat de condicions amb la resta de balears que viuen a les Illes Balears, ...

(Algunes aplaudiments)

... iguals als de Mallorca, als d'Eivissa i als de Menorca, aquesta petició ha estat recollida per tots els formenterers i formentereres. Però a més a més ja va ser una aspiració que, curiosament, l'any 87, fa un poquet menys de 20 anys, es va plantejar per unanimitat en el Ple de l'Ajuntament de Formentera, volien més autogovern i ara tenim una oportunitat històrica per donar compliment al principi d'igualtat de tots els balears. Volem donar el mateix tractament i vull agrair que, després d'una sèrie de reticències, tot el món està d'acord amb crear aquest Consell de Formentera; el dubte és quan, quan creu la cambra que és millor tenir un Consell de Formentera igual a la resta, a partir d'aquest moment, si ens unim tots, és un tema de voluntat política, ens unim de les mans i ens encoratjam, o esperem quatre anys perquè siguin majors d'edat? No tenim cap obligació ni cap deure, ni tan sols tenim dret a tutelar ciutadans que viuen a l'illa germana i volen néixer amb les

mateixes condicions polítiques, socials i competencials que la resta de les illes.

(Aplaudiments)

Per tant, serà aquesta una de les nostres defenses més enceses per donar compliment a aquest principi d'igualtat.

També instauram les llistes separades, aquí hi ha hagut un principi d'unanimitat. La dissolució anticipada del Parlament; s'elimina la votació per illes; la possibilitat de fer decrets-lleis; un règim especial per a les administracions locals, on hi ha un apartat generalista, dedicat al finançament, que ha estat precisament la proposta del PSM. Hem acceptat que tot aquest engranatge institucional es farà sense tocar cap nombre de diputats d'aquesta cambra, 13 per a Menorca, 33 per a Mallorca, 12 mes 1 per a Eivissa i Formentera, petició que hem acceptat i per tant ve reforçada amb una majoria qualificada dels dos terços, la modificació de la Llei electoral.

També un capítol nou, dedicat a l'acció exterior, la nostra presència en les decisions europees que ens afectin, un capítol dedicat a aquesta relació de cooperació i de lleialtat institucional amb l'Estat.

I, com no, un capítol cinquè, d'extraordinària envergadura que és el tema del finançament, que ja el nostre president de tots els balears va anunciar que era i és el capítol central d'aquest Estatut. Conscients que això era fonamental aquí hem fet cessions importants, hem basat tot el tema del finançament en una sèrie de principis, que jo pens que hi estam tots d'acord, com el de l'autonomia financera, la lleialtat institucional, la multilateralitat que tant ens beneficia, la solidaritat, l'equitat i suficiència financera, la corresponsabilitat fiscal i, per primera vegada, la pluriinsularitat i tenir esment de quina població real efectiva tenim. Amb aquests principis es garanteix que ningú no hi perdi, no hi perd Balears, però tampoc no hi perdrà la resta d'Espanya. El sistema proposat crea un fons d'insularitat que compensa aquests desavantatges tantes vegades defensats en aquesta tribuna que suposen la doble i la triple insularitat.

Hi ha hagut intervencions dels membres sobre si el Govern, si González Ortea va votar, va dir... Mirin, en el REB no tothom va estar d'acord amb la presa en consideració, però allò important és que ara estam tots junts. A la votació del vot de les dones, quan estava a punt d'inaugurar-se la República, no hi varen estar d'acord ni el PSOE ni el PP; avui ningú no ho discuteix. Per tant mirem cap endavant i per tant anem tots junts a remar per crear vertaderament un millor servei per als nostres ciutadans.

Amb la necessitat de corregir el dèficit públic que tenim i, per tant, el dèficit d'infraestructures, hi ha una iniciativa importantíssima en inversions: aconseguir 3.000 milions d'euros per tal de corregir aquests dèficits en un termini màxim de 10 anys. Cream una comissió mixta Economia i Hisenda per parlar de tres temes crucials que especialment a nosaltres ens afecten: la insularitat, les inversions de l'Estat i els fons europeus i, per suposat, la nostra entrada dins el fons de cohesió territorial, que ara no existeix.

Per tant és una reforma ambiciosa, Sra. Armengol, moltíssim, i vull que lluiti, la necessitam perquè lluiti amb nosaltres. Per primera vegada parlem de pluriinsularitat i sense possibilitat de bloqueig ni de l'Estat ni d'una comunitat autònoma, perquè a partir d'ara amb aquesta clàusula de garantia podrà convocar qualsevol dels dos i no es bloquejarà, com ha passat històricament amb el REB. Participarem o volem participar en el fons de cooperació interterritorial, la qual cosa ha de permetre rebre més finançament. Hi ha clàusules de garantia perquè precisament no estiguem, després de fer totes els nombres, per davall de la mitjana d'Espanya. Tenim en aquest moment un fons de suficiència negatiu, concretament una finançació per càpita d'un 16% menys per davall de la mitjana. Amb aquesta proposta i amb la clàusula de garantia que proposam en cap cas els habitants de les Illes Balears, el finançament per càpita dels ciutadans de les Illes Balears no estarà per davall de la mitjana d'Espanya, així que ja d'entrada hauríem guanyat aquest 16%.

I també clàusules de garantia perquè les regles de modulació no perjudiquin les Illes Balears. I, evidentment, que se'ns reconegui la població real efectiva, una agència tributària pròpia i aquests 3.000 milions d'euros en 10 anys per pal·liar aquest dèficit d'infraestructures que tots hem reconegut i que són històrics.

En resum, la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que avui prenem en consideració és una gran proposta que sense dubte és millorable i per tant hem de fer feina per a aquesta millora. En definitiva es tracta de culminar un procés al qual ens han cridat tots els ciutadans. És aquesta una gran esperança que avui hem d'aconseguir amb aquest camí que començam que sigui realitat. Posarem des del Govern la màxima tenacitat perquè existeixi aquesta voluntat de diàleg i de capacitat negociadora. Vàrem desbloquejar el procés i continuarem empenyent el procés perquè el procés culmini amb l'exigència que ens han fet tots els ciutadans d'aprovar amb el màxim consens possible. Tenim un sentit del deure i de la responsabilitat necessari per afrontar aquesta reforma.

L'acord serà el d'unes Illes Balears ambicioses però solidàries, disposades a treballar amb la resta de pobles d'Espanya per un projecte compartit i orgullosos de la nostra llengua, del nostre dret, de la nostra cultura i de la nostra història, però sempre mirant al futur.

Vull dir per acabar que les Illes Balears parlarem a través d'aquest parlament, i ho farem a través dels representants del poble. Per això -i em dirigesc especialment a la Sra. Armengol- ens hem de saber fer respectar, perquè aquest serà un acord de molta transcendència. Les Illes Balears es pronunciaran dia 13 de juny i aprovaran -Déu vulgui que amb el consens de tots- un projecte, i aquest projecte l'hem de saber exigir i respectar tots plegats en el Congrés i en el Senat, a les Corts Generals. Queda camí per fer, però si el feim junts el poble de les Illes Balears ens ho agrairà.

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Miquel Nadal, del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, qualsevol ciutadà que hagi escoltat aquest debat avui jo pens que la idea que es donarà..., se n'anirà totalment embullat. Avui tendrem una votació a la qual el Grup Popular, el Grup Socialista i Unió Mallorquina, que representen quasi el 80% d'aquesta cambra i dels representants d'aquesta illa, donen suport a la tramitació d'un estatut, d'una reforma d'un estatut, i que dos partits, amb la seva representació important i amb la seva legitimitat, no donen suport però s'abstenen, és a dir, tots a favor i dues abstencions, ningú en contra, i qualsevol que escolti aquest debat, tant en els grups de l'oposició com en els grups que donen suport al Govern i en el Govern, pareix que ens estam barallant.

Escoltin, avui és un dia per fer renúncies tots, és un dia per destacar la importància del consens, no per destacar allò que dels altres no ens agrada. Nosaltres, des d'Unió Mallorquina, podríem fer una llista de totes aquelles coses que duim al nostre programa electoral, que creim fermament que s'haurien de modificar i aprofitar una reforma de l'Estatut per modificar-se, però crec que avui no és el dia. Avui ens trobarem amb un debat en el que pareix que allò que impera és la provocació d'un grup a l'altre i, en canvi, ens trobarem amb un resultat que hi haurà el vot de tres grups molt importants més l'abstenció de dos grups. No ho sé, no sé si embullam els ciutadans.

Bé, jo crec que s'ha de reconèixer la feina molt important feta per la comissió d'experts, l'alçada, la preparació tècnica de tots ells individualment, que se'ls ha d'agrair. S'ha d'agrair l'aportació feta pel Govern, l'impuls donat pel Govern. Però, bé, aquest és l'Estatut de tots els ciutadans de Balears i que aprovarem els representants dels ciutadans de Balears, és a dir, aquesta cambra. I una vegada feta i reconeguda per tothom aquesta feina, fins i tot per la gent que sense participar a la comissió d'experts ha anat fent aportacions doctrinals durant tots aquests anys en qüestions que havien de millorar l'Estatut, ara toca la feina dels diputats d'aquesta cambra, ara toca el moment d'arribar a acords, ara toca el moment de ser capaços tots els grups, tots, d'evitar personalismes, d'evitar confrontacions polítiques, d'evitar instruccions donades des de fora i fer allò que convengui als ciutadans de les Illes, i només podrem arribar a acords amb les renúncies de cada un dels grups, no amb les imposicions de ni uns ni els altres ni gent de fora.

A mi m'ha agradat sentir a la vicepresidenta del Govern que hem de ser ambiciosos amb les competències, i és vera, i jo pens que hem de ser ambiciosos, molt més ambiciosos del que fins ara hem estat. És important no per tenir les competències sinó per poder servir els ciutadans. És important gestionar els nostres aeroports; resulta que tenim una infraestructura que és fonamental per a unes illes que viuen del turisme i que aquells que gestionen aquestes infraestructures no són d'aquí i que poden decidir donar exempcions fiscals, reduir taxes o ajudar altres aeroports de tota la costa espanyola que resulta que ens

fan competència. Per què totes les companyies de baix cost estan anant a aeroports com Girona, com Reus, com Múrcia, com Alacant?, i en definitiva ens estan fent competència. Per això és important, entre altres coses, tenir competències: per poder decidir quin és el nostre futur.

Bé, jo el que demanaria a tots els grups és que fessin un esforç de responsabilitat. Per a mi aquest tassó, aquesta copa està plena; és vera que encara n'hi cap més, segurament n'hi cap més, segurament el que hi cap per a cada un de nosaltres és importantíssim, el més important, però si volem que sigui possible que s'aprovi al Congrés dels Diputats un estatut de les Illes Balears tots hem de fer renúncies, i jo vull, des d'Unió Mallorquina, ser optimista: per a mi aquest tassó, que no conté tot el que demanàvem, que no conté el concert econòmic, que no conté l'agència tributària pròpia, que no conté les nostres aspiracions en matèria de llengua, en matèria de competències, està ple, i és un bon estatut, i crec que val la pena fer un esforç perquè ara es donen les circumstàncies, ara hi ha l'oportunitat perquè es pugui tramitar un nou estatut i perquè es pugui aprovar sempre que siguem capaços tots els grups de fer les renúncies.

Jo he sentit aquí grups que, sentint les seves paraules, pareix que allò que ens separa és molt, i jo crec que allò a què hem de donar més importància, allò que hem de valorar més és que el text que al final s'ha aprovat és fruit de la feina de tots, no és ni hem de deixar que cap partit polític s'apropriï, patrimonialitzi com a seva la feina que hem fet tots els grups. Aquest no és l'Estatut ni del PP, ni del Grup Socialista, ni del PSM, ni d'Esquerra Unida, ni d'Unió Mallorquina, és fruit del consens de tots els grups, i el que sí està molt clar és que tots els grups hem reconegut que es millora substancialment, que es millora de forma molt important allò que teníem fins ara. Idò és el moment de tots junts fer possible durant la tramitació, llimar aquells aspectes que ens separen perquè sigui possible un acord aquí, en aquest parlament, en el parlament que representa tots els ciutadans de les Illes, que no s'hagin de posar d'acord a Madrid per esmenar-nos, per modificar-nos, per corregir-nos, per imposar-nos allò que tots nosaltres haguem estat capaços de posar-nos. Hem de fer un esforç; si no els ciutadans, els nostres fills, els nostres néts, ens ho retrauran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Sr. Rosselló, en torn de rèplica...

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Vicepresidenta, jo ja he dit en el meu torn inicial la valoració que tenia de la comissió d'experts, i crec que és clara, no?; crec que ha ajudat en tota una sèrie d'aspectes, però si avui vostè pot dir amb tot l'èmfasi que la caracteritza que estam discutint una proposta d'Estatut potent és perquè no s'assembla a la que va fer la comissió de savis.

Jo voldria discrepar amb vostè d'una altra cosa, i després ja entrarem a fer política de..., no, no, de consens. Miri, Sra. Vicepresidenta, quan vostè diu que tendrem un estatut de primera quan els ciutadans de les Illes siguin iguals als ciutadans de la resta d'Espanya, està demostrant ser fruit d'un partit amb tradició jacobinista com és el seu, centralista i normal, que no distingeix la diferència entre els drets dels ciutadans i entre els drets del pobles. El Sr. Font, que ara me mira, sap de què parl i pensa radicalment el contrari. Per tant a l'hora de mesurar si l'estatut és de primera o de segona serà en funció dels drets dels pobles, no en funció dels drets dels ciutadans. Els drets dels ciutadans jo també vull que siguin iguals no a tota Espanya, sinó a tota la Unió Europea; m'agradaria una equiparació fiscal a tota la Unió Europea, per exemple, i m'agradarien bastants més coses.

Però quan parlem de drets dels pobles ja no podem plantejar que siguin iguals, sinó que cada poble ha de decidir quins drets vol i quins no vol. És el poble el que decideix quin estatut vol i el que no vol, i a mi em sembla que és de calaix, que és evident, que el poble de La Rioja no voldrà els mateix estatut que nosaltres o que un altre poble, perquè no sabria ni com gestionar-lo, i em pareix normal, no ho dic en detriment, no és pitjor ni millor, ho decideix cada un; per tant hi ha una diferència clara entre una cosa i l'altra, i quan jo he argumentat i he posat exemples d'altres llocs em referia a això. Jo i Esquerra Unida i Els Verds volem un estatut de primera en funció dels drets del poble. Què vol dir això?, el màxim sostre competencial, que potser hi ha altres comunitats que ni el volen ni el desitgen. Per exemple la gestió dels aeroports per a determinades comunitats autònomes pot ser una qüestió absolutament secundària; per a una comunitat autònoma que viu d'un model de monocultiu turístic com el nostre i que té un model econòmic com el nostre és absolutament vital la gestió dels ports i dels aeroports. Bé, idò cada un demanarà i exigirà els drets que vol.

I per això jo crec que no hauríem de mesclar les dues coses, i jo repetesc el que he dit abans. Vostè ha repetit amb molta força tots els valors d'aquest text, com ho ha fet abans el Sr. Huguet, i jo coincidesc en quasi tots els temes que aquí vostè ha plantejat, la discrepància no és en el que vostès valoren com a element que fa canviar aquest text substancialment; a mi em sap greu pel Sr. Nadal, però jo ara beuré un poc..., i per a mi això està mig buit, no mig ple. És aquesta, la qüestió, i vostè, que avui fa un exercici de moderació com li cal, com li cal i com li correspon, i que a més em pareix molt bé i juga el seu paper, sap que determinades competències que jo dic que hauríem de tenir les hauríem de tenir, i que al final aquest debat hauria d'acabar amb un estatut que s'assemblés als que tenen el màxim sostre competencial, no que quedés com està.

Per tant no ens queda més remei que, exemples a part, veure, amb allò que ens queda, aquest mes i mig que ens queda, fer un seriós esforç de consens, de diàleg, de debat, intentar arribar en tot el que puguem: en el tema dels drets i dels deures -m'és igual si li diuen principis, m'és igual però que quedi definit-, en el tema de la llengua, en tota una sèrie de temes, per exemple una cosa que ja s'ha dit aquí per part de la Sra. Armengol i que m'imagín que és un error, han desaparegut de les competències les polítiques actives d'ocupació; jo supòs que les explicarem, això s'arreglarà, però jo hi ficaria també la

Inspecció de Treball, per exemple. En fi, hi ha tota una sèrie de coses de què podem parlar, que es poden millorar, però aquest és el camí.

I, miri, Sra. Vicepresidenta, jo també desitj que dia 13 puguem votar que sí tots, i faré tot el possible perquè així sigui, però així com vostè diu "que Déu ho vulgui", jo dic "que ho vulgui el PP".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló.

(Algunes rialles)

Sr. Riudavets...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc volia agrair a la Sra. Vicepresidenta els seus benivolents i immerescuts elogis que m'ha adreçat. Jo per la meua part també -ella sap que ho sé- li reconec la feina feta durant aquests anys, mesos, perdó; any i mig, millor dit.

Però per altra part no li puc reconèixer, Sra. Vicepresidenta, que estam en aquesta espècie d'Arcàdia feliç, que només ens faltava que sonessin violins, que ho tenim tot aclarit i que tots som germans i anam junts, i abraçadets per anar a aconseguir perquè tots volem el mateix. No és ben bé així. Vostè ha dit que hauríem de remar conjuntament. El nostre grup parlamentari no té cap problema per remar conjuntament amb el Partit Popular, hi vam remar el 1991; el mal és que ara les direccions no són ben bé iguals i vostè també ho sap. El 1991 defensaven un concert econòmic, el 1991 defensaven que totes les competències que l'Estat no s'atribuïa a ell mateix ens les atribuïem nosaltres... Hi ha petites diferències per remar conjuntament; ara, si volen remar cap allà on remaven l'any 91 ens hi trobaran.

Ha dit vostè també que el seu estatut pretenia una millora per als ciutadans. Li asseguro que la nostra proposta d'estatut pretén una millora per als ciutadans, per a tots els ciutadans: des d'un títol de drets i deures, des del títol primer, des del model audiovisual, des (...) competencial, tot està fet en funció perquè aquesta comunitat autònoma pugui oferir millors serveis als ciutadans, pugui tenir un millor finançament per adreçar-lo als ciutadans, que també puguin tenir les seves institucions, totes, Govern, consells i ajuntaments, puguin tenir un finançament per donar uns bons serveis als ciutadans. Per tant plantejar que una proposta és per millorar els ciutadans com si les altres no ho fossin no em sembla correcte perquè en principi nosaltres també, i crec que ens ho hauria de reconèixer, volem el millor per als ciutadans.

Ha dit que, en paraules del Sr. Fèlix Pons, hauríem d'aconseguir un estatut per superació, no per emulació. D'acord, totalment, totalment; però és que a mi no em fa por superar Catalunya i Andalusia, eh?, tampoc, i açò és per superació. Els record que van ser vostès que van dir en un

moment donat en aquest plenari, en un debat on intervenia el Sr. Pere Sampol, van dir "ni una coma manco que Catalunya", i ells els va dir: "Home, és que no hem d'anar a rossec de Catalunya", no hem d'anar a rossec. Nosaltres tenim més drets que Catalunya perquè, a més de tot el que ells tinguin, nosaltres hi afegim la insularitat. Però el mal és que l'estatut que ells demanen, que tenen ja aprovat, quasi, és bastant més ambiciós que el nostre. I açò és el problema, que tenim com a poble els mateixos drets que qualsevol altre -llengua, cultura i hi afegim la insularitat- i en canvi ens quedam amb un estatut que al nostre parer -supòs que és tan respectable com el seu- ens quedam enrere del que és una tònica que va augmentant dia a dia a la resta de comunitats autònomes.

En el que no puc estar d'acord amb vostè és que em parli contínuament, com també ho fet el Sr. Joan Huguet, del regne privatiu, de la nostra llengua, de la nostra cultura... D'acord, d'acord, vostès diuen que s'estimen la llengua, però *hay amores que matan*, que diuen en castellà, *hay amores que matan*, perquè miri quina manera d'estimar-la que no la volen posar al mateix rànquing que les altres. Quin problema tenen amb això?, què els ha fet la llengua catalana que no pugui tenir els mateixos drets que la castellana? És que no puc entendre com gent que em retreu el regne privatiu de Mallorca, que fa crit de la cultura pròpia, després la llengua se l'estimen molt però la deixen pels racons. Jo crec que vostès tenen la concepció de la llengua com aquelles novel·les de Pérez Galdós, que la senyora s'estimava molt la criada però la tenia arraconada tot el dia, i això és un poc la concepció que tenen vostès respecte de la llengua.

En aquest sentit una altra cosa en què no estic d'acord és que des del nostre grup parlamentari, també des d'altres grups parlamentaris, li vam proposar a vostès una reunió al màxim nivell amb el Govern per intentar desbloquejar l'assumpte. Fins aquí d'acord. El que no ens esperàvem mai és que el desbloqueig acabés essent un ultimàtum. Dia 12 vam parlar tranquil·lament, vam avançar i vostè sap que vaig fer tot el possible perquè s'avancés; dia 22 va acabar amb un poc tro i llamp, però, bé, hi havia possibilitats; dia 25, fins al punt que teníem encarregat sopar, i va arribar l'ultimàtum i ni vam sopar. Per tant vull dir que, a veure, teníem fins al dia 28 per anar parlant, per anar aclarint i de sobte ens diuen "s'ha acabat!". Ha de reconèixer i li agrairia que ho reconegués que com a mínim una grolleria política va ser allò, i desbloquejat no hi està perquè si els que han signat, els tres grups que representen el 80% de la Cambra, estiguessin d'acord amb aquest text estaria desbloquejat, però com ha dit el Grup Socialista no hi estan d'acord i de desbloquejat res, firmat i gràcies.

Un parell d'apunts més per ja acabar. Miri, vostè ha dit, ha acabat aquí i han acabat altres grups, que hem de fer l'esforç per anar tots junts, empènyer cap a la mateixa direcció, en definitiva, consensuar. Jo li puc fer una oferta de consens: intentin cercar una fórmula en què les dues llengües tinguin els mateixos drets encara que no sigui la nostra fórmula; açò seria consens. Cerquin una fórmula per millorar el finançament encara que no sigui el pacte econòmic, però, açò sí, que les decisions del fons d'anivellament i la quota de solidaritat es prenguin aquí, perquè si s'han de prendre a Madrid no hem solucionat res. Açò són ofertes de consens. Acceptin desglossar les competències dels consells insulars a fi d'evitar

intervencionismes indesitjats i enfrontaments entre institucions, i també un finançament adequat. Açò és consensuar. Nosaltres demanam molt més; el que no ens poden dir és: “de tot allò important per a vosaltres, zero, i vosaltres us plegau a nosaltres que hem agafat qualque coseta d’allò vostre”. Això no és consensuar. Els tres punts cabdals els he dit aquí: si a la llengua, amb un redactat que iguali les condicions entre catalana i castellana..., miri, un redactat li puc dir ara mateix de cap: “Les llengües oficials de les Illes Balears, en la seva condició de llengües oficials, tindran la mateixa consideració a tots els efectes”. Punt. Hi està d’acord? Açò és consensuar.

Miri, sap què em preocupa?, i ara ja acab. El que em preocupa és que vostès renunciïn a tenir tot el que Madrid ens donaria, i això és, com a Govern i com a partit majoritari d’una cambra, com a mínim preocupant, com a mínim preocupant, perquè a Madrid en aquests moments, en la situació política actual, amb els processos d’Andalusia, de Catalunya i els que estan oberts, estan disposats, pel que es respira i pel que jo sé de companys d’altres partits però amics nostres, que podríem aconseguir del Parlament de les Illes Balears, perdó, del Parlament de l’Estat més que allò que el Parlament de les Illes Balears amb la seva proposta demanaria, i aquesta renúncia em preocupa. Em preocupa profundament que el Parlament de la meua terra demani manco que allò a què estaria disposat el Parlament d’Espanya.

Jo crec que ens ho hem de tornar a mirar tots,estic d’acord que dia 13, jo estaria content que com a Aragó tots estiguéssim d’acord, però ho veig impossible si no hi ha el darrer esforç de consens. I perdonin, com també deia en Churchill, en la victòria magnanimitat. Vostès van guanyar, per tant la generositat ha de ser del grup majoritari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Durant l’evolució d’aquest debat s’ha posat de manifest en diferents moments la manca de passió, d’il·lusió que té o que ha tengut el Partit Popular durant aquesta legislatura per la reforma de l’Estatut d’Autonomia, per una ambiciosa reforma de l’Estatut d’Autonomia de les Illes Balears que nosaltres creim necessària i obligada.

De fet avui és la mostra més evident d’aquesta falta de passió i d’il·lusió: la presència del Govern durant el debat de la llei més important de la comunitat autònoma és molt escarida, la presència del president del Govern de les Illes Balears durant el debat de la presa en consideració de l’Estatut d’Autonomia és absent, i a mi em sap greu, Sra. Estaràs. Sí, li agraeisc que almanco vostè s’ho cregui i el defensis amb vehemència, però és el primer debat de presa en consideració que es fa a un parlament autònom durant aquesta legislatura, amb els tres estatuts que s’estan aprovant, on intervé el Govern i no intervé el president del Govern de les Illes Balears. Jo he vist que el president Chaves, el president Camps o el president Maragall sí que han cregut en les possibilitats dels seus pobles, sí que

han cregut i han defensat les possibilitats dels pobles que representen, les han lluitat, les han debatut políticament, han dialogat, han consensuat, o no han pogut al final, però han arribat amb posicions clares i fermes i amb defenses contundents de l’Estatut d’Autonomia. A mi m’agradaria, i ho he dit moltíssimes vegades, que el president del Govern de les Illes Balears, que també és el meu president, representàs i es cregués la representació i cregués en la defensa obligada que té del dret com a poble de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Però nosaltres, Sra. Estaràs, malgrat que els pesi no tendrem la mateixa actitud que té el Partit Popular a altres comunitats autònomes. Nosaltres som conscients que som el partit majoritari de l’oposició en aquesta cambra, som conscients de la responsabilitat política que tenim, som conscients que nosaltres creim que les Illes Balears, els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, no podem perdre l’oportunitat històrica que tenim en aquest moment polític a l’Estat espanyol per tenir un gran estatut d’autonomia. Per tant nosaltres, malgrat no estar d’acord en aquest moment amb el text que es presenta en aquesta cambra, sí que hem volgut signar perquè no hem volgut posar cap trava ni una perquè es tramitàs l’Estatut d’Autonomia. Que quedi molt clar: no estam d’acord amb el text perquè el text és un text imposat a darrera hora pel Partit Popular d’una forma, com molt bé ha dit el Sr. Riudavets, grollera, fins i tot. I no hi estam d’acord perquè no s’ha arribat al consens, i li ho he dit molt clar: el Govern ha romput consensos importants al quals sí s’havia arribat durant la ponència parlamentària, i que s’han de refer, Sra. Estaràs, i que nosaltres farem feina perquè es refacin els consensos. Aquesta és la posició del Partit Socialista.

Nosaltres volem ser molt positius, però sobretot responsables amb el poble que representam, amb els ciutadans i les ciutadanes que representam. Som aquí per representar els interessos de la ciutadania i nosaltres els representam avalant la tramitació de l’Estatut d’Autonomia perquè creim que és bo que les Illes Balears no perdem aquesta oportunitat històrica. Però no el perdin de vista, queda molt de camí per fer, queda acordar l’Estatut d’Autonomia, no està consensuat, no hi ha acord polític en l’Estatut d’Autonomia i jo crec que això és molt greu. El partit que governa, que té majoria absoluta, que no creia en les reformes estatutàries i que no creu en les reformes estatutàries, a nivell nacional com a mínim, ha presentat un text en solitari, la seva idea era presentar un text en solitari i davant això nosaltres vàrem dir no, no és possible que el presenti el Partit Popular, perquè aquest text és veritat que no és el text del Partit Socialista, és veritat que no tenim acord en tot, però també és veritat que hi hem treballat intensament, igual que ho han fet totes les forces polítiques.

Jo ho he dit molt clar a la meua intervenció, quan he agrait la feina a totes les forces polítiques perquè tothom hi ha treballat intensament. I hem millorat molt la posició inicial del Govern de les Illes Balears, que només volia un text com el que han fet la comissió d’experts, no per culpa de la comissió d’experts, sinó perquè la directriu era una reforma escarida de l’Estatut d’Autonomia i nosaltres sempre hem defensat una reforma ambiciosa. La ponència parlamentària ha treballat en una reforma ambiciosa en qüestions importants, que nosaltres

avalam, però que queda molt de camí per recórrer. No ha estat mai des d'aquest costat que hàgim dit que nosaltres volem el mateix que Catalunya i si Catalunya vol això, encara que jo cregui que està malament nosaltres ho voldrem. Perdonin, això eren vostès que ho deien, nosaltres no ho hem dit mai. Nosaltres hem dit, en aquest moment hi ha estatuts aprovats, o que estan en vies d'aprovació, que reconeixen millors i majors competències per a la seva comunitat autònoma i millors i majors drets per als ciutadans que representen i nosaltres ho volem per a les Illes Balears, no per copiar, sinó perquè és millor per als ciutadans de les Illes Balears.

O me diguin que no és millor que els ciutadans de les Illes Balears tinguin gratuïtat dels llibres de text, perquè siguem capaços des d'aquí de fer un compromís polític. O no és millor que els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears tinguin dret a tenir accés a les noves tecnologies, perquè vostès se comprometin políticament, juntament amb totes les forces polítiques d'aquesta cambra. Me diguin si és millor o no això per als ciutadans de les Illes Balears, que és el que nosaltres demanam. És millor o no per a les Illes Balears que nosaltres puguem gestionar competències damunt els permisos de treball i immigració? Sí o no? Ho faran Andalusia i Catalunya i per què nosaltres no ho podem fer? Tenim totes les possibilitats del món, jo els ho he dit, siguem valents, siguem ambiciosos, agafem tot allò que puguem, competències, de finançament...

Sra. Estaràs, li vull dir una altra cosa sobre el tema del finançament. La novetat del títol del finançament no és la multilateralitat, la novetat és la bilateralitat que hem fixat en el títol del finançament, a la Comissió d'Assumptes Econòmics i Fiscals entre Illes Balears i Estat. Això és la novetat i això és avançar en acordar amb l'Estat. Repetesc, queden moltes passes per donar, seria millor o no que els nostres ajuntaments tinguin garantits un millor finançament via Estatut, és millor o no? Tots els ajuntaments de les Illes Balears ho han demanat, de tots els colors polítics, per què se neguen a això? És millor o no que tinguem definit quines competències tenen els ajuntaments en el nostre Estatut? Nosaltres creim que sí, que és millor. És millor o no que el finançament dels consells insulars tinguin un capítol específic? És millor o no que acordem com ens relacionem entre nosaltres dins les Illes Balears? Per què no hi ha d'haver una conferència de presidents, entre el President de les Illes Balears i els tres consells insulars, allà on s'acordi, se cooperi i se treballi des de la lleialtat institucional i no dels greuges de les institucions d'unes contra les altres?

És millor o no això per a les nostres illes? Nosaltres creim que és millor. Les nostres propostes creim que van en interès de la ciutadania de les Illes Balears i per això les hem presentat i creim que se pot avançar molt més en aquest Estatut d'Autonomia. Nosaltres estam disposats a avançar molt més en aquest Estatut d'Autonomia i li hem estès la mà una i una altra vegada i ho vull tornar fer per acabar aquesta intervenció. Tenen la mà estesa del Partit Socialista per fer un gran Estatut d'Autonomia en aquestes illes. No perdin l'oportunitat històrica, malgrat no hi creguin, malgrat tinguin una posició a nivell nacional totalment histriònica contra les reformes dels estatuts d'autonomia, malgrat el seu partit a les comunitats autònomes on estan a l'oposició hagin decidit fer una oposició radical contra les reformes dels estatuts, jo els dic que tenen

una gran oportunitat. Aquí els que estam a l'oposició els donam la mà per fer un bon Estatut d'Autonomia per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Vostès tenen la majoria absoluta, són vostès els que han d'arribar a aquests acords, els que han de facilitar aquests acords possibles amb les altres forces polítiques.

Nosaltres els estenem la mà, aquí i en el Congrés dels Diputats. Ho torn repetir, aquí i en el Congrés dels Diputats tenen la mà estesa del Partit Socialista per fer un gran Estatut d'Autonomia. Les Illes Balears tenen una oportunitat única, el podem treure aquí amb molt de suport parlamentari, jo esper que amb tot el suport parlamentari i el mateix el podem treure a Madrid. Si és així, si van en la línia de fer una reforma ambiciosa entorn a l'Estatut d'Autonomia, per clarificar bé la nostra estructura institucional i per ser un Estatut de primera quant a competències, quant a finançament i quant a drets dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears tendran el nostre suport. En cas contrari, evidentment no el podran tenir. Però nosaltres treballarem perquè això sigui possible.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Si me permeten en aquestes hores, començaré amb un programa de televisió que vaig veure la setmana passada, *El Loco de la colina*, li varen fer una pregunta i li varen demanar, en comptes d'ell fer la pregunta, li varen fer a ell i li varen demanar: “¿qué es para usted la experiencia?” i Jesús Quintero contesta: “igual que un peine para los calvos”. Jo no crec açò, els que som calbs, una pinta no ens serveix per res, l'experiència sí que serveix per a alguna cosa.

l'experiència fa que avui hagi de dir, malgrat aquest debat, tal vegada en algun moment hi hagi hagut un poc de tensió, me fa dir que nosaltres i tenim esperances de futur de què puguem aconseguir l'acord unànime entre totes les forces polítiques. I dic açò perquè tots apel·len la responsabilitat, la responsabilitat davant de tots els ciutadans, la responsabilitat amb el seu propi electorat, però sobretot amb la responsabilitat en el moment en què vivim, que és de tots conegut que seria una irresponsabilitat que avui aquesta il·lusió i aquesta esperança que hem dipositat en la reforma de l'Estatut, per qüestions menors, perdéssim aquesta esperança de tenir un Estatut millor.

Crec, no me correspon a mi entrar, ni fer-hi prop, ni en debats, ni en consideracions a la intervenció feta per la Vicepresidenta del Govern de la comunitat autònoma. Però me creguin i els ho dic amb tota sinceritat, que en aquest cas com en tants d'altres casos, per a mi la Vicepresidenta en el debat d'avui actua en nom i representació de tot el Govern i en nom i representació de tot el Govern la seva paraula i la seva expressió és el pensament del Govern de la comunitat autònoma en relació a la reforma de l'Estatut. I és del tot crec,

dels ben nascuts, reconèixer que hi ha hagut una feina, una feina al llarg de tots aquests anys que han polsat quin era el sentiment de tot el poble mitjançant multitud de reunions. Però una cosa és, ho dic amb caràcter general, fer voluntarisme polític i una altra cosa és fer literatura política, la podem fer, (...) i l'altra és fer política en relació al marc legal que tenim.

Nosaltres feim política en relació al marc legal que tenim i que és la Constitució espanyola del 78. I la Constitució espanyola del 78 és el que és, no perquè sigui ni una constitució imposada, ni una constitució atorgada, és una constitució volguda en un acte de sobirania de tot el poble espanyol, que així la va votar. I aquesta Constitució ens marca unes regles de joc i en aquesta Constitució hi ha l'article 1 i l'article 2 que defineixen l'Estat de les autonomies dins la unitat de totes les regions i totes els principis de solidaritat. No és pot canviar la Constitució? Sí que es pot canviar la Constitució, no faltaria més! La mateixa Constitució preveu els mecanismes de canvi d'aquesta Constitució. El que no podem fer és canviar-la mitjançant un acte de voluntarisme polític, ni la podem canviar aquí cercant camins estranys que vulguin variar aquesta Constitució, simplement no es pot fer. I aquells que vulguin canviar un canvi constitucional tenen la legitimitat i tot el dret del món a plantejar-ho, però no via estatutària sinó mitjançant altres vies.

En aquest sentit jo apel una vegada més i deman també al Govern, com ha fet fins ara, que segueixi apostant per aquest acord, per aquest diàleg i que segueixi apostant perquè aquest consens que tots desitjam dugui com a final la votació de dia 13 per al màxim de diputats i diputades d'aquesta cambra. Però hem de ser clars, avui estam en aquest debat aquí perquè sinó sembla que hem de pujar a la tribuna a demanar perdó, estam damunt aquesta tribuna i en aquest debat perquè el grup majoritari de la cambra així ho ha volgut. És que arriba un moment en què sembla que els minoritaris estam en aquesta banda i els majoritaris ens fan un favor per avui poder debatre aquest tema. I açò no és així. Avui es debat aquest tema, i agraesc el reconeixement que certs diputats han fet, perquè al llarg de tota la negociació hi ha hagut anades, vingudes, tornades, contradiccions uns amb els altres, però al final el que dèiem al principi, una voluntat decidida de treure per endavant aquesta proposta de reforma de l'Estatut.

Sra. Vicepresidenta, pot tenir la consciència ben tranquil·la, hem actuat en tot moment en coherència, en coherència amb els nostres principis, en coherència amb els nostres plantejaments i en coherència amb tot allò que ha estat la feina del Partit Popular des del moment en què vàrem iniciar la reforma de l'Estatut d'Autonomia. El que no podíem fer era ser irresponsables davant aquesta oportunitat que se va obrir a tot el territori nacional, a tot el territori d'Espanya. Malgrat que no érem favorables del sistema que s'havia emprès, consideràvem i consideram que és equivocat això de "barra lliure", malgrat açò, hagués estat una irresponsabilitat privar a aquesta comunitat autònoma, als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma de tenir la mateixa oportunitat de reforma de l'Estatut que la resta de ciutadans d'Espanya. I ens vàrem apuntar i clar que ens vàrem apuntar, ens vàrem apuntar per un sentit mínim de la responsabilitat, perquè governar també és adaptar els criteris i els plantejaments en el moment històric en què un viu. A posta per açò, crec que a ningú se li pot dir ni

tirar en cara que el Partit Popular ha anat a remolc d'aquesta reforma de l'Estatut. Des del moment en què el Partit Popular va donar la primera passa, va demostrar en tot moment una actitud activa per dur endavant aquesta reforma.

I miri, Sra. Vicepresidenta, per allò que nosaltres ens correspon, per allò que correspon al Grup Parlamentari Popular, pot estar vostè ben tranquil·la com a responsable de les relacions institucionals del Govern amb el Parlament. I pot estar ben tranquil també el Molt Hble. President de què la feina del Grup Parlamentari Popular seguirà pel mateix camí, seguirà pel camí de la feina seriosa, del rigor en els nostres plantejaments i de cercar sempre l'acord, encara que sigui sense sopar, però procurar cercar l'acord.

Nosaltres volem un Estatut de primera, clar que volem un Estatut de primera. Podrem discutir on posam el llistó a aquest Estatut de primera, si botam en el 1,80; 2,10; o 2,15; podrem discutir açò, però tots volem el millor per a la nostra comunitat autònoma, que sigui real, que sigui practicable i que sigui beneficiós per a tots els ciutadans de les Illes Balears i que no els compliqui la vida als ciutadans de les Illes Balears.

Sra. Vicepresidenta, jo crec que la feina feta és bona. Vull tornar acabar dient aquella expressió que he emprat al principi de la meua intervenció, per a un (...) i optimista com jo, a diferència del Sr. Rosselló, del meu bon amic Rosselló, jo dic que el got està mig ple, anem alerta a posar-hi massa aigua, no sigui cosa que el vessem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És aquesta, i amb aquesta intervenció conclouré el meu torn incidental, una proposta de concòrdia que tots junts feim i presentam a la societat de les Illes Balears. Tenim una valoració altament positiva del camí que hem recorregut aquests 23 anys amb aquest Estatut d'Autonomia vigent, un Estatut d'Autonomia que ens ha donat instruments útils per fer front a projectes, a problemes i desafiaments que s'han presentat en el segle XXI. Però hi ha moments en la història que no són ni de dretes, ni d'esquerres, ni nacionalistes, ni de centre, sinó que són de sentit comú, d'interès general. I aquest és un moment de sentit comú i d'interès general.

Aquesta reforma respon sense cap dubte als interessos i aspiracions dels ciutadans de les Illes Balears. El text reflecteix Sra. Armengol, no li càpiga cap dubte, el pluralisme, la llibertat, la igualtat, la justícia, la pau, el pluralisme polític, baix el paraigua de la Constitució. Si demanam en aquest Estatut la competència executiva en matèria d'immigració estarem fora del paraigua constitucional. Això no vol dir que no es pugui demanar mitjançant una llei a part i amb un debat entre tot l'Estat, a través de l'article 150.2 de la Constitució, però és un debat diferent al que proposam avui en aquesta reforma estatutària. Cap estatut d'autonomia respon per si

mateix a resoldre res, no és un remei miraculós per resoldre els nostres problemes, tot depèn de les mans i de la intel·ligència i del cap del poble balear quan el se fa seu. Per això és important avui que les Illes Balears, tinguin a través dels representants que estan avui asseguts aquí, aquesta força per poder tenir un instrument que ens serveixi per donar més qualitat de vida als ciutadans.

Serem de primera Sra. Armengol i no ho dubti, quan siguem els primers en la creació d'ocupació, quan siguem els primers en creixement econòmic, que vertaderament anam millorant. Els millors en infraestructures, els millors en possibilitar habitatges per als joves i el futur per als joves. Els millors quan puguem resoldre el problema de la dependència, de la marginació, de discapacitat, de la gent gran. No serem els primers perquè ens semblen a ningú, ni tan sols a Catalunya, ni a Andalusia. És el primer aquell que garanteix que tots siguem iguals. L'autonomia de primera depèn de nosaltres mateixos i d'allò que fem d'aquí cap endavant fins dia 13 de juny, no depèn de què ens semblen a una comunitat o a una altra.

Aquesta reforma estatutària descansa damunt el principi del desenvolupament sostenible, de la plena ocupació, de la pluralitat i planteja quotes d'autogovern molt ambicioses per a les nostres illes. Pesca, costes, policia autonòmica, co-gestió d'aeroports, competències possibles dins el marc constitucional en immigració. Podem fer un Estatut d'Autonomia coherent amb l'enteniment global amb la resta d'Espanya i amb la resta de comunitats autònomes. Necessitam en aquest moment polítics que creguin el que diuen i que facin el que creuen. Per això no és hora Sra. Armengol de polítiques de campanar, ni de volades curtes, és el moment de mirar enfora, de mirar amb generositat, amb renúncies, és un moment d'orgull. Per tant, no se recreï amb la discrepància, amb allò que falta, se recreï en remar junts per trobar solucions, les trobarem.

En el títol I només discrepam en què nosaltres defensam principis rectors i vostès drets. Però el contingut és el mateix. I el nostre criteri és impecable jurídicament, no existeix un dret que no pot ser garantit en els tribunals. Vostè me parla del dret a l'accés a les noves tecnologies, és clar que com a principi rector hi és, però vostè no pot garantir aquest dret als tribunals. Per tant, no podem fer un debat que jurídicament no és sostenible, tal com per unanimitat va defensar el comitè d'experts. Vostè me parla en el seu text, de les escoles laiques. La Constitució va consagrar un model aconfessional que no és el mateix que laic, aconfessional vol dir que respectam la llibertat de religió, però que defensam el fet religiós, perquè això és el que va defensar la nostra Constitució...

(Remor de veus)

Laic és l'Estat francès, va defensar un estat aconfessional i no laic, ho deixam per un estat com el francès. Però pens que la identitat quant a principis que han de regir les accions de poders públics, és la mateixa, vostè en forma de dret i nosaltres el que jurídicament trobam adient, perquè així ho va establir el comitè d'experts, com a principis rectors.

Evidentment que apostam per la bilateralitat, però en temes puntuals i concrets de la comunitat autònoma, les inversions de

l'Estat aquí, els fons europeus, la nostra participació en el fons territorial i també la nostra insularitat. Vostè em parla de si ens pareix bé o no el finançament per als consells insulars i els ajuntaments, sense cap dubte. Hi ha un apartat dedicat al finançament, no només de la comunitat autònoma sinó també als consells insulars, perquè si és bo aquest Estatut per a les Illes Balears, és bo per a totes les administracions de les Illes Balears. Se'n veuran beneficiats, sense cap dubte, els consells insulars i els ajuntaments. Per això hem dedicat un capítol a règim local, agafant la mà de la proposta del PSM.

Passaré per alt les seves al·lusions a si creim o no creim en la reforma. El temps posa a tot el món en el seu lloc, 40 reunions del comitè d'experts, més de 480 reunions amb la societat civil, pàgina web, 38 reunions de ponència, hem anat de la mà conjuntament. Jo crec que és l'hora de la veritat i per tant, apel al sentit comú perquè tots junts fem feina durant aquest mes per apropar postures, perquè la proposta sigui una proposta de tots, perquè ens fem respectar en el Congrés i en el Senat. Intentem que no sigui sotmès aquest Estatut a cap sessió de liposucció en el Congrés, que seria absolutament deslleial, si aquí aconseguim l'acord majoritari, Déu vulgui unànime d'aquesta cambra.

Hem de passar de la proposta que se feia aquí, de la fotocòpia múltiple i ens hem de mantenir en la proposta que va alimentar la transició i que ara és la que impera, de "cafè per a tots". Però defensant els nostres fets diferencials, defensant la nostra manera de ser. Tenim un camí, el nostre, tenim confiança amb nosaltres mateixos, 23 anys d'autonomia ens avalen. Som la comunitat autònoma amb les millors quotes de benestar, gràcies als ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes, que cada dia ens donen una lliçó, ens han cridat a tots, inclosos Esquerra Unida i PSM, perquè remem junts, perquè triem aquí i no a Madrid el destí d'aquesta terra, que siguem capaços de dir que som una nacionalitat històrica, amb una llengua pròpia, una història diferent, una insularitat, uns principis que regiran la nostra acció, competències que ens faran més competitiu i més segurs. Una organització judicial, respectam el que diu la Constitució i que diu que és única i per tant, garanteix la igualtat de dret davant tots els ciutadans. Un finançament que ha de contemplar la insularitat, la pluriinsularitat, la població real i efectiva, els nostres fets diferencials i els nostres dèficits històrics.

Per tant, és l'hora de la veritat. Convit a tots els partits i els grups polítics a què se sumin a aquest projecte i que ho facin amb capacitat de concòrdia, capacitat de consens. Ha arribat per a tots l'hora de la veritat.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Ara passam al segon torn d'intervencions i el Sr. Nadal té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de sentir a tots els portaveus que han intervengut pareix que el resultat de la votació serà distint. Jo avui, des de l'optimisme, des d'Unió Mallorquina destacar els aspectes que ja estan introduïts en aquesta reforma de l'Estatut i que són fruit de la feina de tots, del Grup Socialista, d'Esquerra Unida, del PSM, d'Unió Mallorquina i també del Partit Popular, aspectes que fan que des d'Unió Mallorquins, sense ser el text ideal que voldríem, sense ser la utopia que segurament aspira el Sr. Riudavets, ser un text que hagi de merèixer el nostre suport.

Aspectes simbòlics i de principis generals, la consideració de les Illes com a nacionalitat històrica. L'atenció preferent a la insularitat, com a fet diferencial. Exigim mesures concretes en els poders públics. Manteniment del règim jurídic lingüístic actual. Incorporació de determinats valors i principis rectors que han de presidir l'actuació normativa i administrativa de les institucions autonòmiques. En la millora de l'autonomia un increment molt important del sostre competencial que es materialitza fonamentalment de dues maneres, afegint nous títols competencials al llistat de competència i ampliant la definició de cada un d'ells. La possibilitat de facultats normatives en determinats casos per a l'exercici de funcions executives. L'ampliació de la participació autonòmica en les relacions internacionals i particularment en les relacions amb les comunitats i la Unió Europea. La millora del finançament, si bé no és el finançament ideal, 3.000 milions d'euros en 10 anys suposen una millora substancial, suposa el reconeixement del dèficit històric en matèria d'inversions.

Quant a les institucions, se reforça el quòrum per aprovar la Llei electoral i creim que és una garantia d'estabilitat territorial. Les llistes separades en els consells, no era allò que nosaltres voldríem, creim que té inconvenients, però estam disposats a acceptar-ho. La facultat de dissolució del Parlament per part del President del Govern. La introducció de la figura excepcional del decret-llei. La limitació de la potestat reglamentària del Govern. L'ampliació del nombre de membres del Consell Consultiu. La creació d'un Consell Audiovisual, com demanava el Grup Socialista. Més atenció a l'organització judicial a les Illes Balears. Quant a l'aspecte territorial, se reforcen els poders autonòmics per configurar més intensament les peces que formen part de l'organització territorial de les Illes. Hi ha una regulació més acurada dels municipis i les entitats locals. Hi ha la consideració dels consells insulars com a institucions de la comunitat autònoma.

Hi ha una previsió d'un règim especial per a la ciutat de Palma. En matèria de consells insulars, se reforça el vessant institucional i administratiu dels consells insulars. Hi ha un reforçament, amb un quòrum especial que s'exigeix per modificar la Llei de consells. Hi ha una assignació d'un espai de competències pròpies, això és importantíssim, als consells insulars, poques, no les suficients en opinió d'Unió Mallorquina, però és important, se reconeixen. Hi ha una ampliació dels poders d'auto-organització dels consells. Hi ha una regulació de l'administració insular. Hi ha el reconeixement de la capacitat reglamentària en els consells insulars. Hi ha la creació del Consell de Formentera, aspiració legítima dels ciutadans de Formentera, si bé hem de millorar entre tots la forma de dur-ho endavant. Hi ha la creació de la comissió general de consells insulars en el si del Parlament.

Només aquestes coses suposen una millora substancial, important d'allò que figura en el text. Nosaltres des d'Unió Mallorquina pensam que hem de tenir prudència i aconseguir el màxim consens, però també i com ha dit la Sra. Estaràs, Vicepresidenta del Govern, nosaltres des d'Unió Mallorquina esperam del Grup Popular ambició, amplitud de mides i visió de futur. Esforç de renúncia de tots els grups, aquest no serà l'Estatut ni d'Esquerra Unida, ni del PSM, ni del Grup Socialista, ni d'Unió Mallorquina, ni del Partit Popular. Ha de ser l'Estatut del consens, fruit de l'esforç i de les renúncies de totes, sense imposicions de cap grup polític d'aquí i sobretot sense imposicions de Madrid. Si no ho feim així, el que no ho faci, tindrà les seves responsabilitats i l'Estatut no serà possible. Ara hi ha un moment històric allà una reforma important, molt important, que beneficia en molt als ciutadans és possible. Si no hi ha reforma de l'Estatut, el qui ho impossibilita que assumeixi les seves responsabilitats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo també coincidesc amb la Vicepresidenta i en altres que m'han precedit en l'ús de la paraula que ara és l'hora de la veritat, comença un mes i mig decisiu perquè pugui sortir un estatut de primera, que és el que tots volem, segons jo he entès. És el moment, per tant, de fer tots els esforços que calguin per arribar a acords, per construir el que queda per construir, per avançar cap a aquest 13 de juny amb el màxim de possibilitats per a un estatut que surti aprovat per tothom.

Però jo preferesc començar reconeixent les coses pel seu nom i no autoenganar-nos: allò que ens separa no són qüestions menors, són qüestions importants, són qüestions que han estat dites i repetides diverses vegades -en el terreny de la llengua; en el terreny de les competències; en el terreny dels drets i els deures o dels principis, m'és igual, dels ciutadans; en el terreny de les competències, del desbloqueig de les competències; en el terreny de les relacions amb altres comunitats autònomes; en el terreny de la justícia, etc., etc. Hi ha encara..., i si jo dic això jo crec que és un diàleg de besucs que aquí surti un a dir tot allò en què estam d'acord i un altre tot allò en què no estam d'acord, perquè al final si ajuntam estam d'acord tots, en allò que no estam d'acord i en allò que estam d'acord. Per tant ens queda una part amb la qual no estam d'acord que és important. Millor la reconeixem, reconeguem-la entre tots i *atémonos los machos* i anem per elles, a veure com les arreglam. Aquesta és la meva opinió.

Segona qüestió: crec que no és bo aixecar fantasmes i, amb tot el respecte que a mi em mereix el Sr. Huguet, aixecar el fantasma de la Constitució aquí jo no l'he entès, jo que som membres d'un partit que vol un canvi de Constitució i profund, però amb les propostes que hi ha damunt la taula d'aquesta reforma d'estatut que estam fent aquí, qui és que proposa res

que no encaixi amb la Constitució?, qui és? Per tant fantasmes només ens faltarien; ara que ja ens calmat tots no els tornem a aixecar. Aquí tots els que volem reforma de la Constitució la plantejarem en un altre moment i en el seu lloc, no d'aquí a dia 13 de juny. Per tant no ens embullem i no aixequem coses que ens complicaran més. I el que ens cal, per tant, és no decebre el poble de les nostres illes, és ser capaços d'assumir la tasca que tenim per endavant d'aquí a dia 13 de juny, en ponència, en comissió i amb les reunions que calguin de partits polítics per poder arribar a posar-nos d'acord.

Mirin, senyors del PP, si vostès volen un estatut de primera per què no feim una cosa?, per què no hi posam tot allò que accepta ara ja l'Estat, el Parlament estatal? Mirin, nosaltres ja ens conformam; posem ara tot allò que ja ha acceptat l'Estat al català i acceptarà a l'andalús; no per copiar, no em torni repetir aquesta història perquè ja li he dit el que pensava i ja sabem i podem discutir un altre dia en uns altres fòrums més teòrics i menys polítics d'aquest tema, dels drets dels pobles i dels drets dels ciutadans. Estam parlant de competències concretes, estam parlant de justícia, estam parlant d'una sèrie de temes. Venga, acceptem tot el que ja passarà a Madrid, i en això ens posarem d'acord. I a més si llavors hi ha algunes coses d'especificitat pròpia, arreglem-les; jo per exemple he defensat a la meua primera intervenció el famós apartat dels 3.000 milions, el deute històric..., bé, no es pot dir, però és igual, jo com que som molt radical ho puc dir, perquè és d'això, del que parlam. Per tant endavant i té el meu aplaudiment. I en les coses que faci falta cerquem l'encaix, però en la resta que no hi hagi cap cosa que ens quedem enrere.

Si feim això jo crec que podrem aconseguir aquest acord que tots volem, i repetesc -i acab la meua darrera intervenció sobre aquest tema com l'he començada- que nosaltres ens abstenem avui perquè consideram que el text que es du a debat no arriba al nivell a què hauria d'arribar, no assoleix tot el que creim que hauria d'assolir, sense cap dubte és millor que l'Estatut que tenim en aquest moment, sense cap dubte és molt millor que l'Estatut que tenim, i amb la voluntat clara i explícita de fer tot el possible per part del nostre grup perquè dia 13 aquest vot d'abstenció es converteixi en un vot afirmatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Riudavets...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Certament ja en aquesta tercera intervenció no sé ni a qui contest ni qui m'ha contestat, però simplement intentaré exposar una altra vegada més el que ja he dit per dues vegades a veure si a força de repeticions la cosa cala i fructifica.

Vull començar jo també fent un reconeixement a tots els membres de la ponència. Crec que seria injust i poc elegant no fer-ho perquè efectivament hi ha hagut feina per a tots i feina a bastament, i en especial també al coordinador, que ha fet la feina que li pertocava i a vegades ha estat incòmoda pels

minuets que ha hagut de ballar, però així i tot el meu reconeixement també pel seu optimisme; la veritat és que quan puja en aquesta tribuna fa recordar la frase del comunista italià Gramsci, allò de l'optimisme de la voluntat contra el pessimisme de la intel·ligència, però la intel·ligència, a vegades pessimista, malauradament a vegades té raó.

Bé, aquí també s'ha dit que en el PSM teníem una postura excessivament utòpica. Els assegure que no, els assegure que no, que jo tenc unes idees que poden ser utòpiques però que no les he escrites a la proposta d'estatut; si ho hagués fet encara se sentirien els crits. Per tant hem anat a allò concret i a allò que era possible.

S'ha dit aquí -una altra frase que ha sortit- que no s'ha de tudar la il·lusió i l'esperança. El PSM no fa comptes tudar cap il·lusió i esperança; quan ningú no tenia il·lusió i esperança en una autonomia i l'autogovern per al nostre poble els anys setanta, a principis dels anys setanta, el PSM ja en tenia. No tudarem res però tampoc no avalarem res que sigui a costa de renunciar als drets del nostre poble. Crec que hem fet aquí tres ofertes concretes de consens sobre tres punts que són els principals que ens divideixen: cercar una fórmula per equiparar les llengües a un mateix nivell d'igualtat, la llengua catalana i la castellana, les dues llengües oficials; cercar una fórmula per desglossar i finançar clarament les competències dels consells; i cercar una fórmula perquè el finançament de qualque manera, les quotes d'anivellament no es decideixin a Madrid sinó que es puguin decidir dins una comissió bilateral.

És a dir, que més realisme i manco utopia per un partit nacionalista ja crec que a més no podem anar. Per tant la nostra mà estesa amb una oferta de consens concreta. No se m'ha contestat però estic convençut que en el futur almanco s'intentarà.

Una altra frase que s'ha dit que a mi m'ha cridat l'atenció: "Hem de fer polítiques -ha dit el Sr. Joan Huguet; em pot contestar perquè encara té temps per parlar ell- en el marc legal que tenim". A veure, qui li ha dit que no? Però és que jo no consider que el Partit Popular tenguí dret a dir el que és constitucional o no. En tot cas ho dirà després el Tribunal Constitucional. Nosaltres demanem el que creim i si no és constitucional ja ens ho diran, perquè si no passen coses estranyíssimes: que allò que era anticonstitucional, com deia el Sr. González Ortea, i ho ben argumentava des d'aquí dalt l'any 91, ara per a vostès no ho és; també era inconstitucional el Pla Ibarretxe i resulta que un pare de la Constitució com el Sr. Herrero de Miñón justificava que era constitucional. Per tant no ens posem traves, no ens autocensurem, no vulguem arrogar-nos el paper del Tribunal Constitucional ni el Partit Popular ni ningú. Hem de decidir aquí allò que ens convé; si tots consideram que és bo per a la nostra terra tirem endavant; si és anticonstitucional ja ens ho diran. Jo crec que no hi hagut aquí cap proposta anticonstitucional; fins i tot l'aplicació del 150.2 de la Constitució és constitucional, efectivament; una altra cosa és que no li agradi.

A veure, des del nostre grup parlamentari els assegure que continuarem fent feina; en aquesta ponència parlamentària n'hem feta molta, tots els grups ho han reconegut, ho ha reconegut la vicepresidenta i continuarem fent molt feina.

Ningú més que nosaltres, i jo açò els ho puc assegurar, almanco així ho sent, vol un bon estatut. Amb un bon estatut hi va l'essència i la raó de ser del nostre partit, que és la defensa del nostre poble. Un partit nacionalista només existeix per defensar el poble, perquè si no, en el moment que aconseguim tot allò a què tenim dret com a nació, ja no tindrem raó de ser. Per tant un bon estatut és la base de la nostra ideologia. Per tant defensam açò i continuarem fent feina per aconseguir-lo.

Allò que sí és cert és que aquesta feina, i jo els seré sincer, al Sr. Joan Huguet sobretot, que és qui ha parlat en aquest sentit, no la feim amb gaire esperança, li ho he de dir ben clar, perquè com va dir -i avui és dia de cites- De Gasperi, un polític italià, l'esperança no ha de fer perdre la realitat, i la realitat -i vostè ho sap tan bé com jo- és molt dura, en aquests moments és molt dura. Per tant nosaltres no posarem entrebancs a la tramitació parlamentària d'aquest projecte de reforma estatutària però tampoc no l'hi podem donar l'aval, com he dit al principi per dignitat, per coherència i perquè demanam molt més per al nostre poble.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. A la darrera intervenció que tenim com a Grup Parlamentari Socialista en aquest debat de presa en consideració de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, vull començar posant en valor la feina feta per part de tots els grups parlamentaris durant tota la ponència parlamentària i, per tant, en el text que avui estam discutint i del qual avui parlem. De totes formes jo crec que sí que hem de posar en valor aquest text, la possibilitat de tenir un bon estatut d'autonomia per a les Illes Balears i l'oportunitat històrica que tenim les Illes Balears de tenir un estatut que ens iguali a totes les comunitats autònomes, i repetesc la frase que he dit inicialment: nosaltres no volem ser més que ningú, però tampoc menys que ningú, les Illes Balears tampoc no hem de ser menys que cap altra comunitat autònoma, i les nostres propostes dins la reforma de l'Estatut d'Autonomia són precisament en aquest sentit: hem garantit a les Illes Balears no siguem menys que cap altra comunitat autònoma dins Espanya. Són les propostes que hem fetes, són les que continuarem defensant dins el període d'esmenes i esper que siguin les que puguem acordar negociant i dialogant entre totes i cada una de les forces polítiques.

De totes formes val la pena recordar una situació: tenim un moment històric a Espanya, hi ha una oportunitat política a totes les comunitats autònomes de tirar endavant reformes estatutàries, i aquí a les Illes Balears també tenim aquesta oportunitat històrica. I jo vull deixar clara almanco una cosa: qui està retallant possibilitats en aquest moment, qui no està anant al màxim d'on podem anar les Illes Balears és precisament el que governa, i el que governa és el que ha de tenir el gest de negociació, d'acord polític amb totes les forces aquí representades en el Parlament de les Illes Balears. És a qui pertoca tenir aquesta sensatesa i aquesta responsabilitat de negociació.

Nosaltres, com a partit majoritari de l'oposició, estam tenint un gest de màxima responsabilitat. Sense haver-hi acord polític amb el text que es presenta, perquè repetesc que és un text que es va imposar a darrera hora, nosaltres hem avalat la tramitació d'aquest text, perquè posam per damunt de tot els interessos de la ciutadania de les Illes Balears, i trobam que hi ha d'haver estatut d'autonomia, que no podem perdre el tren, no podem perdre l'oportunitat política, i hem d'entrar l'Estatut a les Corts Generals abans de l'estiu perquè pugui ser una realitat abans que acabi la legislació autonòmica. Aquest és el compromís del Partit Socialista. Per això hem avalat aquest text tot i que no hi hagi acord polític, perquè pugui ser possible la tramitació abans que acabi la legislatura autonòmica. Aquesta és la nostra posició.

Nosaltres volem continuar treballant en l'acord i en el diàleg possible amb el Partit Popular i amb les altres forces polítiques, però pos de manifest que hi ha molt de camí per córrer, que hi ha moltes coses per acordar. No podem quedar menys que ningú amb les competències; totes les competències que han aconseguit altres estatuts d'autonomia per a altres comunitats autònomes, nosaltres també les volem. He sentit dir a tots els portaveus que hem d'anar als màxims nivells d'autogovern; doncs bé, ho tenim molt fàcil: allò que ja està aprovat a altres estatuts d'autonomia, per què no ho podem tenir les Illes Balears?, per què no ho podem tenir les Illes Balears si ens convé?, en qüestions estratègiques: recerca, desenvolupament i innovació, per a nosaltres estratègic, per a les Illes Balears estratègic; immigració, per a nosaltres estratègic, per a nosaltres estratègic i s'ha aprovat a altres estatuts d'autonomia. Per què no ho podem tenir?, per què hem de ser menys que Andalusia o Catalunya en aquest tema?, per què menys? Jo els deman que facin un esforç, que facin un esforç sincer.

En drets i deures exactament igual. Si es donen drets i deures a altres comunitats autònomes perquè hi ha un compromís polític, per què no es pot assolir aquí a les Illes Balears? Nosaltres hi estam disposats. Esper que vostès, en benefici de la ciutadania, també hi puguin avançar. I sobretot en l'estructura institucional de la comunitat autònoma; per què els ajuntaments no poden tenir el seu paper dins l'Estatut d'Autonomia, amb competències i amb finançament?; per què no es pot estructurar bé la coordinació i la cooperació amb els consells insulars?, si reconeixem que són institucions pròpies, si els volem donar més competències, per què no establim els mecanismes de coordinació i cooperació entre govern i consells insulars i dins el mateix parlament de les Illes Balears? Per què es neguen a la cooperació i a la cooperació amb les institucions pròpies de les Illes Balears i en canvi sí al final han acceptat mantenir aquesta línia de cooperació i coordinació amb el Govern de l'Estat, o amb la Unió Europea o amb els altres països internacionalment? Per què no podem acordar aquí quant als consells insulars i quant al Govern de les Illes Balears quina relació i com hi ha d'haver aquesta coordinació i cooperació?

Per què no poden tenir un consell de justícia autonòmic a les Illes Balears si el tenen les altres comunitats autònomes?

Jo crec que totes aquestes esmenes que nosaltres estam plantejant, totes aquestes diferències són molt positives per a la

ciutadania de les Illes Balears. Nosaltres les continuarem batallant en la tramitació parlamentària, en tota la tramitació parlamentària, i nosaltres esperam que hi hagi acord aquí, en el Parlament de les Illes Balears. I acab igual que he dit durant tot el debat i amb el to que he intentat emprar, positiu, optimista i d'estesa de mà cap a qui governa: nosaltres els continuam estenent la mà per arribar als acords que facin possible que tinguem un estatut d'autonomia de primera, que en aquest moment que viu políticament Espanya no quedem per davall de ningú, que no ens succeeixi allò que ens ha passat històricament. En aquest moment és possible, és possible si qui governa vol, i jo vull ser optimista i esper que d'aquí a dia 13 de juny ens hagi anat tan bé que el president Matas s'animi a intervenir en aquest debat. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en aquesta darrera intervenció i en aquestes hores vull deixar constància del que nosaltres consideram una idea motriu de l'actuació política i de quin ha estat el nostre nord i la nostra guia. Al nostre entendre l'única política que mereix la pena és aquella que du dins les seves arrels principis, conviccions i idees, i que generen benefici per a la comunitat a la qual serveixen. Aquesta idea, creguin-me, amb tots els encerts i amb tots els errors, ha estat allò que ha guiat el nostre grup al llarg de tot el debat en ponència parlamentària i tot el debat avui aquí.

I abans d'acabar, i per llevar un poc de tensió tal vegada a les darreres intervencions, m'ha de permetre, Sr. Riudavets, que jo vulgui tornar apel·lar no sé si a la intel·ligència o a l'optimisme, o a un optimisme intel·ligent, açò li deix a la seva consideració, però miri, jo també n'hi faré una, de cita, i en aquest cas d'en Confucí, que diu que tot camí comença amb la primera passa, i un que anava devora ell, que era molt pragmàtic, diu: "i aquell que ensopega i no cau avança dues passes".

(Algunes rialles)

Bé, idò jo crec que nosaltres hem començat amb una primera passa i és possible que al llarg de la tramitació haguem ensopegat, però crec que hem avançat més passes del que inicialment estaven previstes. Bé, jo crec que açò ho hem de remarcar, a més en aquestes hores que no ve malament remarcar-ho, i açò és mèrit de tots, és mèrit de tots.

Jo no estic legitimat per fer interpretació de les seves valoracions ni de la seva votació, però jo em vull prendre la seva abstenció com una abstenció positiva, una abstenció positiva que vol dir que no han pogut votar que sí per una qüestió més de forma que de fons. Bé, ja em va bé, ja em va bé perquè sé que podrem comptar amb el vot afirmatiu al final de tota la tramitació.

Està clar, el debat hagués estat molt llarg però, miri, jo deman que si qualcú té la paciència i l'heroïcitat de llegir tot el *Diari de Sessions*, jo el rept a dir-me que nosaltres feim una tramitació estatutària en contra de la Constitució, que em digui en quin moment he parlat d'anticonstitucional. No, jo he fet una referència a la Constitució per deixar clar d'on partim, que podem fer literatura política i que poden fer filosofia política, però la realitat és la que és i el marc és el que és, que en un acte de sobirania ens vam donar nosaltres, i aquí dins ens hem mogut, i aquí dins hi cap tot allò que hem fet, efectivament. Després, què és el que plantejam? Podem plantejar diferents models no només d'organització de la nostra comunitat, sinó models d'estat que puguin i que encaixin dins la Constitució. Jo aquí no m'hi he posat, jo el que he volgut evitar és fer argumentació apel·lant drets històrics, que estan molt bé i jo hi he fet una referència al principi, però que la realitat és que una constitució donada per un acte de sobirania pel mateix poble espanyol organitza l'Estat de la manera que l'organitza. Perquè, clar, aquí el que no podem confondre és el concepte d'Espanya amb concepte d'Estat espanyol. Espanya com a concepte és una realitat anterior a la mateixa constitució; l'Estat espanyol qui l'organitza és quan aquesta realitat social, política, econòmica, cultural, amb les persones, en un acte de sobirania es donen la mateixa constitució i configuren que aquest Espanya que és anterior a la Constitució sigui l'Estat de les autonomies.

Per tant en aquest marc ens hem mogut. Si qualcú ho ha volgut interpretar o qualcú ha vist que jo destapava un fantasma, idò res més enfora de la meva intenció, no era aquest el sentit.

I bé, com que ja duim moltes hores jo simplement vull apel·lar a allò que hem dit al llarg de tot aquest debat, i vull enllaçar amb el principi d'aquesta darrera intervenció: vull animar a tots a adoptar actituds positives, perquè de les idees bones, de les idees positives floreixen beneficis positius per a tots els ciutadans, que és normal que tinguem certes prevencions, però no caiguem en el joc de bons i dolents, sinó caiguem en el joc -i torn apel·lar a aquella expressió de la primera intervenció- que ens arriba l'hora de no fracassar, ens arriba el moment cabdal de no tudar aquesta il·lusió i aquesta esperança en una reforma d'estatut possible que tenguim com a principi i com a nord els majors beneficis de la nostra ciutadania, i en aquest sentit ens trobarem, i crec que en aquest sentit ens hem trobat.

En qualsevol cas, no ho dubtin, el Partit Popular, ho ha demostrat i a posta per açò som aquí on som, té una actitud oberta per als ciutadans d'aquestes illes perquè, com a mínim, volem el millor per als ciutadans, exactament igual que volen vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé ens prepararem per a la votació.

Passam a la votació.

50 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió i prenem en consideració la proposta de la reforma.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS